

NOVI TEHNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Svet osmih občin

ZA ZAČETEK — DOBRO

Ob koncu minulega leta je začel z delom svet osmih občin širšega celjskega območja. Začetek samoupravne integracije, boljšega povezovanja in sodelovanja osmih občin celjskega območja, spoznanje o nujnosti prediranja lokalne zaprtosti in ustvarjanja družbene celote, ki bo kot lokomotiva potegnila za seboj samoupravno in tehnološko povezovanje znotraj te celote in mnogo bolj prožnejše nastopanje tudi navzven — to je, ob rušenju tradicionalnih preprek preteklosti, pomenila ustanovitev sveta osmih občin. Svet naj bi, v prvi vrsti, poenotil prizadevanja celjske, laške, mozirske, konjiške, šentjurske, šmarske, velenjske in žalske občine v odločanju in razmišljanju o stvareh, pomembnih za celotno območje, ki ga izpolnjuje 220.000 prebivalcev, sozazmerna nerazvitost in vendarle tudi močna ekonomska baza. Baza, ki naravnost povzga k tehnološkemu povezovanju znotraj občin, a še mnogo bolj navzven na območju, v republiki in še dalje. Gospodarstvo celjskega območja premore sedaj samo enega večjega gibalca sodobne tehnologije in nosilca ekonomske moči, pa še ta je v povezovanju območja bolj malo prisoten.

Ce bi natančneje predstavili ali razčlenili začetne korake v oblikovanju integracijske celote, mišljene seveda tako, da dolgoročno napoveduje razvoj zahteva združevanje in povezovanje razdrobljenih gospodarskih in družbenih jeder, tedaj bi pač morali za celjsko območje ugotoviti, da pomeni delo sveta osmih občin lahko dober začetek tehnološke in družbene integracije.

Zakaj je poudarek na bencinah — lahko in začetek? O tem govorijo misli, ki jih je o prvih šestmesečnih priredovanjih sveta povedal njegov prvi predsednik, inženir Franjo Tepej, predsednik konjiške občine.

Vprašanje: Svet osmih občin je z vašim mandatom

sklepi prvo rundo v tem ugodnem procesu notranjega povezovanja in boljšega sodelovanja znotraj celjskega območja. Kaj so pokazale dosedanje izkušnje v delu sveta? Kakšne bistvene premike ugotavljate in kaj je svet uspel rešiti v tem kratkem časovnem obdobju?

Franjo Tepej: za uvod moram najprej izreči ugotovitev, ki bo povedala nekaj tudi o pomenu in potrebnosti dela sveta: predolgo smo odlašali z ustanovitvijo, pozno smo se začeli povezovati. Na dnevnem redu nas je že lani čakal cel kup vprašanj, zato jih svet vseh niti obravnavati ni mogel. Toda — na začetku smo in to je važno. Končno le poskušamo enotno reševati probleme, pomembne za naše območje. Poglejte! Odločili smo za enak pristop do davčne politike in kmetijstvu in obrti. Dogovor je dal koristne rezultate. Zavzeli smo se, da v vseh upravah občinskih skupščin in v družbenih službah zagotovimo osebne dohodke v višini 95 odstotkov družbenega dogovora. Na eni izmed prihodnjih sej bomo pregledali, koliko smo ta sklep uresničili. O položaju v srednjem šolstvu smo že trikrat razpravljali. Prišli smo do prvega celovitejšega in dokumentiranega načrta razvoja srednjega in višjega šolstva na območju. Mislim, da smo vsi predstavniki občin spoznali, kako bo vendar treba seči v žep. Ne glede na to, da pričakujemo sistemsko rešitev položaja srednjega šolstva.

In na koncu — tudi analiza gospodarskih gibanj na območju zahteva evidenco in komentar, pa tudi smotno razmišljanje o možnostih večjega povezovanja posameznih dejavnosti.

Vprašanje: Kaj pa težave? Kaj po vašem mnenju ovira še uspešnejše delo sveta?

Franjo Tepej: Zdi se mi, da naše območje sodi med najbolj neposrečene podobne tvorbe. Interesi občin so različni, gospodarska struktura slaba, stopnja razvitosti ne-

enaka, povrh pa smo imeli v povezovanju malo izkušenj. Toda že to, da se v vsaki mandatni dobi zberemo večkrat v drugi občini in se bližje spoznamo, si ogledamo gospodarske organizacije in podobno, že to je nekaj. Kar primerjajte teh zadnjih šest mesecev s prejšnjimi leti! Ali ni led prebit? Možnosti so nakazane, v večini občin pa se je pokazala zvrhana mera pripravljenosti za sodelovanje.

Vprašanje: Kakšno mesto pripisujete konjiški občini v sedanjem medobčinskem povezovanju?

Franjo Tepej: Konjiška občina ima v regiji poseben položaj, ker se geografsko bolj približuje vzhodnemu štajerskemu območju. Zaradi bližine središča, pa je normalno, da smo prisotni v celjskem območju. Seveda pa se bomo povezovali tudi z Mariborčani (turizem, vodna skupnost). Moram pa še pridati, da se je dosedanje delo sveta osmih občin ugodno odrazilo v delu skupščinskih organov v naši občini.

Vprašanje: Kaj čaka svet osmih občin v prihodnji šestmesečni mandatni dobi?

Franjo Tepej: Prerešetati bomo morali program srednjeročnega razvoja SRS in poiskati mesto regije v njem. Izpeljati moramo referendum o združitvi zdravstvenega kmečkega in delavskega varovanja v prepričanju, da je to korak k eni različni skupnosti v Sloveniji. Dokončno se moramo dogovoriti o mreži srednjega šolstva na območju. Zaradi strahotnega kadrovskega deficita, zlasti pri strokovnih kadrih, pa mora svet nekaj reči o sprejemanju družbenih dogovorov o enotnih osnovah kadrovske politike. Pri svetu osmih občin bomo morali napraviti korak naprej v načinu dela. Ob svetu bi lahko ustanovili nekaj komisij (na primer za gospodarsko povezovanje ltd.) in se dogovorili za enotnejši nastop naših poslancev, delegatov in predstavnikov v republiki. J. VOLFAND

Sonce, zrak in voda, to je balzam poletja, le da je v letošnjem avgustu vse troje pretirano toplo. Celjanka, ki smo jo ujeli v objektiv na kopališču v okolici Celja, utrjuje na morju pridobljeno bronasto barvo.

Foto: J. Krašovec

ŠENTJUR: ZELENA LUČ

Izjava ACIJA SVETINE, predsednika občinske skupščine Šentjur ob občinskem prazniku 18. avgusta

Za Šentjur v letu 1972 velja osnovna ugotovitev - stalno gibanje in spreminjanje Najbolj pomembno za to občino je, da kljub nerazvitosti ne stagnira, ampak stalno napreduje in to na vseh področjih. To pa je mogoče predvsem zaradi velike volje ljudi in izredne prizadevnosti vseh, da se njihov kraj dvigne iz nerazvitosti.

Jutri praznujejo Šentjurčani svoj občinski praznik, 18. avgust. Ob tej priložnosti smo za kratko izjavo ACIJA SVETINO:

»Menim, da se je tudi za Šentjur prižgala zelena luč,

kakor je nedavno tega dejal generalni direktor Ljubljanske banke, Niko Kavčič in je s tem mislil na vse nerazvite občine.

To zeleno luč vidim predvsem v izredni dejavnosti na investicijskem področju, ki smo ji priča v Šentjurju. TA INVESTICIJSKA DEJAVNOST PRODIRA V VSE PORE DRUŽBENEGA ŽIVLJENJA IN SMO LAHKO OB NJEJ NA MOČ OPTIMISTIČNI.

Pri gospodarskih investicijah velja najprej omeniti dejstvo, da smo kočno le na

šli sami sebe in da se ne bomo več zanašali na tujo pomoč. Mimogrede rečeno, postavili smo se na realna tla in ne iščemo več pomoči od kogarsibodi. Tu mislim predvsem pa uspehe Alposa. Tovarne lahke obutve, LIP-a in še na mnoge druge.

Reči je treba, da smo tudi na področju gospodarstva izredno hitro napredovali tako v šolstvu in v zdravstvu, nekoliko manj pa pri cestah.

Dokazi so tu, v Šentjurju se gradi, kolikor že dolgo ne in kaj bi bilo potrebno še reči?«

z urednikove mize

Jutri praznujejo v Šentjurju občinski praznik. Zato smo na več mestih namenili vam, dragi bralci v Šentjurju, več prostora. Preberite si malo anketo, v kateri pet šentjurskih občanov iskreno govori o navezanosti na ta majhni, a res simpatični kraj. In — naše čestitke ob prazniku!

Oto Pestner je v zadnjih dneh počel nekaj lepih uspehov. Ker živi tu, med nami, smo se odločili, da na celostranski reportaži z njim pokramljamo o šoli, petju in ljubezni.

Rubrika Ali poznate svoj kraj je doživela lep sprejem. Fotografij-amaterji, javite se! Nekaj lepih fotografij smo v uredništvo že dobili.

Za rubriko Bralci pišejo se mnogi odločite. Kaj pa vprašanja javnim delavcem? Se vam to ne zdi zanimiva oblika pogovarjanja z ljudmi, ki mnogokrat odločajo o pomembnih rečeh — v našem imenu? Pogum velja!

VAS UREDNIK

STOP — pop moda shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

prometne nesreče

SMRT JE PRIŠLA NASPROTI

STJEPAN MEDENJAK, 28, z Zalca, je vozil z osebnim avtomobilom iz Prebolda proti Latkovi vasi, ko mu je pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom tuje registracije BRANKO HERMAN, 25, iz Liboj. Herman je vozil po sredini ceste, tako da sta vozila trčila na njegovi levi strani. Trčenje je bilo tako silovito, da je Medenjaku fiat 750 obrnilo za 180 stopinj in vrglo na njivo. Hermanın taunus je drsel po cesti še 36 metrov. Zaradi hudih poškodb je voznik Medenjaku s prevozom v bolnišnico umrl. Herman in njegov sopotnik JOZE GLINSEK iz Kasaz sta dobila lažje poškodbe.

ZADEL JO JE V NOGO

FRANC ROZEJ, 24, iz Topolšice, je vozil z motorjem iz Šoštanja proti Zavodnji brez vozniškega izpita. Dohitel je pešakinji ALOJZILJO STROPNIK in njeno desetletno hčerko, obe iz Topolšice, ki sta hodili po skrajni desni strani ceste. Motorist je med prehitevanjem zadel Stropnikovo v levo nogo. Oba sta padla, Stropnikova se je pri tem lažje poškodovala.

V KAMEN IN NA CESTO

VINCENC SKORC, 55, s Kristan vrha, se je peljal z mopedom iz Mestinja proti Pristavi. Na levem ovinku v Gričah ga je zaradi prevelike hitrosti zaneslo v obcestni kamen, nato pa je padel po cesti. Dobil je pretres možganov in obležal nezavesten. Odpeljali so ga v celjsko bolnišnico.

OBSTAL OB DREVESU

ANTON ANTOLIČ, 38, iz Dobriše vasi, se je peljal z osebnim avtomobilom proti Rogatcu. Zaradi prevelike hitrosti ga je med prehitevanjem na ovinku zaneslo v levo, kjer je zadel kamen in obstal ob drevesu. Zaradi težjih poškodb so ga odpeljali v celjsko bolnišnico.

NEVAREN PREHOD

VLADIMIR GUGRINA, iz Zagreba, je vozil skozi Rogaske Slatine, ko je pred avtomobilom prečkal cestišče pešec ANTON BELIČ, 54, doma iz Rogaske Slatine. Belič se ni prepračil o varnem prehodu. Voznik ga je kljub zaviranju zadel. Zaradi hudih poškodb so ga odpeljali v celjsko bolnišnico.

RDEČA LUČ

IZIDOR KORBER, 26, iz Orle vasi, je pripeljal po Čopovi ulici v Celje na semaforizirano križišče v trenutku, ko je gorela zelena luč. Po ljubljanski cesti je pripeljala 12-letna IRENA FIRŠT iz Celja, ki je obstala pri semaforju zaradi rdeče luči, takoj zatem pa zapeljala naprej. Pri trčenju si je deklica zlomila nogo in dobila druge poškodbe.

HITROST V OVINKU

ALOJZ MRAMOR, 33, iz Prožinske vasi, je peljal z osebnim avtomobilom iz Celja proti Ljubčini, ko ga je pričelo na ostrem desnem ovinku v Trnovljah zanašati zaradi neprimerne hitrosti. Zapeljal je na travnik in se zaletel v drevo. Voznik je pri tem dobil težje poškodbe. Laže pa so bili poškodovani ANTON MRAMOR, JAKOB RABUZA, ANTON RABUZA in VLADO BOGDANOVIC

PREHITEVANJE

FRANC KRAJNC, 25, iz Velenja, je vozil z osebnim avtomobilom po Kidričevi cesti v Velenju in na križišču s cesto bratov Mravljakov zavijal na levo, kar je nakazal s smerokazalcem. Za njim je pripeljal z neregistriranim motorjem JOZE FIDERSEK, 26, iz Saleka, s sopotnikom ALOJZEM PSENIČNIKOM, 18, iz Velenja. Fideršek je prehiteval avtomobil po levi strani in se tako zaletel vanj. Motorist in sopotnik sta se pri padcu teže poškodovala.

NOVO - NOVO - NOVO

ZA GRADITELJE IN GRADBENIKE

- Edini proizvajalec »SCHIEDEL« dimnikov v Jugoslaviji — GRADNJA Žalec in kakšne so prednosti?
- Dimnikar z odgovornostjo priporoča
- Gospodarno misleč gradbenik želi
- Strokovnjak za kurjave predvideva
- Arhitekt projektira
- GRADITELJ ZAHTEVA

»SCHIEDEL« dimniki so do sedaj edini uza-konjeni dimniki v Evropi, ki v celoti odgovarjajo vsem zahtevam kurjenja s plinom ali naftnimi derivati.

PO NEMŠKI LICENCI PROIZVAJA,
PRODAJA IN MONTIRA

Splošno gradbeno podjetje

GRADNJA

ŽALEC

telefon 71740-41

CELJE

Poročilo se je 21 parov, od teh: JOZE MLAKAR, štore in EVA HORJAK, Pečovje; IVAN KARO in MARJANA KOLENC, oba iz Celja; BOGOMIR KOSIR in TATJANA JAZBEC, oba iz Celja; DANIJEL PIRH in ANA UZMAH, oba iz Celja; JOŽEF VENKO HANT, Celje in VANJA VOMBEBEK, Ogeče; STANKO TURŠČAK in HELENA KUK, oba iz Celja; JOZE VENKO in CVETKA IRSIČ, oba iz Frankolovega; ROMAN ERJAVEC in SILVA SULIGOJ, oba iz Sentjurja; FRANC KRESNIK, Cerovec in JOZICA INKRET, Tomaž nad Vojnikom; JOŽEF MLAKAR in MARIE ASPLUND, oba iz Švedske; ANDREJ EISENBACHER in IRENA VODONČNIK, oba iz Zadobrova; SREČKO DANCIC in DANIJELA BASKOVČ, oba iz Novega mesta; BOGDAN UDOVČ in JOZICA KOPUSAR, oba iz Celja; FRANC SELIGO, Petrovče in MARIJA JANCIC, Celje ter JOŽEF PIPINIČ, Lažiše in RADOJKA JOVANOVIČ, Celje.

SLOVENSKE KONJICE

RUDOLF KEBLIČ, 20, Slov. Konjice in LJUDMILA RAKOVNIK, 18, Sp. Preloge; SREČKO VODOVNIK, 24, Renik in VIDA PUKSIČ, 17, Bezina; IVAN HLASTEC, 22, Prevrt in ANA PLESNIK, 22, Slov. Konjice; JURIJ LAPARŠEK, 22, Stranice in OLGA KRACUN, 25, Bezenškovo Bukovlje.

SENTJUR PRI CELJU

FRANC KRANJC, 26, uslužbenec, Planina in KARLA KRAGL, 21, študentka, Golobinjek.

ZALEC

RUDOLF UDRIH, 25, Sp. Grušovlje in NIKOLAJA SERDONER, 23, Parižlje; FRANC DROLČ, 25, Vransko in FRANCISKA KRALJ, 20, Prapreče; JOŽEF JEZERNIK, 27, Ponikva pri Žalcu in MARIJA KOS, 23, Studence; RUDOLF VETERSEK, 26, Miklavž in MARJANA KOBAL, 18, Marija Reka; SILVESTER CUKJATI, 24, Ločica pri Vranskem in MARIJA JE-

LEN, 19, Polzela ter ANTON CIZEJ, 22, Polzela in MAJDA HRUSOVAR, Breg pri Polzeli.

CELJE

32 dečkov in 28 deklic
SLOVENSKE KONJICE
3 dečki in 2 deklici
SMARJE PRI JELSAH
1 deček

CELJE

MILENA CERNEJ, 66, Celje; ADAM KOZUH, 55, Trnovlje; KATARINA MIRNIK, 68, Celje; FRANC OREL, 60, Celje; MILICA KOSANOVIČ, 68, Ogulin; JOSIPA GRILEC, 39, Druškovec gora; VINKO SPLEJT, 6, Trnovlje; VINCENC SPLEJT, 35, Trnovlje; GABRIJELA SPLEJT, 26, Trnovlje; MARIJA NUNCIČ, 80, Sodna vas; EMA ZLENDER, 80, Rečica; JOŽEF SALEJ, 50, Polzela; MIHAEL ULRIH, 72, Pongrac; ANTON MAK, 73, Celje; FRANC DRAKSLEK, 65, Tremarje; ALOJZIJA SAMEC, 68, Selce; MARIJA KRULEC, 60, Prekorje; FRANC KRANJC, 70, Brstnik; FRANC MÄVC, 68, Velenje in NEŽA VIDEČ, 86, Celje.

GORNJI GRAD

FRANC PAHOVNIK, 93, upokojenec, Gornji grad in PIKL, roj. Golob, 70, gospodinja, Šniklavž.

SLOVENSKE KONJICE

MIRKO SADAR, 82, Sl. Konjice; FRANC ROMIČ, 68, Vitanje in ANA HREN, 63, Zreče.

SENTJUR PRI CELJU

MARIJA KRANJC, 68, upokojenka, Podgorje.

SMARJE PRI JELSAH

HELENA STURBEJ, roj. Caharijaz, 70, Zagorje.

ZALEC

ANTON RAMSAK 81, kmet, Letuš; DARKO TOPOLOVEC, 7, otrok, Gotovlje; FRANC

BOKAL, 62, kmet Črni vrh; MILENKO KOVACEVIČ, 19, delavec, Gornja Snjegotina.

KINO UNION:

17. 8. še špansko-angleški barvni film SEDEM HRABRIH ZENA, od 18. do 21. 8. ameriški barvni film VI-TEZI RULETE, od 22. avgusta dalje danski barvni film ODKRITJE LJUBEZNI.

KINO METROPOL:

17. avgusta še francoski barvni film PRVA IZKUSNJA; od 18. do 21. avgusta angleški barvni film LOV NA PRICO; od 22. avgusta dalje italijanski barvni film VIDIM GOLO.

KINO DOM IN LETNI:

17. avgusta še francosko-italijanski barvni film ZA AGENTA OSS 117 NI ROZ; od 18. do 20. avgusta špansko-nemški barvni film LAS VEGAS; od 21. do 22. avgusta francoski barvni film NE VPELJI ME V SKUSNJAVA; od 23. avgusta dalje italijanski barvni film TEPEPA.

Predstave so v kinu Union vsak dan ob 16., 18. in 20. uri, v Metropolu ob 16.30, 18.30 in 20.30, v kinu Dom ob 16. in 18. uri, v Letnem kinu pa ob 20. uri.

NESRECA V GORAH

V nedeljo popoldne je bil oddelek milice v Solčavi obveščan, da se je nad Klemenškovo planino zgodila gorska nesreča.

Zjutraj se je večja skupina izletnikov odpravila iz Logarske doline na izlet. Ko so se vračali, je 33-letni DANICI GERSAK iz Maribora spodrsnilo. Padla je po pobočju 50 metrov globoko.

Gorski reševalci so jo spravili v dolino. Zaradi težkih poškodb so jo odpeljali v bolnišnico.

VEČ GOSTOV KOT LANI

Po podatkih celjske turistične zveze je bilo v sredini prejšnjega tedna na širšem celjskem območju 3.770 gostov ali za 1 odstotek več kot v istem času lani.

SLOVO OD MARIJE ŠERDONER

V ponedeljek smo pospremili na zadnji poti eno najstarejših Celjank, 91-letno Serdomer Marijo.

Serdoner Marija je bila rojena v Arji vasi pri Pečovčah. Nekaj otroških in dekliških let je preživela sicer v Ljubljani, na kar se je ponovno vrnila v svoj rojstni kraj, od leta 1919 pa je vseskozi živala v Celju. Svoje življenjsko poslanstvo je našla v materinstvu, v delu in vzgoji številne rodbine. Rodila je 8 otrok, od katerih jih še danes živi šest. Svoja najboljša leta je preživela v trdem delu. Več desetletij je dnevno prehodila po 14 km iz Celja do Pirešice in nazaj, kjer je na skromnem posestvu s pokojnim možem poskrbela za boljši kruh svojim otrokom. Vzorno je vzgojila vse svoje otroke in poskrbela za njihov poklic. Ne glede na to težko delo pa je bila izredna ljubiteljica branja leposlovnih knjig naših in tujih avtorjev. Dnevno je posvetila branju po nekaj ur, zadnji dve desetletji pa domala ves dnevni čas. Bila je najbolj zvesta izposojevalka knjig v Ljudski knjižnici v Celju. V svojem dolgem življenju je prebrala več tisoč knjig! Z največjim zanimanjem je prav do smrti prebirala tudi dnevni tisk in spremljala celoten televizijski program. Ob toliknem črpanju informacij in duhovni bogatvi iz knjižne zakladnice, je bila izredno razgledana žena. V pozni jeseni svojega dolgega življenja pa je bila najbolj srečna v krogu svoje ožje rodbine, ko je spremljala življenjsko rast in razvoj svojih 15-tih vnukov in 17-tih pravnukov. Življenjska sreča številnih potomcev je tudi njej vlivala v pozni starosti občutek radosti in zadovoljstva, saj je ob tem doumela vso veličino svojega bogatega dela, ki je rodilo tako žlahtne plodove.

Umnik Mitja (18)

Danes si malo pobleže oglejmo poklic VARILCA. Kljub temu, da je v industriji ta poklic zelo potreben in tudi pogost, pa je marsikomu še vedno dokaj nejasen opis posameznih opravil, pa tudi pot do usposobitve za poklic varilca. Povsod, kjer se dela s kovinami, pa naj gre za sestavo drobnih naprav ali za montažo ogromnega mostu, srečamo varilce. Dva ali več kovinskih delov lahko združimo na več načinov: z vijaki, z zakovicami — (sneti), s spajkanjem in z varjenjem. Vsakega takšnega združevanja kovin seveda ne moremo opraviti na katerikoli način. Dostokrat spojimo posamezne dele kovin lahko le z varjenjem. Poznamo različne tehnike varjenja. Najpogosteje uporabljamo dva načina, in sicer: avtogeno ali plinsko varjenje in električno obločno varjenje. Pri avtogenu varjenju uporabljamo za doseganje topilne temperature na varilnem mestu močan usmerjen plamen, ki je mešanica kisika in gorilnega plina. Kot gorilni

plin se največkrat uporablja aceten. Poleg njega so v rabi še butan, metan, propan in drugi plini. Kisik in gorilni plin imamo v posebnih jeklenkah. Pri električnem obločnem varjenju nastane žarilni lok električnega toka velike moči in v njegovi vročini se topijo robovi kovin, ki jih je treba zvariti. Pri obeh postopkih varjenja pride do vezave kovinskih delov s pomočjo posebne varilne žice, ki se topi in spaja z razžarjenimi kovinskimi robovi. Plamen varilnega aparata pa nam ne služi samo za spajanje, ampak delo varilca poteka v grobem nekako takole: prouči konstrukcijski načrt; točno premeri in označi vsa mesta spajanja; pripravi spajalne površine; pripravi varilni aparat; izbere primerno varilno žico; pri avtogenu varjenju uravnava velikost plamena; vari; kontrolira pravilnost varjenja in na koncu obrusi na brusil-

nem stroju ali ročno zvarjena mesta. Poleg povsem varilskih del pa mora varilec obvladati tudi osnovna kovinska opravila, o katerih pa je bilo v naši rubriki že govor. Varilec mora imeti spretno in mirne roke. Biti mora natančen, imeti mora predprečno prostorsko predstavljivost in nekaj tehničnega smisla. Posebno pomembno je, da ima dobre in zdrave oči. Varilci, ki delajo pri velikih konstrukcijah, kot so mostovi, ladje itd., morajo biti tudi telesno zelo odporni, močni in brez vrtoglavice. Toda mnogo več delovnih mest za varilce je pri lažjih delih. Niso redka tudi varilska dela, ki jih opravljajo sede. Zato je poklic varilca v takem primeru primeren tudi za invalide z okvarjenimi nogami, tudi za ženske — prav za ženske pa je tudi značilno, da so veliko bolj natančne in potrpežljive kot moški in prav te lastnosti mora imeti dober varilec. Posebni pogoji dela zahtevajo tudi še dobro poznavanje varnostnih ukrepov:

uporaba zaščitnih očal, posebnega ščita, zaščitne obleke, rokavic in podobno. Ze iz tega kratkega opisa nekaterih opravil varilca lahko vidimo, da je poklic zelo iskan v vseh podjetjih kovinske industrije. Prav tako pa potrebuje varilce tudi obrt. Prav v naši republici zelo primanjkuje varilcev, zato so tudi možnosti za zaposlitev zelo ugodne. Vedeti moramo tudi to, da bo to pomanjkanje z razvojem industrije in tehnike vse večje. Še posebej bomo potrebovali varilce, ki bodo imeli veselje do izpopolnjevanja v tem poklicu, kajti varilna tehnika se nenehno izpopolnjuje z novimi tehničnimi dognanji, tehnikami in napravami. Solanje za varilca traja tri leta; v Ljubljani obstaja tudi tehniška varilska šola, ki traja štiri leta in usposablja varilske tehnike. V poklicnih šolah so najvažnejši strokovni predmeti: strojno risanje in strojni elementi, strojeslovje, tehnologija materiala in obdelava varilna tehnika, mehanika in elektrotehnika.

KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

ANONIMNO PISMO IZ CESTNEGA PODJETJA

Kot odmev na članek Primer Cestno podjetje sem prejel hudo in obtožujoče anonimno pismo. In čeprav praviloma nepodpisanih pisanj ne objavljamo, vseeno na kratko povzemam glavne očitke nekoga tovariša iz Cestnega podjetja, ki se je skrtil za podpis — ogorčeni delavci Cestnega podjetja Celje.

Anonimnemu piscu ne gre za račun šesti in sedmi odstavek članka, v katerih je podana tale misel: »Naša samoupravna praksa zahteva odgovorno samoupravljanje. Če v teh odnosih prihaja do pomanjkljivosti, prekrškov in nesamoupravnih določitev ali do česar koli drugega, mora biti zlasti ZK toliko močna, da kritično in preudarno politično oceni take pojave. A ne v prvi vrsti ZK naj organizacije združene dela. Pač pa komunisti, ki so znotraj podjetja, saj bodo ti znali najpravičnejše odtehtati vse dobro in slabo v odločitvah in delu posameznikov ali pa skupin.«

Se danes mislim, da je tako edino prav. Zakaj pa imamo samoupravne organe, ZK in druge politične organizacije v podjetjih? Ali ni ena izmed osnovnih nalog zaposlenih, da onemogočajo nepravilnosti, malverzacije in okoriščenja — na samoupravni način? Pisec anonimnež z obtožbo razmer v podjetju kritizira v resnici sebe, celotno organizacijo ZK in vse člane samoupravnih organov. Jaz sem pa še vseeno prepričan, da je ZK v Cestnem podjetju sposobna sama odrediti moralnopolitično odgovornost vodilnih komunistov.

Vidite, spoštovani anonimnež, to je bila glavna pobuda za članek Primer Cestno podjetje.

Naša slaba navada je, da pustimo, naj se jed kuha. Ko je že skuhana, pa želimo njen kuharjem, znotraj in z-

naj podjetja, začiniti njihovo delo za nekaj let nazaj. Na pomoč kličemo UJV in SDK, sami, samoupravljalci in komunisti, pa stojimo ob strani ali pa poskušamo celotno zadevo še bolj zaplesti. Pa čeprav smo bili prej zvesti sodelavci osumljenih. Ali ni tudi tako z vami, pisec anonimnega pisma? V Celju predradi in prehitro storimo sodelavcu ali sočloveku levo uslugo. Ne trudimo se dosti, da bi spoznali pravo vrednost govorice, da bi se približali resnici. Raje gremo po drugi poti, ki se ji po domače reče — »sudi po človeku«.

Da se bomo prav razumeli — vodilni delavci Cestnega podjetja morajo za vse prekrške in pomanjkljivosti, ki jih bo sodišče ugotovilo, odgovarjati. ZK pa bi morala oceniti njihovo moralnopolitično odgovornost. Kaj — ali ni to dovolj? Ali hočemo v svoji ljudski nestrpnosti še kaj več? Vidite, pisec anonimnega pisma, ta nestrpnost in hudobno obtoževanje, to me moti!

V nadaljevanju pisma anonimnež tudi občinskemu komiteju ZK v Celju očita mladenost pri presoji celotne zadeve. Kolikor sem obveščen, je komitej že imel razgovore s predstavniki političnih organizacij in je že junija pobudil ustanovitev komisije ZK v Cestnem podjetju z nalogo, da politično oceni ugotovitev SDK in UJV. Komitej pa bo zavzel jasno stališče do primera Cestno podjetje na prvi prihodnji seji, po tem, ko bo notranja komisija ZK v podjetju do 25. avgusta končala delo. Tako ji je naročil komitej.

Na koncu ste napisali: Težko nam je, ker se ne moremo podpisati s polnimi naslovi in to iz razloga, ker bi naši vodilni takoj zvedeli za naša imena in nam bi se kruto maščevalo, ker star pregovor

pravi: Kadar konj breca, najbolj breca.

Jaz bi temu dal samo tole: Tak konj najbolj breca, menda res. Brecajo pa mnogi tudi tako kot vi, tovariš anonimnež. V uredništvo Novega tednika dobivamo v zadnjem času izredno mnogo pisem. Bralci pišejo kritično, prizadeto, odkriti. Pod pisanjem pa dodajo: Moj naslov je takle, ampak prosim, ne podpisite me s celim imenom. In se čudovito razumemo. V prepričanju, da bo zaradi naše odprtosti časopisa vse manj tistih dodatkov, vse manj anonimnosti. Kajti ofenziva anonimnosti je znak naše notranje nepripravljenosti, da se s čim ali s kom odkrito spoprimemo. Raje čakamo in govorimo! Za vokal! Taka je celjska šola opravljanja.

Kako je to narobe, vnovič kaže primer Cestno podjetje. Pred dnevi smo dobili v uredništvo sporočilo Cestnega podjetja, da je delavski svet ponovno imenoval, na predlog razpisne komisije, za direktorja Staneta Divjaka. Utemeljitev: dosedanje uspešno delo in ugodno sprejemanje kandidatovega načrta razvoja podjetja.

Vidite, tovariš anonimni pisec iz Cestnega podjetja, sedaj pa natipkajte še eno pismo in ga naslovite predsedniku delavskega sveta, sekretarju organizacije ZK in predsedniku razpisne komisije v Cestnem podjetju, pa v pismu vprašajte, kako to, da je Cestno podjetje javnosti lahko sporočilo to novico o ponovni izvolitvi direktorja, ni pa moglo javnosti seznaniti o tem, kaj ocenjuje zapisnik SDK in zapisnik UJV Celje.

Pa vendarle —kljub temu sklepu sem še vedno prepričan, da bo večji del članov ZK v Cestnem podjetju znal izreči piko na i tej celotni zadevi! Jože VOLFAND

Sindikati V VODSTVA VEČ DELAVCEV

Na nedavni seji medobčinskega sveta zveze sindikatov za celjsko območje pred nekaj dnevi, so skupaj s predstavniki posameznih medobčinskih odborov sindikatov podrobneje razpravljali o konkretnih kadrovskih priporočilih za letošnji osmi kongres slovenskih sindikatov. Po predlogu republiškega sveta bo s celjskega območja v novem slovenskem sindikalnem vodstvu predvidoma najmanj 9 članov.

Medobčinski svet je v celoti osvojil predlog, da bi sedanjí predsednik republiškega sveta sindikatov, Tone Kropušek kandidiral na celjskem območju, njegovo kandidacijo pa bo podal občinski sindikalni svet Celje.

Glede ostalih kandidatov si je medobčinski svet prizadeval, da bi v novo vodstvo slovenskih sindikatov prišlo čim več delavcev iz proizvodnje. Tako bodo v Celju predlagali še kandidat iz kovinsko-predelovalne in gradbene stroje ter iz sindikata družbenih dejavnosti, v žalski občini iz tekstilne, v konjski komunij pa iz usnjarske industrije. Medtem ko bo iz občine Mozirje kandidat iz kmetijstva, pa je za področje trgovine predviden kandidat iz Celja, za področje prometa pa iz Sentjurja.

Po zbranih podatkih bo med 12 predlaganimi kandidati najmanj štiri do pet žena, več pa je tudi tistih, ki so mlajši od 30 let. Sindikati celjskega območja želijo na ta način tvorno vplivati na ustrezno strukturo vodstva slovenskih sindikatov. Dosedanji predlogi sicer še niso dokončni, saj bodo o njih razpravljali še na občinskih bolnišnih konferencah v mesecu septembru in v pristojnih organih republiškega sveta, vendar pa večjih sprememb ali dopolnitev verjetno ne bo. Svoje predstavniké bodo imele skoraj vse občine, izhajajo pa iz tistih panog in dejavnosti, ki so na celjskem območju najbolj razvite.

V. L.

VINKO BRECL

Globoko presanjeni ob zadnjih akordih žalostinke se poslavljamo od tebe, dragi Vinko.

Ze med prvo svetovno vojno, leta 1917, si se kot fant osemnajstih let priključil takratni kmečki godbi. Takrat si prisluhnil prvim akordom in jim ostal zvest vse do zadnjega. Sodeloval si tudi pri libojski godbi, ustanovljena leta 1935. Druga svetovna vojna te je odvrgla od tvojega veselja. Po osvoboditvi se je formirala godba na pihala pri rudniku Zabukovica. Za njeno ustanovitev si imel ti prav gotovo največ zasluge. Vse težave, ki so spremljale in trle našo godbo, ti niso omajale volje. Nasprotno, še bolj so vžgale tvojo vnemo za njen obstoj. Dragi Vinko! Tvoje sodelovanje pri godbi ni bilo samo

Godba na pihala
DU Zabukovica

IZLETNIKOVE TEŽAVE

Minuli teden je bila v prostorih restavracije Kladivar v Celju seja sindikalne organizacije avtoturističnega podjetja Izletnik Celje. Predvsem so obravnavali stanje podjetja po vseh dosedanjih podražitvah in ugotovili, da bodo cene njihovih storitev nujno morale porasti, saj se je podražilo več artiklov, potrebnih za vzdrževanje vozil. Obravnavali so tudi turistični center Golte in razčistili nekatere nepravilnosti. Izrečeno je bilo mnenje, da je bil kredit za Golte dobljen pod izredno težkimi pogoji, gotovo pa se bo položaj podjetja izboljšal, če se jim bo posrečilo podaljšati dobo odplačevanja kredita na dvajset let. Močno neugodno je tudi dejstvo, da se vodilno osebje na Golteh vse prevečkrat menja, kar je posledica ne toliko nesposobnosti kot okoliščin, saj na Golteh ni stanovanj in se morajo uslužbeneci voziti v dolino. Zaradi vsega tega je težko dobiti stalnega človeka.

Na seji so razpravljali tudi o hotelu Celela in ugotovili, da bo finančni položaj hotela po vsej verjetnosti v letošnji sezoni zadovoljiv, kar pomeni, da bodo dosegli in celo presegli plan, narejen za to sezono. Celotni gostinski sektor je do sedaj presegel plan

poslovanja za 24 odstotkov, zasedenost kapacitet pa za 35 odstotkov. Precejšnja ovira je bilo letošnje deževje, saj takrat na primer na Golteh pa tudi na Celjski koči ni bilo gostov.

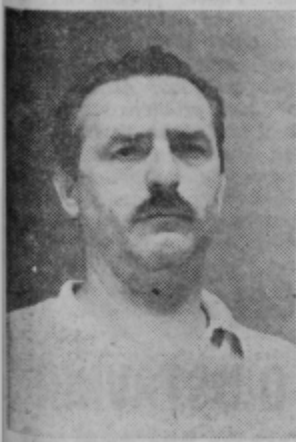
Udeleženci sestanka so razpravljali med drugim tudi o temeljnih organizacijah združenega dela, o čemer pa se bodo v detajlih še odločili, ker so precej razbiti.

Soferji so se močno razburili zaradi premij, zaradi katerih pa so se potem zmenili, da bodo povsem spremenili ključ, po katerem te premije trgalj, kar pa je bilo na sestanku ovrženo s strani vodstva kolektiva.

Celotna seja je potekala v sila napetem vzdušju, ki pa se je poleglo ob interpretaciji direktorja podjetja, Leopolda Perca. Čeprav zelo naelektrirana, je seja vendarle odprla sklop problemov, ki jih bodo v podjetju slej ko prej z združenimi močmi rešili, saj se podjetje širi iz dneva v dan. Vsi prisotni so bili mnenja, da so takšni sestanki nujno potrebni, ker lahko vsak pove svoje mnenje, to pa lahko pripomore k uravnavanju skupnih stvari. MST

Gostinci govorijo

DEŽ JE MOTIL

Franc Lebič

Oglejmo si raje, kako je v celjskih lokalih v teh dneh. FRANC LEBIČ, Ojstrica: »Obiskom smo zelo zadovoljni, le vreme nam je malce ponagajalo. Sedaj pa je bolje in imamo vedno polno gostov. Tudi nočitvene kapacitete so popolnoma zasedene. Naša gostilna ima že nekaj ugled, ima pa tudi lep, zelen vrt, ki marsikoga pritegne. Nameravali smo ga rekonstruirati, pa ne bomo, ker nameravajo naš lokal podrediti. Vsekakor pa ga bomo še boljševali.«

DANICA VALANT, Vrtnica: »Prav obratujemo komaj tretji mesec, se moramo

Danica Valant

z obiskom kar pohvaliti, upamo pa, da bo še boljši. Lokal je lep, nekaj posebnega, marsikdo še ne ve zanj, oddaljen je od mesta, kar marsikomu odgovarja. Imamo tudi določene specialitete, ki jih drugod ne dobite. Mislim, da bi Celje moralo imeti še več takšnih lokalov. Tudi vrt je zelo dobro obiskan in moram reči, da smo na splošno zelo zadovoljni, sploh še, ker šele začnjam o.«

Odšli smo še na Otok III, v Espresso, kjer pa nam zaradi tega, ker ni bilo šefa, niso hoteli odgovarjati. Ne vemo zakaj, menimo pa, da

Erika Grabar

to niso nobene skrivnosti. Zaradi tega smo obiskali še Turško mačko, kjer so nam radše volje postregli z odgovorom.

ERIKA GRABAR: »Bolj zadovoljni ne moremo biti, saj je obiska še preveč, vse je nabito polno, vrt je eden najlepših v mestu, gostinske usluge dobre, hrana je po izjavah gostov odlična, gostilna sama pa ima že star ugled in prav zaradi teh stvari nam posej cvete, kot mora. Tudi počutje pri nas je domače in to so stvari, ki goste pritegnejo.«

MILENKO STRASEK

Zdravstvo v Šmarju

NE VEMO ZANJE

Zdravstvena služba v šmarjski občini, še posebej na Kozjanskem, da o socialni ne govorimo, je bila že od nekdaj velik problem zaradi pomanjkanja kadra in sredstev. Zaradi vsega tega so se pojavili socialni problemi, vzporedno s njimi pa še zdravstveni. Priznati je treba, da gre sedaj na boljše.

Ob nedavnem bivanju mladinske delovne brigade iz Ljubljane, v kateri so bile tudi medicinske sestre, ki so hodile po terenu, in pa sociologi, ki so ugotavljali socialno stanje Kozjancev, smo prišli do nekaterih spoznanj. Ugotovili so, da je na območju Vetrnika okoli sedemdeset primerov socialno in zdravstveno šibkih ljudi, za katere bi nujno moral nekdo skrbeti. Žalostno je dejstvo, povedali so ga ti ljudje sami, da večino njih doslej še ni obiskal socialni delavec, kaj šele, da bi vedel zanje. Ti ljudje so več ali manj prepuščeni sami sebi ali pa sosedom, ki pač naredi, kolikor je v njihovi moči. Pre-

cej pozornosti je pokazala dr. Ruža Vreg iz Kozjega, ki pa sama tudi ne zmore vsega.

Zdravstvena postaja v Kozjem je že nekaj časa nadvse zgleden primer, kaj se lahko naredi iz golega prizadevanja, ki pa počasi, toda vztrajno kaže nove potrebe, tako po novem zdravniku, laboratoriju, razširitvi postaje in še čem. Brez tega najbrž tudi s samim prizadevanjem ne bo šlo. Zlasti laboratorij bi bil sila potreben, zakaj danes je treba za vsako najmanjšo preiskavo iti v Celje, kar pa tem ljudem ni tako zelo enostavno.

Ko smo govorili o prizadevanju, je potrebno omeniti še dobro voljo kozjanske zdravnice, o kateri je bilo že mnogo povedanega. Omejili bi se le na dejstvo, da je včasih dovolj že razumevanje do sočloveka, če že ničesar drugega. Kozjanska zdravstvena postaja je prav zaradi dr. Vregove prava pravcata božja pot in že zaradi tega bi bilo nujno potrebno misliti na

razširitev. K boljšim pogojem bo prav gotovo prispevala tudi nova lekarna v Podčetrtku, ki jo skupaj z učiteljskim blokom že grade. Tako bi bila vsaj delno rešena sedanja situacija zdravstva na kozjanskem.

MILENKO STRASEK

Priporočamo nakup
v BLAGOVNICAH

VELENJE

konfekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinj-ski stroji.

V AERU USPEŠNO

V Aeru, kolektivu, ki šteje danes že 1002 zaposlenih in ki že leta sodi med poslovno najuspešnejša podjetja celjske občine, se je sestel upravni odbor in pregledal uspešnost poslovanja po prvih šestih mesecih letošnjega leta.

Celotni, v prvem polletju ustvarjeni dohodek je presegel številko desetih starih milijard, s tem pa je za 3 odstotke nad predvidevanji in za 19 odstotkov višji kot v istem obdobju lanskega leta. To je lep uspeh, še posebej če imamo pred očmi težavne gospodarske razmere, v katerih se je kolektiv znašel po lanskih zaostritvah. Cene njihovih proizvodov so namreč zamrzili, zelo se je podražil tudi reprodukcijski material, ki v Aero prihaja večinoma iz uvoza. Vse to je povzročilo nepredviden porast stroškov, kar pa vseeno podjetja ni oviralo, da ne bi ustvarilo kar za 7 odstotkov višje akumulacije kot v prvem polletju lanskega leta. Skladi podjetja so za 15 odstotkov nad predvidenimi, prav tako tudi osebni dohodki, ki predvidevane preračajo za 12 odstotkov. Še posebej razveseljivi so podatki, ki kažejo, da se Aero pospešeno prebija na tuji trg, saj je kljub zelo visoko zastavljenemu gospodarskemu načrtu presegel predvidevanja kar za 18 odstotkov.

Podjetje stoji prav v tem času pred izredno zahtevno nalogo. Že 14. avgusta se bodo pričeli zbori delovne skupnosti, na katerih bodo razpravljali o novi organizaciji podjetja. Ta je nujno potrebna, saj kljub temu, da že več kot pol leta poslujeta pod skupnim imenom, obe lani združeni organizaciji Aero in Cetis še vedno ne delujeta usklajeno in gre v marsičem še vedno za dve podjetji s skupnimi organi upravljanja. Sredi septembra bo delavski svet sprejel predlog nove organizacije in potem težav zaradi neusklajenega poslovanja ne bo več.

V podjetju si veliko obetajo tudi od ureditve obrata neskončnega tiska, ki že danes ustvarja dobrih 13 odstotkov celotne akumulacije. Ta obrat je za tovarno ključnega pomena in od njega v prihodnosti veliko pričakujejo. Tu bodo kmalu pričeli tiskati na oplenjenih vrstah papirja lastne proizvodnje, pa tudi boljše izkoristek naj sodobnejših strojev že obljubljajo.

Nekaj težav v Aeru torej še vedno je, vendar lahko mirno ugotovimo, da so prehodnega značaja in jih bo kolektiv hitro odpravil. Dosežki v prvem polletju popolnoma opravičujejo lanskoletno integracijo kemične in grafične industrije. V Aeru so nam zupali, da so sposobni proizvesti še dosti več. Zagotovili so nam, da jih polletni uspeh ne bo uspaval. »Veliko je treba še storiti«, nam je v razgovoru dejal direktor podjetja dipl. ing. Miran Mejak in nadaljeval: »Ob boljšem izkoristku sicer zelo sodobne tehnologije, ob izterjanih sredstvih, ki nam jih dolgujejo druga podjetja in ob boljši organizaciji, ki jo ustvarjamo v teh dneh, bo Aero do konca leta dosegel še boljše rezultate. Sedanjí dosežki so le koristni kazalniki, na katerih moramo graditi prihodnje delo.« STAMEJCIC BRANKO

V krajevni skupnosti Aljažev hrib:

SOS ZA VOGLAJNO

Pred štirinajstimi dnevi je bil v vitrini krajevske skupnosti Aljažev hrib razstavljen vzorec umazane Voglajne. Kot klic na pomoč. V skrajnem brezupju jo je dal na vpogled vsem mimoidočim Celjanom tajnik krajevske skupnosti Franc Stojan — Onečiščena Voglajna je največji nerešeni problem te, sicer zelo uspešne KS na Aljaževem hribu.

Ko so ljudje takoj po vojni, v ihti, da ne bi kaj svetniškega spominjali na stare čase, izbirali za svoje območje novo ime, niso imeli najbolj srečne roke. Jožefov hrib so preimenovali v Aljažev hrib (Aljaž pa je tudi svetnik). Minili so nestrpní časi povojnih let, ime je ostalo v uradnih zapisih, v ljudskem pogovoru pa se še največ rabi prvotni naziv.

Stari zapisi pripovedujejo, da je bil celotni Jožefov hrib prvotno pašnik, kjer so pasli do leta 1853, naslednje leto pa so pašnik pogozdili. Zasadili so ga s smrekami, kasneje pa so poizkusili še s hrastí. Leta 1881 so na vrhu hribočka postavili cerkev sv. Jožefa v zahvalo proti kugi, ki je divjala v mestu. Okoli nje so rastle kmetije, tod so se naseljevali celjski obrtniki in kmetje.

Se danes je KS Aljažev hrib razdeljena na vilsko četrt po hribu in kmečko-delavsko ob Voglajni. Na Jožefovem hribu, Čretu, Podgorju, Sevčah, Skalni kleti in Zavodni pre-

biva torej po strukturi mešana prebivalstvo, ki se ubada tudi z različnimi problemi.

Ljudje, ki stanujejo ob cesti, ki pelje v Laško, so v stalni življenjski nevarnosti. Neurejen pločnik in pomanjkanja prostora za pešce je terjalo že nekaj žrtev. Po številu nesreč je ta cesta druga, ki se lahko pohvali, da je vsrkala vase največ človeške krvi. Pred njo je favorit samo še Mariborska cesta. Zal, stroški, ki bi bili za rekonstrukcijo tega odseka potrebni, so tolikšni, da še ni prišel čas, ko bi se ga lahko lotili. Nesreče pa ostajajo...

VOGLAJNA ČRNA TEČE

In že smo v jedru problema. Pri Voglajni, ki v svojem toku nosi s seboj tja do Save umazano iz Štor, Cinkarne in tovarne EMO. Prav slednja tovarna je v onečiščevanju najmočnejša. Bajje pa je pokojni Western imel očiščevalne naprave in jih je

tudi v redu zdrževal...

Namestitvev filtrov bi stalo težke denarce, ki bi zaustavljali proizvodnjo, zato z njimi odlašajo. Kjer ni, še kuga ne vzame, kajne, čeprav ne mislimo zagovarjati umazanosti Voglajne. Kadar se privali tam iz Štor vsa navrična, jo je kar prijetno pogledati, kako spreminja barve in konkurira z vidno premočjo s prebivalci in mimoidočimi, ki so mavrični od jeze in hude krvi. Potrebno je namreč držati robec pred ustí, če te slučajno pot zanese tod mimo...

Nekoč pa je bilo tod vse drugače se z nostalgijo spominjajo krajaní. Bistra vodka je bilo to, v njej je bilo življenje, pa tudi na bregovih Voglajne so poleti kopalci marsikatero uspicili. Tod so se rodile »žabe«, plesni orkester, ki je tudi večkrat vadil na stičišču med Savinjo in Voglajno. Dandanes orkester še igra, Voglajna pa je med tem časom temeljito spremenila svojo podobo. Za njeno rešitev se borijo že leta in leta. Že 1964. je bila izdana odločba za njeno zavarovanje. Na papirju je vse urejeno, zaščiteno, a občinski možje so dvignili roke. »Dokler ne bo kultura vsakega delavca v tovarnah, ki onesnažujejo Voglajno, tolikšna, da se bo

vsak posameznik zavedal, kakšnega uničevanja smo zmožni, do takrat ne bo nič drugače,« je z ogorčenjem dejal tajnik Franc Stojan. »Dolžnost vsakega Celjana je, da povzdigne svoj glas v obrambo naše vode, ki se je spremenila v gnojnico,« meditira naprej. »Pripravljamo kulturno akcijo, ki bo pokazala, koliko smo kulturni.« Ogorčenja ni ne konca ne kraja, ker ljudem tod okoli, ki ne morejo imeti poleti zaradi smrada odprtih oken, je prekipelo do vrha. Kje je rešitev? Potrebno bo najti izhod!

PRIDEN ROD ŽIVI TOD

3700 ljudi, kolikor približno šteje krajevna skupnost Aljažev hrib, zna zavihnati rokave, kadar je potrebno. To so dokazali v preteklosti, ko so napravili največ z udarnim delom dva vodovoda, pa tudi za ceste so vložili veliko prostovoljnih ur in denarnih prispevkov. Nadaljujejo tradicijo svojih prednikov, ko pogozdujejo gole površine, ko se bore za vsak ped zemlje, ki je na hribu zelo dragocena, ob cesti v Laško, pa veliko manj.

Se in še je tekla beseda o obrti, ki je tod ni, o trgovini, ki je za silo urejena, o tem, da bodo letos razsvetlili pokopališče, da bi radi asfaltirali Groharjevo ulico in o tem, da bi se bilo treba večkrat uvesti skupaj in reševati probleme z zdravo pametjo. Nerazčiščeno je ostalo vprašanje, kaj bodo napravili s propadajočo Kalvarijo, ki kaže rebra in čeprav so »štenga« svete, se podirajo naprej.

Ko smo sedli za mizo s podpredsednikom občinske skupščine Marjanom Ašičem, ki se je dolga leta ubadal s krajevnimi problemi Aljaževе soseske in agilnim tajnikom Francem Stojanom ter predsednikom KS Francem Pilihom, ni manjkalo besed. Veliko želja še imajo, ki se realizirajo toliko, kolikršna je zavzetost posameznikov. Tako je povsod in tako je tudi tukaj na Aljaževem hribu.

ZDENKA STOPAR

Pogled z Aljaževga hriba na Celje. Grafika je iz srede 19. stoletja.

Naši znanci

PIŠE: Z. STOPAR

FRANJO REJEC

Ko sem se pogovarjala s starostjo učiteljstva v Vitanju, Franjom Rejcem, o njegovih prvih letih učiteljevanja v Strmcu, Frankolovem in Vojniku, so njegove oči dobile poseben lesk, ki se vžge samo takrat, ko ima opravka z največjimi doživetji svojega življenja. Trije tički, imenujem jih kar tako, so v dvajsetih letih našega stoletja zaigrali marsikatero okroglo. Prešernost je to bila, tista razigranost mladih učiteljev, ki izvira iz spoznanja mladosti, da je njihov ves svet. Slovensko učiteljstvo je v tistih časih odigralo v našem družbenem življenju po-

membno vlogo. Vsega naprednega nosilci pa so bili zlasti na deželi, ki jih je sprejela vase in če jih je uspela očarati, očarala do konca. Učitelj Rejec je ostal vitanjskemu kotu zvest vse življenje; tu živi še danes.

V Vojniku so v tistih časih, dvajseta leta so tekla, igrali po tri igre na leto. Nobena pot ni bila pretežka, nobena ovira prevelika; pozimi, v največjem snegu so se, zbirali in igrali, igrali... Imeli so tudi svoj orkester, ki ga je vodil pevovalca Rizmal. Sestavljen je bil iz članov, ki so hodili na vaje v Vitanje iz Šmartnega v Rožni dolini, Strmca, Frankolovega in Vojnika. Rejec je igral violo, ravnatelj frankolovske osnovne šole Peha pa violino. Veliko so igrali tudi v nezakurjení dvorani, pa jih ni motilo. Izkušnja več za drugič in že so prihodnjič prinesli drva s seboj. Pobrali so jih med potjo in se s svežnjem pod pazduho znašli na koncertu. Po tako uspešnih večerih so poltupali

in se s kolesi, ko je bilo vreme, odpeljali vsak na svoj kraj. Večkrat je bilo to v jutranjih urah, zato so frankolovskemu mešanarju Mihi naročili, naj jutranjo budnico zaigra »na kratko«.

V Vojniku je Rejec preživel obdobje treh nepozabnih let. Od tod je bil premeščen nazaj v Strmec, kjer je bilo spet zelo živahno in pravzaprav isti »teren«. Tu se je prosvetno življenje nadaljevalo in brezskrbna leta so prekinjale samo vsakodnevne skrbi.

»Trije tički« so se prevažali po naši ljubi vitanjski deželici, vmes poučevali otročad, ki je poleti bosopeta, pozimi pa v cokolih prihajala v šolo tudi po nekaj ur daleč. »Bili so zdravi in odporni, samo zobovje so imeli slabo, ker niso poznali zobozdravnika,« se spominja Rejec. Zdaj je vse drugače, pomodruje se zraven in se veseli napredka svojih krajev. Kraševci v Vitanju in vendar ves njihov.

(Se nadaljuje)

Podpis k sliki: Franjo Rejec kot Dolfe v Desetem bratu. To je bil čas iger, fantevske prešernosti, mladostnih vragolij, »prelepih časov« se spominja učitelj Rejec.

Komentar

KAKO GRADBINCI?

Čeprav se nihče ne pritožuje da ima dela premalo, je kolektive gradbenih podjetij štirom po Sloveniji prav v tem času zajela razprava o nekaterih oblikah medsebojnega povezovanja, integraciji in podobno. Spoznanje, da prevelika razdrobljenost ne vodi nikamor — v Sloveniji je nad 50 gradbenih podjetij — je sprožila val integracijskih gibanj.

Kako v prihodnje, se sprašujejo tudi na širšem celjskem območju. Moramo reči, da so prvi razgovori že stekli, vrh tega so gradbeni kolektivi na celjskem območju ustanovili poseben odbor, ki bo vodil in usmerjal celotno dejavnost na tem področju.

Prvi začetki so tu, navdušenemu pa še vedno preskromni in nedorečeni, da bi lahko že zdaj potegnili črto in rekli — odločitev je takšna. Bolj kot to se zdi, da je to obdobje namenjeno analiziranju, tpanju in iskanju najboljših poti. Vsi se zavedajo, da v takšni razdrobljenosti ni kruha, nihče pa še ne ve, kakšna bo oblika povezovanja. Prve niti se spletajo okoli poslovnih združenj, druge pa kažejo tudi določene regionalne znake, da ne rečemo občinske.

Ne glede na to, se mnogi kolektivi že v prvi fazi razprave ogrevajo za organizacijo nekaterih skupnih služb. Prekateri podjetja so premajhna, da bi lahko sama imela na primer razvojne oddelke, projektivne službe in druge. Na teh področjih se tako kažejo prvi zanki dobre volje za medsebojno sodelovanje. Nadaljnji se zrcalijo v težnjah po specializaciji, po delitvi dela. Večina kolektivov usmerja svojo pot v tisto smer, kjer bi naj imela najboljše pogoje za uresničitev svojih perspektivnih programov razvoja.

V Celju je vprašanje integracije že dolgo v zraku. Prvi obeti za skupno delo so se pokazali 1959. leta z ustanovitvijo Ingrada, ki je tedaj povezal več samostojnih delovnih organizacij.

Ingrad je nastal v isti želji kot se poraja danes. Žal pa je bila takratna misel o združevanju sil le kratkotrajna, kajti kmalu so nastala nova podjetja in delo je steklo po starih tirnicah. In danes? Vnovič prihaja na dan ideja, da je treba tudi v gradbeništvu združiti sile in jih med seboj povezati. Toda, kako? Odgovor na vprašanje je odprt problem, ki ga bodo v naslednjih mesecih skušali rešiti prizadeti samí, upajmo le, da bodo tudi na celjskem območju doroli sposobni, da bodo ubrali najboljšo pot. MB

Celje

O USTAVNIH SPREMEMBAH

Komite občinske konferencije Zveze komunistov bo dal v pet dneh v javno razpravo gradivo s problematiki samoupravljanja v celjskih delovnih organizacijah in o uresničevanju ustavnih dopolnil. O samoupravljanju bo spregovorila septembriska konferenca celjskih komunistov. Delovna skupina, ki jo vodi Tone Zimšek, je opravila v 20 večjih delovnih organizacijah razgovore s predstavniki samoupravnih organov in političnih organizacij. Vprašanja so želela odgovore predvsem o organiziranosti samoupravljanja, o delu delavskih svetov, o obveščeniosti zaposlenih, o vplivu samoupravljalcev na odločanje izvedljivih samoupravnih organov, o izobraževanju in samoupravnem usposabljanju delavcev in o drugem. Posebni del razgovorov pa je bil namenjen uresničevanju ustavnih sprememb.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Bralci pišejo

VZPODBUDNA IN POHVALNA GESTA

Pred dnevi so upokojence Doma na Polzeli obiskali gostje iz Zalca in jim podarili televizor, ki bo v na novo urejeni in opremljeni dnevni sobi na častnem mestu kot simbol prijateljstva in sodelovanja. Upravni, nadzorni odbor in poverjeniki ter predstavniki množičnih organizacij občine Zalec so ob prisotnosti predstavnikov upokojencev Doma imeli še slavnostno sejo, popoldne pa še piknik v naravi. Svečanega in veselega razpoloženja ni motilo niti nekoliko slabo vreme, ki tako gostitelju kot tudi gostom ni bilo preveč naklonjeno.

Predsednik Društva telesnih invalidov iz Zalca je na seji uvodoma govoril o ciljih in smotih društva, ki šteje že 1310 članov, kar je vsekakor spoštovanje vzbujajoča številka. Ena izmed posebnih nalog društva je skrb za ostarele in invalidne osebe, zato ni bil le zgolj slučaj, da so organizirali eno izmed svojih sej v prostorih doma. Upokojenci želimo, da bi te prvi, vsekakor vzpodbudni in pohvalni iniciativi, sledile še nove. V razpravi, ki je sledila, je bil govor o osnutku novega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, o pokojninskem zavarovanju kmetov, o delegatskem skupščinskem sistemu in o razvoju zdravstvene službe v občini, zlasti še pediatrice Izrečno je bilo tudi mnenje, da zdravstveno službo hromijo nerazčiščeni medsebojni odnosi med zdravstvenimi delavci, tako da so žal vse pre pogosto oškodovani bolniki — zavarovanci.

Ker ta pojav traja že dlje časa, postaja ureditev razmer v zdravstvu že stvar širše družbene skupnosti. Ivan Pečnik, upravnik Doma upokojencev na Polzeli, je v izčrpnem izjavljanju nakazal zgodovino Doma od ustanovitve leta 1955 dalje. Poudaril je, da se struktura upokojencev dokaj hitro spreminja. Vsem potrebam po novih nastanitvah pa žal ni mogoče ustreči. Stanje se bo popravilo, ko bo zgrajen prizidek z novimi sobami, kjer naj bi našli svoj novi dom predvsem upokojenci iz mozirske in žalske občine, ker bosta ti dve občini izgradnjo tudi financirali. Uslužbenci si prizadevajo ustvariti čim boljše pogoje življenja za vse upokojence. Omenil je še posebej različnost interesov in potreb med samimi upokojenci. Vsem ni mogoče ustreči, posebno še v sobah, kjer je veliko postelj, in takih sob je v sicer preurejeni, vendar še ne povsem ustrezni starj graščini, precej.

Odnosi med osebjem in upokojenci so dobri in se, mi zdijo v večini primerov pravilni, dočim so dobri odnosi med samimi upokojenci, zaradi nediscipliniranih posameznikov, ki preradi pregloboko pogledajo v kozarec, večkrat postavljeni na kocko. V takih primerih bi bilo potrebno posebej urejati zaradi dobrega počutja in zadovoljstva. Toda to je že eno internih organizacijskih vprašanj,

kot tisto, kako urediti delovni čas, da bi zlasti bolni ne bili prepuščeni tri ure samim sebi. Nekoliko več bi bilo potrebno razmišljati tudi o rekreacijskem in družabnem življenju v domu. Spričo težavnih delovnih pogojev gre tako tovarišu upravniku kot tudi celotnemu medicinskemu, strelnemu in pomožnemu osebju vse priznanje in zahvala za ves trud in prizadevanje v naporih — skrbeti za dobro počutje in sožitje, ki bi bilo ustvarjalno in koristno za vse.

In kaj naj bi zapisal še ob zaključku? Takih in podobnih stikov si še želimo. Marsikak očka in marsikatera mamica sta bila nadvse srečna in vesela obiska, saj si mogoče v samotnih uricah ustvarja utvaro, da sta pozabljena od vseh ljudi. Se več kot obisk sam in dragoceno darilo pomeni mogoče zanj zavest, da smo ljudje kljub vsemu povezani s trdnimi vezmi, ki jih tke in ustvarja življenje in jih povsem ne ločijo niti oddaljenost, starost, bolezen in smrt.

I. N. POLZELA

ALI POZNATE SVOJ KRAJ?

V zadnjem Novem tedniku sem opazila novo rubriko Ali poznate svoj kraj. Sliko je prelahko spoznati. Jaz Mozirja ne bom mogla nikoli pozabiti, saj smo takoj po svobodi sredi trga zakurili ogenj, da smo si kot prvi člani okraja Mozirje — Soštanj skuhal partizanski golaž.

S to novo rubriko ste me izzvali, da vam priloženo pošiljam 40 let staro razglednico Velenja. To je naša Stara vas Na fotografiji se vidi star kolodvor in restavracija. V ozadju so več sto let stare škale s svojo dekanijo. Vidite lahko tudi Uršlo goro s Plešivecem. Lahko si preberete še moje članke, ko sem novinarja Mileta Smolinskega vodila po teh krajih. V Saleško dolino sem prišla iz Trbovelj še kot otrok. Danes imam že 77 let (30 let sem delala v velenjskem rudniku), zato vesta na glavo postavljeni svet v novi Saleški dolini ali v novem Velenju, ki sem mu položila temeljni kamen, zelo dobro po-

znam. Pri raziskavi zaidanega hodnika pod župniščem s kupčkami človeških kosti sva bila tudi midva s sinom zraven. Se človeško lobanjo sem prinesla domov. Razglednico Stara vas s Skalami prosim, da mi vrnete, saj so že zelo redke.

Če sem s tem pismom kaj pripomogla k vaši novi rubriki, bom zelo vesela. Pozdravljam vašega novinarja Milana Božiča, ki me dobro pozna. Tudi s pokojno Vero Strmec-kijevo sva bili veliki prijateljici.

Strbenk Ana Darinka Velenje

Odgovor: Spoštovana tovarišica Darinka, res, lepa hvala za vaše izredno prijazno pismo. Saj ne boste hudi, da danes eno teh slik objavljamo. Prepričani smo namreč, da bodo naše bralce v Saleški dolini zelo zanimalo. Oglasite se še!

GLAS IZ KOPRA

Zopet se vam oglašam iz Kopra in upam, da ne boste hudi name, ker vam pogosto pišem. Rekli boste pač — tak človek je pa tečen kot osa Oprostite, da se vam predstavim. Rezika Kržič — sem žena, ki sem do danes pisala v mozem imenu. Najprej se vam prav lepo zahvaljujem, da ste objavili oglas pod oznako skupni dom. Če bo kaj sreče, vas častim vse, ki ste imeli dela s tem oglasom, pa še vaše sodelavce. Mogoče si boste marsikaj mislili o tej moji sreči. Toda lahko vam rečem, da živim že od 57. leta v mestu Kopru in si zelo želim iz mesta na deželo. Ker pa smo petčlanska družina in je samo mož v službi, nikakor ne moremo priti do kakšne hišice z zemljo. Zdaj bom čakala, če se kdo javi in mi boste vi gotovo poslali vso pošto po enem tednu. Če bo kaj pošte, se vidimo, ker grem na dopust v svoj domači kraj v Loče.

Moram vam še priznati, da mi je vaš list tako všeč, da komaj čakam četrta, še bolj pa poštarja, da mi prinese časopis. Zanima me, zakaj tudi vi ne pošljete vašega časopisa na Primorsko. Kaj mislite, da ga ne bi prodali? Saj nas je dosti Stajercer, ki bi vsi z veseljem segali po vašem listu. Ko sem bila doma na dopustu sem se ustavila v Celju in sem hotela kupiti Novi tednik, pa ga v nobeni trafikij ni sem mogla dobiti. Zadnji trenutek sem prišla še do podružnice Dela in sem

dobila ta časopis. Hotela sem dobiti naslov časopisa. Takoj sem izrezala naročilnico in jo nalepila na dopisnico ter jo poslala. Zeljno sem pričakovala vaš časopis in ga nisem dočakala. Zakaj, mi ni jasno.

Potem sem ponovno poslala in časopis ste poslali. Hvala vam. Pa še to bi rada napisala. Ko čitam o materi, ki je imela 21 otrok, povrh pa še veliko kmetijo, nikakor ne morem razumeti, kako je mogla s tako veliko družino vse opraviti, saj če bi samo kuhala in pospravljala, bi bilo dela čez glavo. Zato zasluži res vse priznanje in še moje čestitke. Meni se pa zdi, ko nas je pet, da smo velika družina in nikakor ne bi želela povečati družine. Ne vem zakaj tako. Ali socialne razmere ali moda? Kaj pravite?

Praden končam tole pismo, vam želim še vnaprej mnogo uspehov. Če je tudi pri vas taka soproca kot tukaj, vzemite tisočak za pivo. Pa brez zamere!

Rezika Kržič

Stara ulica 2, Koper

Odgovor: Dragi Rezika, pivo je sahnilo Hvala! Veste, prodajo našega časopisa ureja prodajna služba v Ljubljani in zaenkrat se še ni odločila, da bi NT pošiljali še v Koper ali pa v Ljubljano. Tudi sami pa vidimo, da bomo morali naklado povečati.

Glavno je, da ste časnik dobili. Ko pa boste kdaj hodili tod okrog, se oglasite. Pa še nekaj! Ali veste, da ste bili kot nova naročnica izžrebani in ste prejeli konvektorsko peč?

TOČA KLESTI TUDI OKOLI POLJČAN

V soboto, 29. julija okrog 15. ure je Poljčane in Studence zajelo hudo neurje s točo. Najhuje je prizadelo polja Brezje in Križečo vas, kjer je uničilo vse poljske pridelke. Ze uro po neurju je bilo na njivah in travnikih nekaj centimetrov debele toče. Ljudje že dolgo ne pomnijo kaj takšnega.

Prizadeti vaščani

NE DELAJMO ZAKONSKIH RAZDOROV

Nekje v planinski okoličji živi vdovec, ki mu je pred nekaj leti umrla ljubljena žena. Bila je res vzorna žena in od vseh spoštovana. Samo ena sosedica jo je zaničevala in celo sovražila. Ko je bil pogreb, ni ostalo nobeno

oko suho ob pogledu na skrušenega moža in obupane otroke. Ze omenjena sosedica pa ni premogla niti ene solze. Je že vedela, zakaj. Mož je zaženo močno žaloval in še zdaj žaluje. Tolažiti ga hodi prav tista sosedica, ki je njegovo ženo zaničevala. Tolaženje se zvele večkrat celo skoraj do jutra. Seveda, ker je ona do dvaindvajsete ure v službi. Njen mož pa ni zadovoljen, da hodi žena tudi po več ur domov, ko lahko pride skoraj v petnajstih minutah. Tako so v njuni hiši vsakdanji prepri in celo pretepi. Mož je živčno uničen in se je podal v pijančevanje samo zaradi družinskih sporov. Tisti vdovec pa ženo ščuva in hujska proti njemu in že grozi razdor v zakonu, v katerem ima vdovec sramotno vlogo Pravijo, da je dosti žensk zato naj vsak pusti zakonske žene pri miru in si najde žensko, ki je prosta. P. F.

JEZNO

Nek bralec nam je na vprašanje, kateri novi rubriki bi dali vi prostor v Novem tedniku, takole odgovoril:

Trenutno nobeni, kajti še za te moram včasih PUKSTUDIRATI, če hočem kaj razbrati. Le poglejte samo KATER, AGUSTA in tako dalje. Najprej tiskajte čitljivo!

Nečitljiv podpis

Odgovor: Vidite, spoštovani bralec, vi se hudujete na tiskarske stroje, ki slabo tiskajo in nam včasih kako hudo uspličijo, sami pa ste se tako nečitljivo podpisali, da bi tudi vam lahko mi enako svetovali. Pa šalo vstran! NT tiskamo v Ljubljani in tam se zgodijo napake, ki jim nisimo mi njihov boter. Zato — malo strpnosti!

PRIJAZNI V BOLNIŠNICI

Ze od nekdaj sem bil nekako prepričan, da v bolnici delajo uradni ljudje in da niso prijazni. Vendar sem se letos junija prepričal o nasprotnem. Tri dni sem ležal v celjski bolnici, in sicer na oddelku za ušesa, nos in grlo. Večkrat so me pregledali, nenehno pa sem občutil izredno skrb do bolnikov

In ko sem pozneje ponovno prišel na odzvem krvi, so imeli tisti dan na tem oddelku pregled otrok. Mislim, da marsikatera mamica ne zna lepše ravnati z malčki kot pa sestre na tem oddelku. Zato se za izredno skrb javno zahvaljujem doktorju Dolinarju, glavni sestri Vilmi in vsem sestram na oddelku za izredno pozornost in skrb.

Hvaležni pacient K. R. Prebold

STANOVANJSKE TEŽAVE

Sosed oziroma gospodar hiše nam nagaša in grozi. Naročnica NT sem še od njegovega rojstva. Prosim pa vas, napišite enkrat, od kdaj je v veljavi zakon, da sme gospodar hiše, ki je nacionalizirana, stranko napadati z železnimi vilami in ji groziti, da jo bo ubil, če mu do tega in tega dne ne izprazni stanovanja. Ali je tak zakon v novi ustavi? Ali kje drugje?

V Aškerčevi ulici št. 16 stanuje stranka Martin Zaberl. Tu stanuje že dvajset let. Stanovanje stamudala železnica in stanovanjski urad Sedaj pa

ga gospodar Matek zmerja, da mu je stanovanje ukradel.

Stanovanje daje prostore dvema strankama. Ko se je druga stranka izselila, je gospodar poslal Zaberl Martinu takoj pismeno odpoved, da mora do 1. maja izprazniti stanovanje. Ker nista šla, jim je gospodar začel hudo nagajati.

Kmalu pa se je v izpraznjeno stanovanje vselila brez odločbe avosa stranka, ki menda plačuje 60 starih tisočakov najemnine. Gospodar pa pravi, da zanj ni zakona.

Trpeča mati, Celje

Odgovor: Veste, ni takega zakona, ki bi vašemu gospodarju dovoljeval tako početje. Zato ga kar prijavite, če je res vse tako, kot ste napisali.

NEVLJUDEN PROMETNIK

Dne 24. 7. 1972 sem nameraval ob 16. uri v Jurkloster. Kot običajno sem čakal na avtobus, ki pelje do Rimskih Toplic, od koder bi nadaljeval vožnjo s prestopom. Ker pa avtobusa ob 16. uri ni bilo, sem šel v prometno pisarno, da vprašam, kako je z njim. Ze pri vstopu sem opazil, da z osebo, ki ureja promet na postaji (prometnik), ni nekaj v redu, kajti precej časa sem čakal, da sem dobil odgovor. Ko se končno obrne proti meni, ga vljudno vprašam, če bo avtobus v Rimskih Toplicah čakal, da se bom lahko peljal naprej. Odgovoril mi je, da on ne ve in da mi ne more pomagati. Bil sem mnenja, da bi on to moral vedeti, zato sem mu dejal, naj nekako sporoči v Rimske Toplice, da potniki ne bodo ostali v Rimskih Toplicah. Bilo je, kakor bi dregnil v osje gnezdo. Pognal me je iz pisarne in dejal, da me nič ne briga, kaj on dela. Tudi meni ni bilo vseeno. Odgovoril sem mu, da bom vse to sporočil v NT. »Lahko, lahko in tudi svoj gobec daj noter!« Ta stavek je bil izrečen pred ostalimi potniki. Od prometnika, za katerega ne vem, ali je njegova dolžnost, da tako ravna s potniki, ali pa je temu bil kriv le alkohol.

Upam, da moj zapis ni predlog za objavo in da ga bom lahko brai v NT naslednji teden, važno pa je, da ga prebere prometnik, kakor tudi uprava Izletnika. Saj gre za izboljšavo odnosov med uslužbenci in potniki.

B. G., Celje

VAŠI »MI«

Na vašo prošnjo na prvi strani NT z dne 27. 7. 1972, št. 30 — leto XXVI, cena 1 din, vam vsi mi sporočamo, da se nam vseeno kod in kje (domačija, morje in planine) godi dobro.

Vaši »mi«

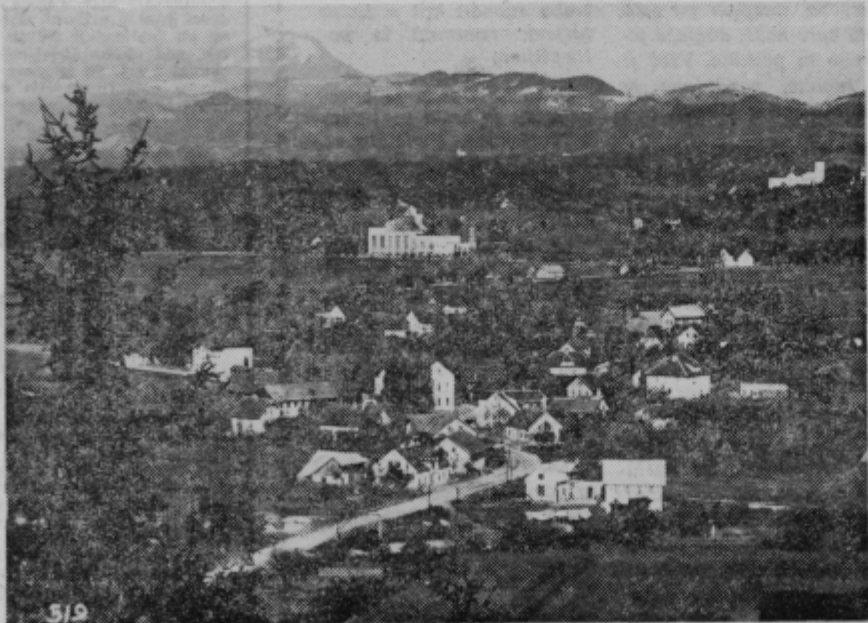
Odgovor: Dragi naši »mi«, še naprej se naj vam godi dobro ob vašem NT!

OBVESTILO BRALCEM

Kakor veste, dragi bralci, smo morali povečati naročnino NT na 48 dinarjev. Se vedno bomo najcenejši tednik, pri tem pa se bomo trudili, da bi vam v njem res ponudili vse, kar radi berete.

Zelimo si še večjega sodelovanja, zlasti v rubriki Bralci pišejo, kjer bomo dali prednost krajšim in odmevnim pismom.

Uredništvo

Velenje pred štiridesetimi leti

(Razglednica)

Jure Krašovec: Tednikovi pomenki s kmeti

TRIJE VRBOVŠKOVI ŽULJI

»BOGNEDAJ, DA BI BIL NEHVALEŽEN GODRNJAČ, TODA KMET SE ŠE VEDNO KOPLJE V TEŽAVAH KOT DRUGORAZREDNI DRŽAVLJAN.« TAKO PRAVI ALOJZ VRBOVŠEK IZ DOLGE GORE PRI LIPOGLAVU

Na koscu Dolge gore, kjer se začena polagoma že Sladka gora, je Vrbovškova kmetija. Od daleč se vidi v zelenju nov veliki hlev v dve-ma, kot graščinska stolpa v nebo kipečima silosoma. Na travniku za domačijo pase čredo simentalc električni pastir. Gospodarjeva nesreča, da si je pred dnevi poškodoval roko in jo pestuje obloženo v mavec je bila zame »srečna« okolščina, da sem mogel z njim v senci velike kmečke izbe kramljati dlje, kot bi se spodobilo za tako lep poletni dan.

hektarjev hoste šteje le za drva in steljo. Grunt je v gričevnatem svetu, ne v ravnini in ne v bregovih. Nad domačijo je gorca, okoli tri četrtine hektarja starega vinograda in hektar novega, kateremu so se morale umakniti jablane, kajti jabolka ne gredo v denar, jabolčnika pa živ krst ne pije več.

Njiv imajo Vrbovškovi malo. Niti za hektar jih ni. Pšenice sejejo vsako drugo leto za domač kruh. Okoli sedem hektarjev je namenjeno živinoreji, pregonskim pašnikom in proizvodnji krme.

Tudi nov kuhalnik je pri hiši, no, in pa fičko.

PRVI ŽULJ: KMEČKI KREDITI

Otrdlin na rokah vseh pri hiši je seveda veliko. Toda Vrbovškovi žulji kaj drugega. Nov hlev za 21 privezov in 30 glav v prosti reji je velika pridobitev. Tudi oba silosa, oba po 56 kubikov in deponija za okoli 600 kubikov krme so nepogrešljivi. Hlev je zadnja beseda v tovrstni gradnji s krmilnim hodnikom, napajalniki, splakovalniki, depojem za močna krmila, molznico in porodnišnico.

Toda s hlevom se povezuje prvi Vrbovškov žulj.

»Bognedaj, da bi bil nehvaležen. Kombinirani mi je omogočil 10 starih milijonov kredita, ki pa je kril le del stroškov pri gradnji. V teh desetih milijonih so trije milijoni mojega pologa, ki sem ga moral vplačati v suhem denarju. Prvi dve anuiteti sem moral plačati že lani med gradnjo, tretjo pa letos, kar skupaj tudi že zneso domala 3 milijone.

Torej je bilo treba za hlev, v katerem je živina šele od letos, plačati že 6 milijonov. Preostalo je treba poravnati v naslednjih treh letih in pol. Če bi bil na področju mariborske banke, bi dobil kredit brez pologa. Jezi me, da kmetje ne uživamo toliko zaupanja, da bi nam za varščino vzeli v obzir recimo živino, premičnine. Ne mislim na zemljo, ki brez vloženega dela ni nič vredna. Jaz moje črede, 25 glav, od tega osem odličnih simentalc plemenic in molznic, ne dam za 10 milijonov. Ne vem, kako to? V isti državi smo, pa se na meji mariborskega področja počutim, kot da bi bil v drugi državi.

Vrbovškovi se že dolgo ukvarjajo s pitanjem mlade živine. Od lani so se preusmerili še na mlečno proizvodnjo.

Po 50 litrov mleka oddajo dnevno. Toda tudi tu ni vse v redu.

Ne razume, da bi njegova odlična čreda in ob tem, da kisle krme sploh nima, dajala tako slabo mleko, da včasih pride plačilo komaj na 120 starih dinarjev po litru.

»In še nekaj! Kdo obrača denar od mleka po mesec dni, preden pride proizvajalcu v roke?«

Treba je priznati, da kmetje, kot je Vrbovšek, ki sicer ni nezadovoljen in godrnjav človek, te razmere burijo. Ko bi mu ne bilo treba plačati pologa, bi mogel danes imeti tudi že nakladalnik in molznilni stroj, seveda če bi mlečna proizvodnja kazala boljši račun.

DRUGI ŽULJ: POLOŽAJ KMEČKE ŽENE

Gospodar Alojz Vrbovšek je torej pestoval svojo v mavec obloženo roko. Zatorej je že na sedla za volan traktorja in šla orat njivo. Mama je doma kuhala in pogledala za otrokoma štiriletno Andrejko in triletno Robijem.

»Pomislite, koliko zdaj odpade na ženo, ko štiri tedne ali več ne bom mogel na traktor. Sinoči je povrgla krava. Kaj sem mogel z eno roko. Zamislite si, kako bi bilo, če bi zdaj imel kdo ve koliko posevkov in raznih poljščin. Pa ni to tisto, kar me boli. Vesel sem, da imam ženo, ki se loti vsakega dela, da smo pri hiši tako složni, tudi ko zaškriplje. Zato me toliko bolj boli, da kmečka žena še vedno ne uživa družbeve veljave drugih žena. Vsaj v svojstvu matere. Ali otrok, ki ga rodi, ne velja toliko kot drugi. Vsaj priznanje v obliki opreme bi ji privoščili...«

Tako je govoril Alojz Vrbovšek in pri vsem tem ni mislil na denar, bolj na geste kot priznanje, kot dokaz enakopravnosti.

(O tretjem žulju in še o čem prihodnjic)

ŽIVINA IN VINOGRAD STEBER DOMAČIJE

Štiriinšestdesetletni Alojz Vrbovšek gospodari z ženo Silvo in še vedno živahno materjo na posestvu, ki meri 10 hektarjev obdelovalne zemlje v enem zaokroženem kosu. 10

Mehanizacija še ni popolna. 25-konjski traktor imajo, kombinirano kosilnico »Reform« z lastnim pogonom in vgrajeni priključki za košnjo, obračanje in grabljenje. Bolj kot karkoli bi potrebovali nakladalnik in molzni stroj. Toda ob stroških za nov hlev si obojega ne morejo privoščiti.

turizem

,TA LUŠNEJŠA POT NA KUM...

Zasavski Kum (1219 m) je končna (14.) točka zasavske planinske poti Kumrovec-Kum; je ena izmed obveznih točk razširjene slovenske planinske transverzale; je eden izmed 80 vrhov, ki so jih jugoslovanski planinci posvetili 80-letnici maršala Tita, ali na kratko: »posavski Triglav« (France Planina, Slovenija in njeni kraji, str. 117), slovit po dveh vrhovih in obsevnem razgledu.

Poti na Kum je več, toda tu bi spomnili na nekaj daljši, toda od vseh najlepši pristop — skozi Skratovo dolino iz Zidanega mosta.

Torej: do Zidanega mosta s vlakom, nato 10 minut po cesti v železniško postajo, ob Savi navzgor, do železniškega prelaza, od tod zavijemo na savski breg h gondolski žičnici čez Savo. »Transfer« idilčno visoko kabine, kakih 30 m nad reko, priključimo z živživo ali kakim drugim glasom, ki mora seči na nasprotni breg h »gondoljerju«, ki se piše Kmetič. Za prostovoljni prispevek nas bo na ročni vitez potegnil na desni breg Save — Podkraj — na teren istolmenske krajevine skupnosti, ki ima na skrbi to izjemno ljudsko žičnico. Tu se hkrati steče Skratova dolina, oziroma začne naš vzpon na zasavski tisočak. Zgovorni prevoznik nam v slovo zagotovi, da je to »ta lušna pot na Kume«, ker pelje skoraj ves čas ob šumečem potoku in po hladu skozi gozd...

Pot je zadovoljivo markirana. Prva polovica se konča nad mlino, nad stečičem z novo gozdno cesto (ta pelje v papirnico Radeče), v Podkrajju št. 49, pri borni kajžici z enim samim človekom — 73-letno ženičko, žrtvijo nemškega okupatorja. Malo višje pelje pot čez ozko košenljo, ki se po nekaj minutah razširi, levo in desno, v planinskih njive in travnike kmetij Cemerno št. 6 in 7. Pri slednji smo na sedlu, s katerega se nam odpre prvi lep razgled: nazaj na Veliko Kozje na Zidanem mostom, naprej pa na radeško in dolnjeoposavsko pa vzhodno dolensko hribovje. S sedla nam je zaviti desno v breg, v prav zeleni gorski svet, večidel poraščen z bukovjem, po senožitih pa spet skozi gozd, čez območje zaselka Ključevica in končno na prehodnih dveh urah in pol brenje opozori na kumski TV oddajnik, kar kaže, da smo še kakih 15 minut pred ciljem. Rudolf Badjuri (Izbrani izleti 1953, str. 184) ima prav, ko priporoča to pot smučarjem, pozimi za povratek s Kuma.

Planinski dom, posvečen paulim planincem, oskrbuje PD Trbovlje, upravlja pa — ni kaj reči — ustrezljiv in ljubezljiv zakonski par. Stevilni fički, škode in princi, razmetani po sedlu med oddajnikom in planinskim domom pa starinsko cervkijo pričajo, da je Kum pravljuden tudi kot avtoturistična točka.

Za povratek predlagamo sestop v Hrastnik. Toda še prej se bomo oskrbeli s primerno pijačo, ker ob sami poti ni žive vode, kapnica pa menijo, da je prepusta... Torej, na pot! Sprva, le nekaj minut po cesti Trbovlje-Zagorje-Hrastnik, nato desno v gozd pa čez položne travnike s prelepim razgledom na Stajersko, zložno ropot skozi gozd v prijazni zaselk Zupa imenovan. Nadaljnja pot se sprva stiči ob župljanskih njivah v gozd na tepo udelane »kumljanske polce«, pod visoke strlečiči skalnatimi rogji, strmo navzdol — vspej skupaj 2 uri. To je sicer pot, ki je markirana kot del zasavske planinske poti (markacija na črki Z). In za nami je izlet, kateremu bomo še kdaj radi ponovili...

V LJUBLJANO V DOBRI URI

Avtobusne proge, zlasti hitre, osvajajo čedalje več potnikov. Celjski izletnik je pred kratkim uvedel novo progno od Mozirja do Ljubljane in nazaj, ki sicer potuje tudi Velenje, Soštanj in Celje, je pa navzile temu največja pridobitev le za prebivalce Gornje Savinjske doline oziroma za Ljubljančane, saj premagava avtobus pot od Mozirja do Ljubljane v eni uri in petnajst minut.

Po zaslugi te proge se je Mozirje s svojim turističnim centrom na Golteh močno približalo Ljubljani; ta prednost pa bo prila do veljave zlasti v zimskem času, ko bo do Ljubljane na Golte

prihajali tudi tisti smučarji s ljubljanskega območja, ki nimajo svojih avtomobilov.

Prva jutranja progna se začne ob 5.10 uri v Celju in gre skozi Velenje (5.55), Soštanj (6.15), Mozirje (6.40), Braslovce (6.55) in se konča v Ljubljani ob 7.55 uri. Deset minut za tem, ob 8.05, odpelje avtobus iz Ljubljane in pripelje do spodnje postaje gondolske žičnice ob 9.30 uri. Iz Zekovca odpelje avtobus iz Ljubljane ob 16.40 in prispe v Ljubljano ob 18.10. Iz Ljubljane pa se vrača ob 18.15 in pelje skozi Mozirje (19.30) ter prispe v Celje ob 21.15 uri.

SLAVICA MARINČEK

Pravijo, da je knjiga človekova prijateljica in da se je le težko ločiti od njenih čarov, ko je enkrat spoznaš. Pravijo tudi, da je knjiga učiteljica, ki nimalokrat daje to, kar življenje ne. Tudi to bo najbrž res. Vprašati je tre-

ba Slavo Marinček, knjižničarka v Mestni ljudski knjižnici v Celju tako, kot sem jo vprašal jaz, zakaj Slava Marinček že dvajset let živi med knjigami, najprej v Pohorskem dvoru pa v gabrski knjižnici, od 1963, pa tukaj, kjer je sedaj.

Ljubezen do knjig se je pri Slavi začela natanko tako, kot pri mnogih ljudeh: na paši. Od takrat, ko je pri Radovljici pasla kravi in prebirala vse, kar ji je prišlo pod roko, so knjige sestavni del njene življenja. Bolj, ko je teklo življenje, več je bilo treba brati, najbolj pa prav sedaj, ko je knjižničarka. Le kako svetovati bralcu, če pa ne poznaš knjig in ne veš, kaj ti lahko nudijo.

Kljub temu, da je Slava že osem let odbornik celjske občinske skupščine, še vedno pridno dela v knjižnici, čeprav ji odbornišтво nalaga precejšen del dolžnosti, razen tega pa še vedno rada bere,

najraje potopise, ne odreče pa se niti bolj zahtevnim knjigam. Rada vzame v roke Minattija, tudi kakšno filozofsko knjigo, takšno, ki je kolikor toliko razumljiva in ne prezahtevna, nasploh pa zelo rada bere naše, domače pisatelje in pesnike. Všeč ji je Ingolič, navdušena je nad Svetinovo Ukano.

Slava Marinček pravi, da Celjani veliko bere in da ji je to zelo všeč. »Sola je to, neke vrste sola, tole branje. Priznati moram, da je knjižničarstvo zame bila res sola, čeprav knjika ne more nuditi tistega, kar lahko življenje in obratno.«

Ko bo Slava Marinček šla v pokoj in to bo menda prav kmalu, bo imela dovolj časa, da bo lahko brala prav vse, kar bo hotela. Imela bo čas in ta kratki ji ne bo ušla nobena knjiga, za katero bo vedela. Še več, lahko bo brala počasi, premišljeno, stran za stranjo. Le tako, pra-

obrazi

vi, spoznaš lepoto in skrivnost knjige. S knjigo je treba ravnati kot z živim bitjem: razumno in potrpežljivo.

Cisto na koncu je povedala, da je brala tudi tiste najbolj učene ljudi kot so Hegel, Aristotel, vendar ne do kraja, ker so prenaporni.

Prišla je z Gorenjske, ostala v Celju, od koder si ne želi vstran. Stajerska jo je vsrkala vase tako močno, da se Slava Marinček danes počuti Celjanko. Kljub osim razredom osnovne šole je knjižničarka Slava človek, s katerim se je prijetno in koristno pogovarjati. Iz nje govori svojstven svet, svet knjig in odmaknjeno stiči, svet, ki se nimalokrat še preveč približa resnici trpkosti in tegobam slehernika.

MILENKO STRASEK

Osem pevcev - delavcev

Srečujemo jih na sleherni kulturni prireditvi v konjski občini, pa tudi v drugih krajih. Loški pevski oktet Loče pri Poljčanah — tako je njihov uradni naslov — sestavljajo: Slavko Skrinjar — mizar (I. tenor), Rudi Poklič — elektro varilec (I. tenor), Jože Stupan (II. tenor), Ivan Cugmas, tehnik (II. tenor), Ignac Mlakar — delavec (I. bas in vodja okteta), Vili Kovaric — gozdar (I. bas), Rudi Furman — sofer (II. bas) in Janez Brdnic — sofer (II. bas).

Ustanovitelj in duhovni podja je delavec Ignac Mlakar, sicer glasbenik po srcu in duši. Poleg izredne ljubezni do slovenske pesmi, mu ni tuje muziciranje na harmoniki in orglah. Leta 1968 je najprej ustanovil vokalni kvintet, današnji sestav pa je končno izoblikoval v letu 1971. Delajo kot samostojna sekcija Delavskega prosvetnega društva »Svoboda« v Ločah in gostujejo povsod tam, kamor jih povabijo. Potovali pa so že tudi na Koroško. Pojo ob vsaki priložnosti. Njihov program obsega predvsem slovenske narodne in ponarodele pesmi. To je prvi ljudski vokalni ansambel, ki je že prerasel običajne ambicije, saj si želi strokovnega izpolnjevanja in objektivne kritične besede. Ne zapirajo se vase in radi sprejmejo strokovne nasvete z eno samo željo: peti dostojno, ubrano in prijetno. S takim načinom dela se jim obeta še lepa prihodnost.

Vsa njihova prizadevanja so veliko premalo vrednotena. Letos so prvič sprejeli 1.000 din dotacije. Njihovo edino plačilo je spontano odobravanje občinstva, katerega del pravzaprav so. Upajo na boljše čase, ko bodo odgovorni konjski kulturniki spoznali dejstvo, da je potrebno nagrajevati tiste, ki delajo.

S. Z.

France Godec v Roškaški Slatini

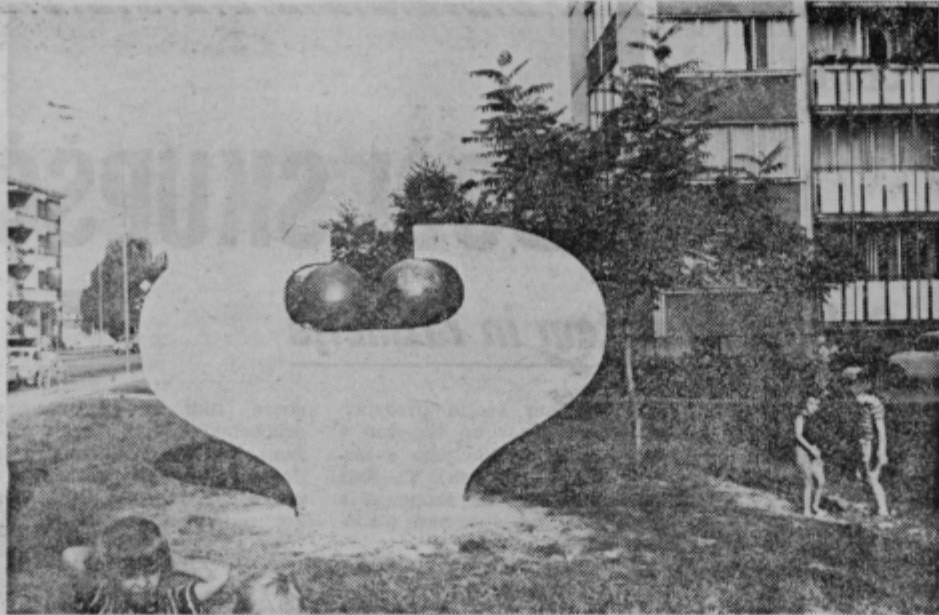
Po ne dolgem času je v Roškaški Slatini, v pivnici, zopet nova razstava, ki pa že gre h koncu. Svoja dela razstavlja akademski slikar France Godec, rojen 1910. leta v Ljubljani. Razstava v pivnici pomeni prežet njegovega plodnega dela. Večina razstavljenih del so krajine v olju ter portreti in tihozitja. Razstavo si je kot ponavadi ogledalo precejšnje število domačih in tujih gostov.

France Godec spada v generacijo, ki se je kot on, šolala pri profesorju Kralju, Kosu in Repiču. Godec je končal akademijo v Zagrebu, nato pa se je izpopolnjeval v ateljejih naših znanih ustvarjalcev Tratnika, Sternena in Zalca. Prvič je samostojno razstavljal 1937. leta v Ljubljani, nato doma, potem pa še na Danskem, Zahodni Nemčiji, Združenih držav Amerike, Indiji in Burmi. Prav gotovo je Roškaška Slatina za takšno razstavo nadvršen primeren kraj, saj se lahko veliko tujeve spozna z našim likovnim ustvarjanjem, razen tega pa daje kulturnemu življenju v tem zdraviliškem kraju svojevrstno noto.

Manj lepotic

Pred nedavnim so v Srbiji uvedli davek na šund revije. Namen tega davka je bil predvsem zmanjšati naklado revijam dvomisljive vrednosti. Denar od davkov pa bodo nameni za izdajanje več leposlovnih knjig. Tudi v Celju se kar precej pozna podražitev šund revij, med katerimi imajo največjo naklado Cik, Eva in Adam in Start. To so nam povedali na celjski podružnici Dela, ki je odgovorna za prodajo prej omenjenih revij. Ker davek na šund zaenkrat v Sloveniji še ni uveden, plačujejo zaenkrat le še zvezni davek. Od slovenskih publikacij je bil uveden davek na roman Stop, kar znaša 0,25 din.

BRANKO JERANKO

S to plastiko je Celje dobilo že drugo sodobno stvaritev in videti je, da je letošnje leto izpolnilo vrzel, ki je bila v Celju prisotna že desetletja. Tudi ta moderna skulptura je delo akademskega slikarja Vasilija Cetkovića, ki se je s svojimi deli v našem mestu priključil Savinšku, Cesarju in Tomaniču in s svojimi sodobnimi stvaritvami dodal nov, osvežujoč in svojski trenutek pri izpolnjevanju praznega stehnziranega prostora, ki nas obdaja.

Foto: D. Medved

Žiće — 75 let dela

Preteklo nedeljo so v Žičan pri Slovenskih Konjicah praznovali redke jubileje: 75 obletnico ustanovitve kulturno prosvetnega društva. Vročje avgustovsko sonce ni oviralo več kot 300 udeležencev, da ne bi zbrano sledili dočaj skrbno pripravljeni proslavi, ki je bila na prostem pred kulturnim domom. V kulturnem delu programa so sodelovali: Moški pevski zbor Društva upokojencev iz Slovenskih Konjic, moški pevski oktet iz Loč pri Poljčanah, godba na pihalah iz Slov. Konjic ter domači igralci in recitatorji. Osrednji nagovor je imel Franc Pavšer, najstarejši aktivni član in »gibalna sila« družbenopolitičnega dela tega kraja. K besedi se je priglasil tudi Konrad Sodin, predsednik Občnskega sveta ZKPOS iz Slov. Konjic ter v krajšem govoru poudaril pomembno delo tega društva. Izročil mu je tudi pismeno priznanje ob tako redkem visokem jubileju. Sedanjí predsednik Milan Skore je ob zaključku podelil številna priznanja za dolgoletno in požrtvovalno delo.

Začetki delovanja kulturno prosvetnega društva segajo v zadnja leta prejšnjega stoletja: ustanovljeno je bilo 31. decembra 1896, začelo pa je delovati leta 1897, ko so sprejeli pravila društva in ustanovili knjižnico, pevski zbor, tamburaški zbor ter dramsko družino. Iz dokumentov skromne, vendar pomembne razstave, smo zvedeli, da je bilo društvo ustanovljeno predvsem iz teh razlogov:

— pospeševati omiko in društveno življenje s čitanjem poštenih krščanskih

časopisov in knjig; — razveseljevanje v besedah koristnih gospodarstvenih pogovorih, igrah petju in godbi.

Društvo je bilo za takratne čase izjemno napredno in protitežno pomemčenju kraja, Delovalo je sredi dveh močnih nemškutarških centrov: Slov. Konjic in Loč. Med dokumenti smo zasledili tudi to, da je bil eden izmed ustanoviteljev in prvi tajnik »Bralnega društva« Rado Jurak, nadučitelj in šolski upravitelj. Do 1. svetovne vojne je

PAVŠER FRANC, najstarejši aktivni član KPD »France Prešeren« iz Žic pri Slovenskih Konjicah. Član društva je postal leta 1918.

društvena dejavnost živahno napredovala, dokler niso začeli zapirati zavedno članstvo ali pa jih mobilizirati v vrste avstro-ogrške vojske. Delo je zamrlo do konca vojne. Ko so se začeli vračati, po končani vojni, je bilo prvo delo kmečkih fantov in deklet, da so oživili začeto delo. Vsa leta do 2. svetovne vojne so

nastopale vse njihove sekcije. Igrali so na prostem, pod kozolec in gospodarskimi poslopji ter v prostorih župnika Jakoba Kosarja, ki je že leta 1903 kupil s svojimi sredstvi primerno stavbo in ustanovil »Zadružno hranilnico in posojilnico.« Ponovno se je razbelsnela vojna vihra in delo je zamrlo za cela štiri leta. Po vojni je bila najvidnejša dramska dejavnost, katere pobudnik in duhovni vodja je bil Stane Časl. To je bilo izredno kulturno bogato obdobje. Med najbolj uspele predstave štejejo uprizoritve Raztrganci, Celjski grofje, Miklova zala, Kralj na Betajnovi, Bele vrtnice, Guzaj in še nekatere. Zadržje uprizorjeno delo je bila drama »Be-gunka«.

Kot drugod je tudi v tem kraju po prihodu televizije in spremenjenega načina življenja nastalo dramsko mrtvilo. Prirrejanja pa razne proslave, predavanja, klubske večere ter se bojujejo s posledicami dotrajanega kulturnega doma. Do te pomembne proslave so s prostovoljnimi delom uredili klubski prostor, ne morejo pa se lotiti obnove kulturnega doma brez družbene pomoči. Želijo in računajo na izdatno pomoč njihove Kulturne skupnosti, toda predolgo ne bodo smeli čakati.

Po prošlavi nam je Franc Pavšar — leta je že 18 let predsednik krajevnega odbora SZDL in nosilec srebrne značke OF — z optimizmom zagotavljal, da bodo ponovno oživili društveno dejavnost, primerno dolgoletni tradiciji.

K visokemu jubileju jim čestitamo tudi mi!

STEFAN ZVIZEJ

Vojnik - Rečica

„Miklova Zala“

V soboto in nedeljo so gostovali mladi igralci iz Dobja pri Planini z znano ponarodeno igro Frana Žilka »Miklova Zala« v Vojniku in Rečici nad Laškim.

Kaj naj zapišemo o tem gostovanju? Obstajata dve možnosti (analizirati tekst ter režiserjeva hotenja in uprizoritvene napake ali pa hvaliti prizadevanja številnega mladega igralskega ansambla. Če bi se odločili za prvo, bi morali zapisati marsikaj na račun navne uprizoritve že itak navnega teksta. Odločili smo se za drugo. Kljub te-

mu, da spada »Miklova Zala« med manj zahtevne in realistično romantične tekste, zahteva veliko »porcijo« režiserjeve sposobnosti, zlasti zavoljo številnih množičnih prizorov in mnogih uprizoritev, saj je bilo to delo preigramo »širo in počez« naše ožje domovine. Povest o »Miklovi Zali« sega v našo narodno zgodovino in določa kraj, dogajanja, fabula pa je osnovana po pripovedi ljudskih pripovednikov, zato so gledalci občutljivi na izbor kostumov, scene in rekvizitov. Skratka, to je trda kost

za vsak ansambel, zlasti še za tako mladega, kot smo ga imeli ob tej priložnosti videti. Pogrešali smo marsikaj. Pohvalimo lahko vsa prizadevanja in trdo delo sredi poletja, toda ali je to vse poslanstvo kulturno-prosvetnih društev? Menimo, da ne! Če se že lotevamo tako množične igre, si moramo pravočasno zagotoviti strokovno pomoč (če sami vsega ne zmoremo), sicer je škoda ogromnega truda in vseh naporov. Že malenkostne korekture bi bile v korist predstavi, saj ne moremo preboleti, da je bila Miklova oblečena po mehikansko in da je Tresoglav hodil po odru v krščanski kapucinski kuti, čeprav je po avtorju židovskega porekla. Take stvari pa se že dajo popraviti. Toliko v premislek tistim, ki se bodo v Dobju odločili za velike masovne ljudske igre.

S. ZVIZEJ

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

Zelo sem počaščen, da je izbor rubrike »Vprašanje javnemu delavcu« do- ločil mene. Kljub temu pa ne morem zatajiti svojega začudenja nad tem, da se postavlja vprašanje o izredno pomembnih družbenih vprašanjih referatu za šolstvo, prosveto, kulturo in telesno kulturo Skupščine občine Smarje pri Jelšah. Zanimam nobenih pooblastil Sveta za šolstvo ali drugega organa za dajanje izjav o navedenih vprašanjih. Zato menim, da je najbolj prav, če na zastavljena vprašanja odgovorim kot občan.

Glede nove šmarske šole bi bolj kot meni, kazalo postaviti vprašanje Izvršnemu svetu SRS ali celo direktno njegovemu predsedniku. Ob zrušitvi stropov na šmarski šoli e na vprašanje republiškega poslanca Martina Gobca predstavnik izvršnega sveta pred skupščino odgovoril, da naj Izobraževalna skupnost SR Slovenije naroči načrte za novo šolo in izdela predračun za prvo fazo izgradnje. Na podlagi tega bodo tej skupnosti dodeljena posebna dopolnilna sredstva za izgradnjo nove šole v Smarju. Načrti so izdelani, predračun za izgradnjo prve faze, ki obsega izgradnjo učilnic za višjo stopnjo in večnamenski prostor. Vendar s strani odgovornih republiških dejavnikov sedaj ni nobenega glasu.

Na podlagi zagotovila, da bodo sredstva za novo šolo zagotovljena, je občina Smarje pri Jelšah pristopila k izdelavi projektov, ki so potrebni za komunalno ureditev lokacije nove šole. Ti načrti so izdelani in sedaj ne vemo, ali naj gremo v pripravo terena za novo-gradnjo.

Če ljudje v tem primeru prosvetni delavci, zapuščajo dosedanja delovna mesta in odhajajo drugam, je to fluktuacija in ne osip. Postavljalcu vprašanj je problem odhoda velikega števila prosvetnih delavcev iz osnovne šole Kozje očitno dobro poznan. Dodal bi rad, da je še bolj kritična situacija na šoli Vinski vrh pri Slivnici, kjer sta ostali le dve učni moči. Strinjam se z ugotovitvijo, ki je podana v vprašanju. O navedenih vprašanjih je razpravljaj tudi svet za šolstvo in sklenil obvestiti o nastali situaciji vse odgovorne dejavnike. Svet meni, da so osnovni vzroki za nastalo situacijo tili:

— nepremišljena odločitev o zahtevani višji pedagoški izobrazbi za prosvetne delavce ki naj bi se realizirala do konca tega leta. Da odločitev ni bila dovolj pretehtana, kaže v zadnjem času sprejet sklep o podaljšanju roka za pridobitev zahtevane izobrazbe;

— tesno v zvezi z zgornjo odločitvijo je bila ukinitve učiteljske, ki so dajala zaključeno strokovno izobrazbo in poklic učitelja. Po ukinitvi učiteljske je dotok prosvetnih delavcev zelo padeł, saj je v tem času diplomiralo na pedagoški akademiji izredno malo študentov;

— srednjeročni razvoj vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji, na katerega je naša občina dala svoje resne pripombe, daje med drugim poudarek predšol-

skemu varstvu in podaljšanjem bivanja učencev na šoli (varstveni oddelki). Jasno je, da bodo ekonomsko razvitejši sredine mnogo lažje uresničile postavljene cilje. To se dejansko tudi dogaja. Odpirajo se oddelki podaljšane bivanja učencev. Za ta delovna mesta se ne zahteva pedagoška izobrazba višje stopnje.

Vprašanja osipa učencev v osnovni šoli je zelo kompleksno. Malo je verjetno, da bi k temu vprašanju lahko dodal kaj bistvenega novega. Dejstvo je, da je v naši občini generacijski osip med najvišjimi v SR Sloveniji in temu ustrezni najnižji izobrazbeni produkt. Od vseh, ki nehalo obiskovati osnovno šolo, ostaja na tej — nekvificirani stopnji 72%. Analize pa kažejo, da na nerazvitih območjih ni sorazmerno nič manj sposobnostnih potencialov. Očitno je torej, da nam perspektivni kadri, ki so nam — in ki nam bodo najbolj potrebni, propadajo. Dostoj se je zelo enostransko govorilo o socialni diferenciaciji, ki izhaja iz večjih zaslužkov. Vendar menim, da take razlike so in še bodo. Resnična socialna enakost, ki je družbeni problem, obstaja v tem, da otroci na našem območju nimajo dejansko enakih možnosti za nadaljnje usposabljanje na podlagi dejanskih sposobnosti. Širša družbena skupnost je sicer spoznala in ocenila problem nerazvitih krajev, vendar s sprejetimi merili ni mogoče rešiti ta problem. Ne da bi zmanjševal pomen teh naporov, menim, da ni sprejemljivo dejstvo, da se vzgojno izobraževalna dejavnost v manj razvitih občinah financira na podlagi meril, ki so jim osnova republiška poprečja. Na ta način namreč konverziram obstoječe neenake možnosti za izobraževanje tudi za bodoče. Nujno bi bilo izvesti izjemne ukrepe, da bi se zagotovili ustrezni pogoji za hitrejši razvoj vzgoje in izobraževanja na nerazvitih območjih. V javni razpravi o načrtu razvoja vzgoje in izobraževanja je naša občina posebej opozorila na ta problem. Povsem jasno je namreč, da se občine same v doglednem času ne morejo same izkoptati iz zaostalosti. Zato se mi zdi tem bolj nerazumljivo, da so vsa sredstva, ki jih je občina dobila za investicije v šolstvo, kreditna sredstva. Izobraževalna skupnost SR Slovenije, ki s temi sredstvi razpolaga, postaja tako močan center ekonomske moči. Na drugi strani pa se dajejo sredstva za investicije v srednje šolstvo (ki je praviloma v ekonomsko močnih središčih) brez obveznosti vračanja. K tem investicijam morajo svoj delež prispevati tudi nerazvite občine, seveda nepovratno. Na ta način postaja paradoksalen položaj, da nerazvite občine podpirajo razvite pri reševanju problemov srednjega šolstva.

Sprašujem se, kakšna je torej pomoč širše družbene skupnosti — če moraš dobljeno vrniti? Ko gre za proizvodno področje, kjer se ustvarja dohodek, je to razumljivo — za vložena sredstva v šolstvo pa nikakor ne.

Janez Kovačič

Vrtiljak dogodkov

LUCE

Turistično rajanje

Turistični delavci v Lučah ob Savinji so zelo delavni, saj si na vse načine prizadevajo, da bi bil njihov kraj čim lepši in prijetnejši in da v njem ne bi manjkalo zabave. Tako bi privabili še več turistov. Poletni turizem je v Lučah kar precej razvit, čutili pa je tudi prve zametke zimskega turizma, saj je letos pozimi že obravnavala smučarska vlečnica na pobočju nad Lučami. Turistično društvo vzpodbuja Lučane k čim lepši ureditvi domov in njihove okolice, zato so organizirali izlet na Stari vrh nad Skofjo loko in v vas Stare fužine pri Bohinju, kjer so si ogledali ureditev kmečkih penzionov. V Lučah bi nujno potrebovali bazen za kopanje, saj se turisti sedaj kopajo kjerkoli ob Savinji.

Kljub temu, da nimajo vsega kar bi želeli, so še kar zadovoljni in skušajo razvedriti turiste s prireditvami, ki jih pripravljajo v ta namen. Tako so v nedeljo na Kočevarjevem vrtu v Lučah priredili Turistično rajanje, ki je bilo zelo dobro obiskano, saj je bil vrt zasaden do zadnjega kotička. Za ples je skrbel Saleški instrumentalni kvintet, folklorna skupina mladincev je zaplesala venček narodnih, pevski zbor pa je zapel nekaj starih domačih, ki jim domačini pravijo »na tretjo in četrto«. Jedače in pijače ni manjkalo, pa tudi smeha in dobre volje ne, tako da je prireditev zelo uspeša.

Prihodnje leto nameravajo prirediti nekaj podobnega. Mlekarski likof je letos odpadel in ga verjetno tudi prihodnje leto ne bo, ker je cesta do vasi Volovljek v zelo slabem stanju. Tako bodo skušali pripraviti podobno prireditev, kjer bi prodajali tudi domače mlečne izdelke. Letos pa se nameravajo popeljati turiste na piknik nekam v naravo. Pa ohilo uspehov pri delu!

C. STOKLAS

Mlekarskega likofa ne bo

V prejšnji številki našega lista smo poročali o prihodnjih turističnih prireditvah in omenili mlekarski likof v Lučah. Nekaj dni po zaključku redakcije pa smo sprejeli obvestilo, da bo letošnja mlekarska prireditev odpadla. Namesto nje so imeli v nedeljo, t. m. veliko turistično rajanje.

CELJE

O „NT“ na cesti

Vsako leto za počitnice prihaja tudi v Celje. Prav gotovo ga na mesto veže nekaj več kot samo spomini na urejanje Nove dobe, časnika, ki bi ga lahko imenovali predvojnega predhodnika današnjega Novega tednika.

Srečanje z Radom Pečnikom je bilo kratko, mimogrede, na cesti. Pa tudi pomenek se je sukali okoli tednika.

»Boste obiskali uredništvo Novega tednika?«

»Zal, tokrat ne utegnem. Odpravljam se na pot pa mi je čas kratko odmerjen.«

»Ali berete Novi tednik?«

»Redno. Moram reči, da mi je všeč, da je razgiban, ker ima veliko rubrik. Pa tudi sicer, po vsebini mi ugaja. Toda, povejte mi, zakaj ga ne tiskate v Celju? Tako bi približili na čas in objavljali bi lahko, navzlic tedenski izdaji, bolj aktualne zadeve. Ko sem urejal Novo dobo, sem zaključeval redakcijo v opoldanskih urah, popoldne pa je časopis že izšel.«

»Kot veste, ga tiskamo v Ljubljani pri Delu. Na to tiskarno nas veže tudi naš organizacijski položaj, saj smo del časopisnega in grafičnega podjetja Delo. Navzlic temu na misel, da bi ga znova tiskali v Celju, nismo pozabili.«

In potem še pozdrav, stisk rok in najbolje želje!

M. BOZIC

ROGAŠKA SLATINA

Nov raj za petične

V Jugoslaviji smo v zadnjem času zgradili več hotelov, ki naj bi s svojo čudovito arhitekturo in lepo urejeno okolico postali raj za turiste. Seveda za tiste v globokim žepom. Največ sprahu je dvignil kajpak na novo zgrajeni hotelski objekt v Haludovem. In zdaj je, kot kaže, prišla na vrsto tudi Slovenija, ki že ima čudovito mesto luči — Portorož. Na celinu pa je za tuje ekskluzivna predvsem Rogaška Slatina. Da pa bo še bolj, so se v zdravilišču v Rogaški Slatini odločili za gradnjo novega hotela kategorije A, katerega projektant je dipl. inž. arh. Borut Pečenko. Hotel bo imel tudi pokrit plavalni bazen. V hotelu bo prostora za 200 gostov. Sicer pa je letovišče svetovno znano. V zadnjem času piše ves evropski tisk o šušjevalni kuri, ki je na voljo gostom zdravilišča. Nadzoruje jo dr. Herbert Zaveršnik. Tisk je začel pisati o tej šušjevalni kuri, ko je svetovna prvakinja v drsanju na ledu, Avstrijka Trixi Schuba, po kuri v Rogaški Slatini najprej šušjala za deset kilogramov, kmalu za tem pa je dosegla svetovni rekord. Za Rogaško Slatino vlada zdaj po vsej Evropi veliko zanimanje in je lahko zadnji up za tiste, ki se ne morejo otresti odvečnih kilogramov.

B. JERANKO

ZREČE

Hud požar

Močan ogenj je v petek popoldne upepelil gospodarsko poslopje. Lasti FRANCA BRGLEZA v Radani vasi pri Zrečah.

Ogenj je nastal v kopicah sene v bližini poslopja in se nato preselil na zgradbo. Možno je, da je ogenj v kopici zanetil otrok.

V požaru je izgubilo dvajset ton sene, šest ton žita, dva elektromotorja, dve toni cementa in razno orodje. Škoda cenijo na 130.000 dinarjev.

PRISTAVA

Padec v smrt

Na gospodarskem poslopiju posestnika JOZETA JAVORSKA, stara 62 let, v Nezbišu pri Pristavi, so pred dnevi mlátili oves. Ko so delavci odšli, je Javorski pospraviljal. Pri tem je stopil na gladko desko in padel v globino treh metrov. Nesrečno je udaril z glavo ob kamen. Poškodba je bila tako huda, da je oblezal mrtev.

Celje

Bojan Volk

O BODOČI SKUPŠČINI

Delegatski sistem in razmerja

a) v industriji, gradbeništvu, prometu, gostinstvu in trgovini ter obrti: — v družbenem sektorju 22.700 — v zasebnem sektorju 1040

b) v komunalnem in stanovanjskem gospodarstvu 1850

c) v kmetijstvu in gozdarstvu — v družbenem sektorju 850 — v zasebnem sektorju 600

d) na socialnem in zdravstvenem področju 2550

e) na kulturnem in izobraževalnem področju 1050

f) v organih uprave, pravosodja in drugih organih oblasti 1075

Mimo tega je v občini 18 krajevnih skupnosti, v katerih prebiva okoli 58.000 občanov oz. preko 40.000 volilcev. Krajevne skupnosti so po številu prebivalstva različno velike, celo do 9000 prebivalcev šteje največja (Celje — Otok).

Samoorganiziranje ljudi in občanov v občini je njihova neodtujljiva pravica in dolžnost, izražena v avtonomnem urejanju organizacije v občini. Spričo tega, da so delegacije način in temeljna oblika organiziranja in medsebojnega povezovanja delovnih ljudi in občanov v temeljnih organizacijah združenega dela, v drugih samoupravnih skupnostih v občini in v širših družbenopolitičnih skupnostih, se bodo te delegacije najbrž v občini organizirale v splošni zbor delegacij samoupravljalcev.

SPLOŠNI ZBOR DELEGACIJ SAMOUPRAVLJALCEV

Ta zbor bi praviloma sestavljale vse delegacije v občini bodisi v popolni sestavi (odvisno od števila samoupravnih skupnosti in njihovih delegacij v občini), bodisi z določenim

številom svojih predstavnikov (kar bo verjetno v praksi uveljavljeno v razvitejših občinah). Ta zbor nima ničesar skupnega s sedanjim splošnim občinskim zborom.

Funkcija tega splošnega zbora bi bila predvsem v tem, da:

— obravnava splošna vprašanja razvoja samoupravljanja in samoupravnih odnosov v občini, — obravnava politiko, ki jo določajo in izvajajo skupščina in drugi organi v občini, — obravnava vprašanja, ki so skupnega pomena za posamezna področja združenega dela in družbenega življenja v občini, — obravnava in zavzema stališča do vseh vprašanj, ki mu jih predložijo posamezni zbori samoupravnih skupnosti.

Glede na značaj in funkcijo tega zbora, ki bi bil vsesplošno družbeno politični in ekonomski dejavnik v občini ter politični usmerjevalec in opredeljevalec programske platforme glede dolgoročnih smotrov, nalog in interesov razvoja občine kot skupnosti, se postavlja vprašanje: ali ne kaže skozi njegovo sestavo izraziti socialno in ekonomsko strukturo občine.

Ce naj bi ta zbor obravnaval splošna vprašanja razvoja samoupravljanja, samoupravnih odnosov v občini in druga vprašanja, ki so skupnega pomena za posamezna področja združenega dela in družbenega življenja (npr. sprejem občinskega statuta, vprašanja ljudske obrambe in civilne zaščite, sprejem družbenih načrtov, urbanističnega programa, proračuna in zaključnega računa) potem bi, dosledno delegatskem načelu in avtentičnim interesom, morali v tem zboru zagotoviti strukturo občine. To bi dosegli tako, da bi vsa področja združenega dela in družbenega življenja, delegirana v zborih samoupravnih skupnostih, delegirala v ta zbor ustrezno število svojih delegatov.

Ce pa bi sprejeli stališče, da so v sestavi tega

zbora tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij, potem bi ta zbor določal tudi programsko platformo razvoja občine kot skupnosti.

ZBORI SAMOUPRAVNIH SKUPNOSTI

Naša občina šteje med razvite občine v SR Sloveniji. Iz te ugotovitve izhaja potreba, da se v skupščini občine oblikuje več zborov samoupravnih skupnosti in posebej občinski zbor.

Splošni zbor delegacij samoupravljalcev bi sestavljali delegati posameznih zborov samoupravnih skupnosti, in to: industrija — 35 delegatov, občinski zbor v celoti (25 delegatov), ostali zbori delegirajo po 10 delegatov, skupaj bi štel 110 delegatov.

Vse zore samoupravnih skupnosti bi sestavljali voljene in zamenljive delegacije iz združenega dela in drugih področij družbenega življenja v občini. V okviru teh zborov bi lažje dosegali nujno zvezo med delegati delovnih ljudi ter občani kot porabniki najrazličnejših storitev in potrošniki v občini, kar bi omogočilo usklajevanje in tisto nujno sintezo interesov, ki jo moramo doseči že v občini, kot tudi iskane pravih rešitev in dajanja stvarnih odgovorov na vrsto potreb in interesov, ki jih ljudje prvenstveno uresničujejo v občini.

Ce kot primer navedemo, bi lahko na tej podlagi ustanovili te zore samoupravnih skupnosti:

a) gospodarski zbor — sestavljale bi ga delegacije združenega dela s področja industrije, gradbeništva, prometa, gostinstva in trgovine ter obrti (družbene in zasebne) — štel bo 55 delegacijskih mest;

(Varianta: tudi s področja kmetijstva in gozdarstva ter komunalnega in stanovanjskega gospo-

darstva — v tem primeru bi štel zbor 65 delegacijskih mest).

b) komunalno-potrošniški zbor — sestavljale bi ga delegacije združenega dela s področja komunalnega gospodarstva, stanovanjskega gospodarstva (varianta: iz krajevnih skupnosti) — štel bi 25 delegacijskih mest (po varianti bi štel 35 delegacijskih mest);

c) kmetijsko-gozdarski zbor — sestavljale bi ga delegacije združenega dela s področja kmetijstva in gozdarstva ter zasebni kmetje, ki so v kooperantskem razmerju z organizacijo združenega dela — štel bi 25 delegacijskih mest;

(če upoštevamo varianto pod tč. a) samostojni zbor odpade).

d) socialno-zdravstveni zbor — sestavljale bi ga delegacije združenega dela s področja zdravstva, socialne politike — štel bi 25 delegacijskih mest;

e) kulturno-prosvetni zbor — sestavljale bi ga delegacije združenega dela s področja kulture, izobraževanja in vzgoje ter znanosti — štel bi 25 delegacijskih mest;

f) zbor delegatov krajevnih skupnosti — štel bi 25 delegacijskih mest.

Volilni mehanizem bi moral zagotoviti, da zainteresirana področja delegirajo svoje delegacije čim bolj neposredno (združevanje samoupravnih skupnosti bi moralo biti le izjemno pri najmanjših delovnih organizacijah, upoštevaje načelo združevanja enake oz. sorodne dejavnosti). V zbor delegatov krajevnih skupnosti bi vsaka krajevna skupnost delegirala najmanj eno delegacijo, večje KS pa na vsakih 3000 občanov eno delegacijo (enako velja tudi za variantni predlog pod točko b).

(Se nadaljuje)

ŠENTJURSKI NAGRAJENCI

Občinske nagrade »18. avgust« bodo jutri dobili: Dragica Rauter, Ivan Zdošek in ing. Ladislav Grdini

Jutri bodo na slavnostni seji občinskega političnega zbora v Šentjurju podelili letošnje občinske nagrade »18. avgust«. Letos jih bodo prejeli:

DRAGICA RAUTER, predmetna učiteljica na osnovni šoli v Šentjurju, kjer je zaposlena že več kot 27 let. Nagrado prejme za izredno bogato pedagoško in kulturno delo. Pri slednjem od osvoboditve pa do danes ni bilo v Šentjurju proslave, ki je ne bi pripravila Dragica Rauter. V petindvajsetih letih je zrežirala celo vrsto dramskih tekstov, kot Kralj na Betajnovi, Miklova Zala, Deseti

brat, Celjski grofje itd. Skratka — dala je značilen pečat kulturni dejavnosti v šentjurski občini.

IVAN ZDOŠLEK je upokojenec, ki živi na Planini. Je predsednik tamkajšnje krajevne skupnosti. S političnim delom je začel že v času revolucije in vsa povojna leta je bil aktivno vključen v družbeno in samoupravno življenje v svojem kraju. Vse skozi si je prizadeval za hitrejši razvoj kraja in sploh Kozjanskega. Z ljudmi je imel vedno pristranske odnose, vodil pa je celo vrsto krajevnih akcij, ki so pripomogle k lepši podobi kraja.

Ing. LADISLAV GRDINI je direktor tovarne kovinskih izdelkov in opreme Alpos Šentjur pri Celju. V tovarni je že od leta 1957 ter je tako neposredno povezan z razvojem in gospodarskimi uspehi te delovne organizacije, tako na gospodarskem, strokovnem, političnem in samoupravnem področju. To je zlasti pomembno, ker se je delovna organizacija vseskozi ubadala s kadrovskimi in razvojnimi rešitvami ter stalnim pomnjanjem kapitala. V delovni organizaciji mu priznavajo nesporne zasluge za izvedbo strokovnih rešitev.

Skupaj s člani kolektiva se je odrekel osebnemu standardu, da so lahko razvijali proizvodne zmogljivosti in večali ekonomske učinke.

Odbor s podelitvijo nagrade daje istočasno priznanje celotni delovni organizaciji za njena prizadevanja in dolgoletno samoodrekanje z željo, da bi tempo razvoja, proizvodnje in standarda tudi v naprej omogočal zadovoljstvo kolektivu in občini.

Predloge za nagrade zaslužnih družbenopolitičnih delavnikov v šentjurski občini je posredovala komisija za podeljevanje občinske nagrade »18. avgusta«.

Njihovo življenje je materinstvo

VEDNO POLNA HIŠA

Pri Spodnjem KOSU, v Lenu nad Gornjih Gradom, so že kar vedeli zakaj sem prišel, ko sem se neke sončne nedelje okoli poldneva oglasil pri hiši. JERA SPEH, kot se piše gospodinja, je bila hitro nared za pogovor, zato nismo dolgo odlašali. V veliki sobi, kjer sva se usedla za mizo, se je nabralo vnučkov kot v majhnem otroškem vrtcu. Nekaj je bilo domačih, to je od sina, ki je prevzel kmetijo, nekaj pa je bilo hčera na obisku, ker je bila ravno nedelja, zato pa je bilo toliko otrok pri hiši.

JERA SPEH je v zakonu, poročila se je pred 42 leti,

težav in vsi so bili zdravi, se je pohvalila mati Jera.

Gospodarstvo sodi med močnejše grunte, zato pri hiši pomanjkanja tudi v najtežjih vojnih časih niso trpeli. Velikokrat je mati Jera nakurila krušno peč in zamesila celo peko kruha za partizane. Prvi so se to oglasili jeseni 1942 leta in bili odtlej redni gosti pri hiši, ki je bila kurirska postaja, za zvezo z Lučami onkraj Rogatca. Za časa vojne je kmetija dobila tudi svojo partizansko ime in sicer so jo partizani poznali pod imenom »PRI SOSEDU«. Zgodilo se je, da so se pri hiši oglasili tudi Nemci. Bilo je na kvatno nedeljo decembra

Nemci pošteno pretepli, želeč vedeti, kje je skrito orožje. Nič niso zvedeli, pustili so pretepenega gospodarja in odšli. Mati Jera si je oddahnila, saj je ves čas trepetala za usodo moža. No, za njih se je srečno končalo, ujeta partizana pa so Nemci pri Vranskem ustrelili. Med vojno je bilo najtežje, se spominja mati Jera. Partizanom so radi pomagali, pa so jim Nemci povrh vsega še legitimacije pobrali, tako niti k zdravniku v dolino niso mogli. Gospodar je izgubil oko...

Vojna je minila, otroci so porasli. Ustvarili so si svoje družine in se razkropili od Nove Štife do Velenja. Kar 23 vnučkov že ima Jera SPEH in prav gotovo se bo njih število še kmalu povečalo. Sicer pa je bilo pri hiši vedno veliko ljudi in tudi sedaj jih je v skupnem gospodinjstvu kar dvanajst. Ko se je letos spomladi, ko je mati obhajala svoj god, zbrala vsa številna družina, vsi so bili namreč takrat nazadnje skupaj, so morali v veliki hiši predstaviti še mizo, da so lahko sedeli h kosilu...

Sicer pa pravi mati Jera, da se najraje kar doma drži in odkar si je pred dvema letoma še nogo zlomila, ne gre več rada od hiše. Zadovoljna in vesela je med svojimi ljudmi ter kar rada še poprime za delo. Zdravja si želi, je povedala, drugega pa, da ji ne manjka ničesar. Ljubezen, ki jo je dajala svojim otrokom, se ji desetero vračuje. In tudi prav je tako, kajti zaslužila si je to.

Pa, na svidenje, Kosova mama, ne pozabite, za kdaj sva se zmenila, da se zopet vidiva. Velja?

BERNI ŠTRMCNIK

Ali poznate svoj kraj? (2)

Pravilni odgovor: Mozirje.

Zelo lep odziv! V uredništvo je prišlo skupaj 60 dopisnic! Zreb je razdelil nagrade takole:

1. Denžič Marija, Šentvid 20, Grobelno — 30,00 din
2. Nataša Nachbar, Solčava — 20,00 din
3. Poide Plaznik, Topovlje 14, Braslovče — 10,00 din.

Do ponedeljka, 14. avgusta 1972 nam na dopisnic pošljite odgovor, kateri kraj oziroma znamenje predstavlja današnja fotografija.

Seveda! Nagrade bodo tudi!

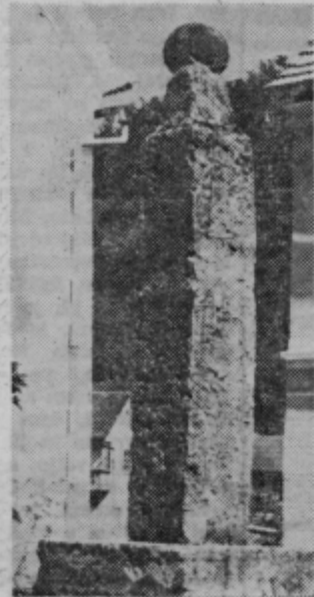
rodila enajst otrok in vse porode so opravili kar doma. Nekajkrat ji je ponagala kar mama od moža Franca ki smo ga ob našem obisku prikrajšali za počitek na kavču. Pet fantov in šest deklet je zagledalo luč sveta pri Spodnjem Kosu, danes pa je živih še osem. Preostali trije so pomrli v rani mladosti. Nikoli pri porodu ni bilo posebnih

1944, je povzel pripoved oče Franc, ko so se Nemci znenada pojavili pred hišo. Za pečjo sta bila dva partizana, ki se nista utegnala umakniti in oba so ujeli. Ze dije časa sta bila pri hiši, eden tri mesece, drugi dva tedna. Partizana so Nemci zvezali in odpeljali pred hišo, ženske in otroke pa napodili iz hiše. Ostal je le gospodar, ki so ga

PASJI DNEVI

Pravo osvežitev v teh pasjih dneh je moč uživati le v zgornjem toku Savinje, ko vsa kristalno čista priteče iz sence Gornje Savinjske doline. Številni jezovi v strugi reke so še posebej čislani. Na našem posnetku je skupinica mladih kopalcev, ki so si privoščili osvežujočo masažo pod slapom jezua nad Nazarjem.

Foto: J. Kr.

CEYTON PLACE

—16. nadaljevanje in konec

PISE MILAN SENICAR

Kriva sta oba, tisti, ki krađe, in tisti, ki drži vrečo.

Je to res?

Ne vedno. Morala je deljiva, ni za vse in povsod enaka.

x

Jasno, zgodilo se je v Ceytonu. Nekdo je imel preveč široko odprte roke, med drugim tudi za druge. Dal je temu, dal je onemu. Kot protiuslugo. Danes ti meni to, jaz tebi jutri ono. Jaz tebi danes to, jutri, ko bom potreboval, ti meni ono. Roka roko umije, vrnava vrani oči ne izkljuje.

Pa se je našel jastreb in planil na vrano.

Cudno, najbolj kriv je bil tisti, ki je gajal. Ljudje pa so šušljali, kdo vse je kaj bil, kakšno uslugo so naredili temu ali onemu, čigar ime se izgovarja s strahospoštovanjem — seveda, kadar je zraven.

In res so dobili marsikaj. Kdo? Tisti, ki najmanj rabijo, ali pa imajo največ možnosti, da bi pošteno dobili, kar trenutno temu ni bil primer. Pa se človek vpraša, kje je njihova MORALA. Morala človeka, ki je zarjul, ko je izvedel, da je stari Martin Pišmeuh odnesel iz delavnice star šraufnciger. Sam pa je »dobila« mnogo, mnogo več, pa ni rjul. No, morda je, ampak od veselja.

No, zdaj pa resno pomislite, kaj ste v življenju že dobili od koga, če ste »čisto« navaden človek. Liter vina od prijaznega soseda, jajčka od znanega kmeta? Veste, mali ljudje, mala darila, veliki ljudje...

x

V prejšnjem nadaljevanju je stekla

beseda o očetu, ki tako vestno skrbi za svojega sina. Da niso vsi očetje taki. Čist primer te trditve je precejšnje število razpuščenih mladoletnikov na ceytonovskih ulicah. Poglejmo nekaj »v« nebo vpiljočih primerov.

Prvi je tak kot v grozljivi zgodbi. Bila je temna noč, je da grom ni stresal oblakov.

Iz bara se je primajala popolnoma pijana najstnica in se opirala ob roko fanta. »Totalka«. Ko je začela trgati obleko s sebe, sta bila ravno na sredini ceste.

»Samo tebe ljubim. Daj, daj, prav tu« sredji ceste te hočem.

On je bil pametnejši in ni pustil.

»Ja, tu na asfaltu hočem.« je grčalo dekle.

Druga je bolj kavbojska.

Pride fant, še brez prvega puha pod nošekom. Sede za mizo, udari s pestjo po mizi:

»Viski,« dé natakariči. Ta je preveč prestrašena, da bi mu zaupala, da je mladoletnikom prepovedano točiti alkohol. Ko dobi viski, lagodno stegne svoje tace preko sosednjega stola in prične uživati.

Tretja pa je že povsem normalna. Skupina fantov ob pločniku gleda mlado mater z otrokom.

Komentarji.

»Joj, kako lep otrok. «Kaj otrok, mamnico pogledaj!« »Ma, ta se nosi tako, kot da je sama na svetu!« »Čuj, zakaj pa tako miga s tazadnj?« »Bedak, kaj ne veš, za kaj jo ima?«

Končno, ženska je že mimo. Rdeča.

(nadaljevanje sledi)

sosed sosedu

GABRODOLJČANI IN KNJIGE

Gabrodolčani so od sile razumni ljudje. Najbolj razumno bitje v Gabrovem dolu bi bila po vsej verjetnosti Ifigenija Trpotec, takoj za njo pa njen mož Anza Trpotec. Onadva sta cvet in ponos Gabrovega doia in vse, kar leze in gre, ju spoštuje, če že ne zaradi drugega, pa zato, ker premoreta toliko knjig kot cel Gabrov dol skupaj. Da ne bi slučajno mislili, da so to knjige Mohorjeve družbe ali Slovenske večernice, je treba čisto nazorno povedati, da so to veliki in predvsem dragi leksikoni, enciklopedije, pesniške zbirke, antologije, razno razni izbori, vse, ali skoraj vse pa je vezano v usnje.

Pred dnevi sta Ifigenija in Anza odšla v bližnje mesto po raznih nakupih in kot dobra prijatelja knjig, ki pa so povečini ostale domala vse nedolžne, sta se namenila, da nakupita tudi nekaj primerkov te duševne blagodati, zato sta se na vrat na nos zabila v prvo knjigarno. Ifigenija ne bi bila Ifigenija, če ne bi staknila nekaj res imenitnega, biser svetovne književnosti, noviteto, stvar vredno premisleka, študija, zavzetosti in na koncu vsega,

sosedi naj zijajo nad nje-no bistrostjo. Knjižnica ni bila nič kaj pomembna, pri Kondorju jih izdajajo leto za letom na kubike, ampak Ifigenija jo je hotela imeti in pika. Nerodno je bilo le to, da ni bila vezana v usnje, niti v pol-usnje, pač pa je bila to navadna in povsem banalna broširana izdaja. Pokazala je Ifigenija to zadevo svojemu Anzatu in Anza je povsile nos in strogo dejal: »Ifigenija, zapomni si: Ne bomo kupovali knjig, ki stanejo manj kot 100 ND. Mi smo pomembni ljudje in nismo kar tako, taka zanikrna knjiga pa ne spada v najino knjižnico.«

Začela sta z izborom, ki naj bi popestril njuno knjižnico. Prva je bila na vrsti Dalmatinova Biblija, v usnje vezana, velika, lepa, nekaj posebnega, v starem jeziku pisana, reprezentančna zadeva — skratka, nekaj, kar se spodobi za imenitne ljudi. Za njo je prišel na vrsto stari Goethe, prav tako v usnje vezan in ves lep, potem pa še in še tako dolgo, da sta pustila v knjigarni vso Ifigenijino plačo in so prodajalke zljale nad provincionalno razkošnostjo. STRASEK

zmikavte, tatove, kripoprisežnike, lažnike, go-ljuže so privezovali na sredi trgov k prangarjem, da so jih videli in sramotili tržani in kmetiči.

Tako v srednjem veku. Povprašajte svoj samoupravljalski čut, svoj osebni moralni kodeks: Koga iz današnje zgodbe bi privezali k sramotnemu stebri? Bodite porotnik in nam sporočite svoje mnenje.

Z OTOM OD TOBOGANA DO PORTOROŽA...

O GLASBI, ŠOLI, DOMAČIH PROBLEMIH IN VSEM DRUGEM Z ZVEZDO SLOVENSKEGA POPEVKARSKEGA NEBA

V teh vročih dneh ni, da bi človek čepel v stanovanju, zato ni čudno, da so vrtovi gostinskih lokalov v večernem času večkrat popolnoma zasedeni. Pred dnevi pa je bilo na vrtu pri Kopru le tako polno, da se je moralo dogajati nekaj posebnega.

Ljudje so sedeli pod košatimi drevesi, srebali hladno pivo in poslušali. Ansambel in mladega pevca. Čist in prijeten glas se je razlegal med omizji. Vsi so prisluhali. Ograje ob vrtu so bile hipoma polne, še največ je bilo mladih deklet, ki so zamaknjeno strmele v pevca.

»Hudiča, saj to je Oto Pestner,« se je pridušil možak v kratki rumeni majici.

Da, na vrtu pri Kopru je pel Oto Pestner, nova, mlada in svetla zvezda popevkarskega neba Slovenije in čedalje bolj tudi Jugoslavije.

Pel je tu, kjer je pel, ko je bil še fantič. Od tedaj do danes se je spremenil. Postal je zvezda in te so navadno odmaknjene od ljudi. Z Otom ni tako. Še vedno je ohranil skromnost in našel čas med številnimi nastopi ter snemanji, da je zopet zapel Celjanom, ljudem, ki so spremljali njegovo petje od otroških let, ljudem, ki so stiskali pesti in navijali zanj, ko je odšel v San Remo, ko je zmagal na Slovenskih popevkah. Kljub vsemu blišču, znanim imenom in »Starim mačkoma«, s katerimi nastopa, številnim vabilom in priznanjem, je še vedno Oto Pestner iz Celja. Mladenič veselega nasmeha, večkrat resnega pogleda, učenc gimnazije in priden sin dobrega očeta.

Ob nalogi, da naredim z njim daljši razgovor, mi ni bilo lahko, saj je bilo o Otou že toliko napisanega.

ČLOVEK MORA MISLITI

Sedeli smo dopoldne z njim in njegovim očetom na vrtu Evrope. Odločili smo se za nevezan razgovor o vsem mogočem.

Oto se je rodil v Celju 4. januarja 1956.

»Najlepši spomin iz otroških let so mi prvi štirje razredi osnovne šole. Najraje sem imel sedaj že pokojno tovarišico Horvato, ki nas je otroke začela učiti misliti. Šele pozneje sem se zavedel, koliko pomeni, da človek pravilno misli. Učila nas je tovarištva, olike, življenja.«

»Si že tedaj prepeval?«

»Prvič sem zapel na avdiciji pri očetu, ko mi je bilo štiri leta in pol. Takrat so bile v modi italijanske popevčice. Jasno, znal sem Marino.«

»Vi ste kot glasbenik kmalu opazili, da bo Oto odličen pevec?« sem pobaral očeta.

PESEM JE V ROBINI

»Ze od vsega začetka sem opazil, da ima fant izredno voljo. Tedaj sem prvič verjel, da se bo dalo z njim nekaj narediti. Jasno, vsega tega nisem predvideval, čeprav je bila želja velika.«

»Vi ste v Celju veliko preigrali. Je muzika že v družini?«

Oto starejši se je nasmejal:

»V Celju sem že 25 let, igram tudi že več kot dvajset let. Vsepovsod. V mladih letih smo igrali na veselnicah in potem na raznih prireditvah. Sedaj igram v poletnih mesecih pri Kopru, Oto je začel nastopati z nami pri sedmih letih in tedaj so se porajali prvi načrti. Tu je bil Veseli tobogan, pionirski TV studio in drugo.«

Pomoč, ki jo je Oto mlajši dobival od očeta, rojenega glasbenika, je neprecenljiva. Muzika in pesem sta jim v družini. Tudi oče starejšega, Anton, se je rodil z glasbo in postal pravi mojster za godala.

»Najbolj sem bil vesel Otovojevega uspeha v Sam Remu, ko je bil prvi v skupini starejših, no, čeprav sem bil pri tem materialno oškodovan. Sedaj pa sem najbolj

vesel uspehov na Slovenskih popevkah, ne samo zato, ker je zmagal, ampak, ker je res odlično zapel.«

NAJPREJ ŠOLA, POTEM PA...

Vsak oče, ki ima rad svoje otroke, ima z njimi tudi določene načrte, oziroma jih skuša usmerjati tja, kjer se mu zdi najbolj pravilno.

»Časopisi me redno napadajo, da naj Oto zapusti šolo in se posveti profesionalnemu petju. Menim, da bi bilo to zanj zelo usodno, ker še ni »stabiliziran« pevec. Zato vztrajam na tem, da najprej zaključijo šolanje,« je pribil Oto starejši.

In res misli tako. Ko je pred meseci dobil zanimivo ponudbo iz Beograda za nastop, ki bi zanj veliko pomenil, so se v družini Pestnerjevih odločno dogovorili za »NE«. Oto bi moral namreč izostati od pouka kar cel dan. Ne, šola je prva.

»In kaj praviš ti, Oto, o očetovem stališču?«

»Največ se strinjam z njim, ker danes ne veš, pri čem si, če nimaš končane šole. Biti samo pevec — ni dovolj.«

»V Celju radi govorijo, da imaš slabo oceno. Kako je s tem?«

»Letos bom začel hoditi v drugi letnik gimnazije. Prvega sem končal z dobrim uspehom. Najprej mi je delala probleme biologija. Ko sem jo popravil, je zaškripalo pri matematiki. Celo pri tehničnem pouku sem dobil nezadostno. V drugem poletju se je stanje izboljšalo. Mislim, da bo vse v redu.«

Prišla je bolezen. Oto je obležal zaradi vodenih koz in izpustil štirinajst dni šole in s tem dve šolski nalogi. Snov je bilo treba nadoknaditi, pričeli so se festivali, ure odsotnosti v šoli pa so se nabirale. Ob koncu leta jih je bilo čez dvesto. Dnevi pred zaključkom šole so bili naporni, toda Oto je vložil vse sile

in popravil slabe ocene. Neverjetno, koliko energije je v tem mladeniču. Naporni festivali, dolga snemanja in nočne vožnje. K vsemu pa še šola. In po gimnaziji še ne bo konec. Zelja in cilj je glasbe na akademiji.

PORTOROŽ BREZ ROŽ

Kaj meniš o zabavni glasbi v Sloveniji?«

»Zabavna glasba je najbolj razvita v Sloveniji, vendar je ne znamo tako propagirati. Imamo najboljši revijski orkester — RTV Ljubljana in dokaj dober glasbeni material. Večkrat sem se vprašal, zakaj mora biti Ljubljana edini center zabavne glasbe pri nas. Tudi v drugih centrih bi lahko imeli manjše snemalne studije, da bi lahko novi pevci snemali in pozneje skušali prodati skladbe.«

Nato je pogovor zašel v Portorož, za katerega pravijo, da je festival slabo organiziran, mnogi so bili iskreno preseščeni, ko so videli in čuli, da sprejema »zlato rožo« bradati Džimi. Oto je po oceni vseh požel najdaljši aplavz in to upravičeno. Festival v Portorožu je znova potrdil njegovo vrednost. »Nad festivalom v Portorožu sem bil navdušen zaradi gostoljubnosti. Veste, sam sem glasboval za Džimija, ker ga imam za velikega interpretatorja zabavne glasbe.«

»Kako je za kulisami takšnega festivala?«

»Vsi skupaj smo v velikem prostoru. Pogovarjamo se o glasbi in pripovedujemo vice. V Portorožu sva se pogovarjala z Arsenom Dedićem, ki mi je dejal, da bom v kratkem času dobil od njega pesem. To naj bi lansiral na krapinskem festivalu.«

»Kateri pevec in pevka sta ti najbolj všeč kot človeka?«

»Zvonko Spišič in Elda Viler,« je po rahlem premisleku odgovoril.

»Kaj pa »kuhinja«, je tega veliko na festivalih?«

»Najhuje je bilo v Splitu, ko so prišli v finale samo Splitčani, razen Tereze in Miše. Publika ni realna, premalo se gleda na kvaliteto zapete pesmi. Škoda, takšne stvari kvirajo festivale.«

Da, če. Če bi bil Oto pevec v drugem mestu in ponese njegovo ime povsod, bi verjetno že dobil stanovanje.

PESEM O STANOVANJU

Jasno, na koncu pogovora smo se začeli pogovarjati še o problemih, ki tarejo družino Pestner. Za Otovo šolo se bo fant že potrudil. Vendar nima dobrih učnih pogojev. Namreč, Oto bi lahko iz vsega srca zapel pesem o željenem stanovanju in bi prav gotovo uspel. Veliko obljub je že padlo, toda Pestnerjevi še vedno živijo v tistih dveh sobah.

Ha, saj zasluži, pravijo nekateri. O tem sem povprašal Ota starejšega.

»Kar zasluži, da v banko,

BODOČNOST?

»Čim več posnetkov, da bi ostalo za menoj čim več glasbe, petja. Rad bi še lansiral naš New swing quartet, ker je to skupina, ki v Sloveniji žanje velike uspehe.«

Se eno vprašanje sem mu postavil za vsa tista dekleta, ki ga tako obožujejo (ključnega domov tudi po petnajstkrat na dan):

»Oto, si zaljubljen?«

»Ne!«

Tekst MILAN SENICAR

Foto MILENKO STRASEL

MEJNIKI OTA PESTNERJA

- 1962. PRVI JAVNI NASTOP V OKOLICI CELJA
- 1962. VESELI TOBOGAN IN PIONIRSKI TV STUDIO
- 1966. PRVA PLOŠČA »NAJRAJŠI SEM PRI OČKU«
- 1970. SAN REMO
- 1971. SLOVENSKA POPEVKA
- 1972. SLOVENSKA POPEVKA

isk pri Steklarju v Rog. Slatini

CILJ — REPUBLIŠKA LIGA

rtina dejavnost v znani Rog. Slatini je tesno povezana z nogometom. Ta pa pomaga je tudi najin najbolj množični v tem kraju in vzhodnem delu celjske nogometne. Ko obiščete Rogoško in želite kaj več zveš o športu in nogometu, vas vsakdo napoti v arijo stekla Boris Kidrič. Ze pri vratarju dobite podatke, na koga se je in slično. Ker pa smo neli svoj cilj in smo velkaj želimo, smo ob 12. ko delavci zapuščajo tje, počakali na Stipe a, znanega Dalmatinca, v Rogoški Slatini že et let in resno povezan ometom. Danes je celo r in to trener, ki ve, oče.

ko smo ga čakali pri rju, smo lahko videli na sni deski poziv mladini onirjem, naj se vključijo ometne vrste Steklarja. je smo izvedeli, da i pri Steklarju kar 60 rjev in 25 mladincev. iji bodo prvič letos na i v enotni podzvezni nski ligi. To je korak k siku. Sicer pa nam je trener, simpatični Stipe dejal:

Ze nekaj let imamo . Vedno smo kandidati vojitev naslova prvaka v a ligi, toda vedno spo-

Trener steklarja Stipe Pešič, ki je že dvajset let v Rogoški Slatini, je letos pričel načrtno pripravljati svoje moštvo za večje uspehe in kakovostni dvig nogometa v tem kraju. (foto: E. Krajc)

drsnemo v finišu. Tako smo bili lansko leto tretji, leta

1971 drugi in večkrat četrti. Vse od leta 1963, ko smo prvič prišli v »conoa«, smo vedno med favoriti, toda nikoli ne zdržimo koraka z ostalimi. Lansko leto smo izgubili naslov prvaka v Štorah proti Kovinarju.

IN KJE JE VZROK?

— V prvi vrsti je vzrok v samih igralcih. Psihično nismo dovolj trdni in tudi naš skupni cilj ni vedno enak. Za tak podvig, ko je potrebno v društvu odličnih moštev zmagati in zdržati pritisk več kol, smo ob koncu malodušni, in neenotni. Tudi uprava društva se bo morala prilagoditi novemu načinu pojmovanja vloge nogometa pri nas. Tu moram takoj omeniti, da moramo v naslednjih štirih letih vzgojiti poleg do brega nogometnega kadra na igrišču še tudi temu primer no upravo in celotno društvo, kateremu naj bo cilj zmaga v ligi. Če tega ne bo in če bo le enemu v uprav nem odboru ali moštvu vse eno glede končnega uspeha, potem ne bomo uspeli. Ose bno mislim, da bo naše društvo šele čez nekaj let spo sobno prodreti v sam vrh conske lige in priti v republiško ligo. To delo bo načrtno. Področje Kozjanskega, kate rega zastopamo, pa vsekakor zahteva, da je eno moštvo v

republiški ligi. Pogoje imamo, podjetje Boris Kidrič nam pomaga, saj polovica moštva dela v podjetju in zaradi tega smo letos na prelomnici. Pristopamo načrtnemu delu in uspehi morajo priti.

S katerimi igralci računate v prvenstvu?

— Mladih igralcev je dovolj. Od njih pričakujemo večji delež šele v bodoče. V prihodnji sezoni, ta nam služi za preizkušnjo naše zamljane poti, pa bodo nastopali za naše moštvo: vratarja Kosovac in Božiček, branilci — Fueringer, Smid, Posavec, Androjc, vezni igralci — Kučan, Kobilšek ter napadalec Dimovski, Sabljak, Kudelič in Tudja.

KAJ PA PRIPRAVE?

Letos ko praznujemo 25 letnico kluba smo pričeli s pripravami že v mesecu juniju. Do pričetka prvenstva, ko igramo 3. septembra v Štorah, bomo igrali še več srečanj v letni zagorski ligi proti Straži, Zlataru in Zagoreu iz Krapine. Upamo pa, da naših navijačev, ki se redno zbera na našem stadionu v velikem številu, ne bomo razočarali. Zavedamo se, da je nogomet edina športna disciplina, poleg šaha, ki res živi v Rogoški Slatini.

J. KUZMA

športne vesti

STRELJANJE

BRONASTA KOLAJNA ZA JAGRA

V soboto in nedeljo so celjski strelci ponovno dosegli uspeh na republiškem prvenstvu v streljanju z malokalibrskim orožjem. Tone Jager, član Celja, je v maratonskem tekmovanju v streljanju z MK puško proste izbire v trostavu 3 x 40 strelcev osvojil tretje mesto z zelo dobrim rezultatom 1101 krog Sesto mesto je v isti disciplini osvojil član Kovinarja Vili Dečman — 1096 krogov.

V streljanju z MK puško proste izbire za olimpijski match pa je Dečman osvojil četrto mesto z rezultatom 572 krogov, Jager pa je bil šesti s 571 krogi.

Na državnem prvenstvu ki bo v septembru v Zagrebu, bo nastopil od celjskih strelcev Tone Jager. jk

KEGLJANJE

Kegljači Celja in Ingrad kljub izredni vročini ne počivajo. Vsak prosti termin porabijo za medsebojno srečanje. V zadnjem dvoboju 8 x 200 lučajev so zmagali kegljači Celja, ki so zbrali 7424 kegljev, dočim je Ingrad podri 6720 kegljev. Med posamezniki je bil pri Celju najboljši Vanovšek z izrednimi 1026 keglji ter Lubej 926, pri Ingradu pa Sunko 925 in Kumer 879 kegljev jk

ATLETIKA

Kljub zatišju po atletskih balkanskih igrah so celjski atleti nastopili na mednarodnem atletskem mitingu v Kranju. Tu sta največ uspeha imela Danica Urankar, ki je zmagala v teku na 400 m in 1300 metrov, in Mijač, ki je z rezultatom 47,58 zmagal v metu diska. Branko Vivod je zmagal v skoku v višino s skromnimi 200 cm, dober rezultat pa je dosegel mladinec Liseč v teku na 3000 metrov, ko je za državnim prvacom na 1500 m Vukomanovičem, zasedel drugo mesto in solidni rezultat 8:39,0. Najboljši srednjeprogas Zalokar pa je bil v teku na 1000 metrov tretji. Rezultat 2:30,0.

V petek in soboto bodo najboljši celjski atleti nastopili v Ljubljani na posamičnem prvenstvu Slovenije. Tu bodo branili primat najboljših atletskih vrst v Sloveniji. jk

VATERPOLO

Novo ustanovljena vaterpolska ekipa Trim-Neptun je zaključila svoje tekmovanje v republiški B ligi. Celjani so v končni razpredelnici osvojili četrto mesto. Zbrali so pet točk in pri tem premagali dvakrat Radovljico ter igrali neodločeno proti zmagovalcu Vodnemu stolpu iz Kranja. Igtos bodo nastopili še v pokalnem tekmovanju za Pokal Slovenije jk

NOGOMET

Nogometaši celjskih predstavnikov v conski in republiški ligi se resno pripravljajo za novo sezono. Po kondicijskem delu priprav so se v preteklih dneh odigrale tri tekme. Celjani so imeli dokaj uspeha. Olimp je doma premagal Hrustnik 4:3 (1:1). Zadetke za domačine sta dosegla Mursič dva in Radovanovič dva.

Kladivar je igral proti drugoligašu Rudarju. Prikazal je dobro igrjo in izgubil v enakovredni tekmi 0:1 (0:1). Toda v nedeljo dopolne celjski igralci v modrih majicah niso potrdili igre proti Rudarju. V srečanju proti Olimpi so na domačem igrišču izgubili 2:3. Zadetke so dosegli za Kladivar Zavski in Moteh, za Olimp pa Conradi, Mursič in Radovanovič. jk

DVIGANJE UTEŽI

Dvigalci Partizana Celje, ki bodo 19. septembra nadaljevali s svojim nastopom v prvi zvezni ligi, se že pripravljajo. Prisotnost znanega sovjetskega trenerja Sokolova pridno izkoriščajo. Večkrat odpotojejo v Velenje in Sokolov jim rade volje odstopi svoj prosti čas. Na prvih treningih so Celjani mnogo pridobili. Zlasti v tehničnem pogledu jim je ta priznani trener pokazal več novitet. Po teh treningih se bodo Celjani zbrali na kratkih pripravah v Mozirju. jk

ROKOMET

Rokometaši nadaljujejo s svojimi pripravami doma. Sprememb ni veliko. Uprava celjskega ligaša je odstopila svoja dva igralca ljubljanskemu Slovanu. To sta Mejavšek in Telč, ki bosta v prihodnji sezoni igrala za drugo najboljšo slovensko ekipo.

Sporodno z novicami v prvi in drugi zvezni ligi pa smo izvedeli, da bo letos ponovno zaživela desetčlanska področna rokometna liga, ki bo vključila v svoje tekmovanje vse rokometne klube na celjskem področju. Najboljši pa bodo prihodnje leto sodelovali v Stajerski ligi. jk

TENIS

Pretekli teden so na pobudo starejših članov TVD Partizana Zalec ustanovili še teniško sekcijo. Na prvem delovnem sestanku se je zbralo kar lepo število ljubiteljev tega lepega športa. Sprejeli so program dela, med najvažnejše pa sodi zgraditi peščeno teniško igrišče in pričeti s teniško šolo.

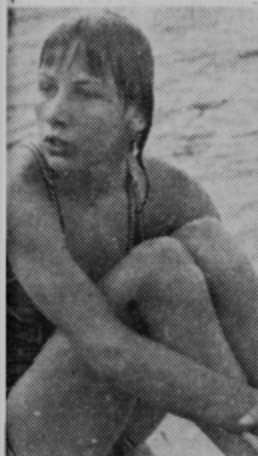
V lanskem letu so že zgradili v Zalcu dve asfaltirani teniški igrišči z ograjo. Pri izgradnji teh dveh igrišč ima nedvomno največ zasluga predsednik Partizana Zalec Jože Cerovšek. Za predsednika teniške sekcije je bil izvoljen Mišo Bobovnik, kar je porok za uspešno delovanje sekcije. Zelišo namreč, da bi se v ta šport vključilo čimveč mladih iz Savinjske doline.

Tekst in foto: T. TAVCAR

Predsednik teniške sekcije Mišo Bobovnik

NEPTUN ČETRTE

Plavalka Duška Boben osvojila štiri kolajne. Dva v plavanju v hrbtnem, prva na 100 m in druga na 200 m, ter v obeh stah. (Foto: E. Krajc)

Plavalni entuziasti celjskega Neptuna so odlično izvedli letošnje republiško prvenstvo za starejše pionirje in pionirke. Sočasno z organizacijo so tudi na športnem polju dokazali, da se v celjskem bazenu poraja nov, mnogo obetajoč kader. Mladi plavalci Neptuna so namreč dosegli velik uspeh. Osvojili so četrto mesto med desetimi društvii in vse do zadnje discipline ogrozili znani Triglav v borbi za tretje mesto. Zbrali so 13.989 točk.

V svojih vrstah so Celjani imeli tudi zmagovalce. Bobnova je zmagala na 100 m hrbtno, na daljši progi — 200 m je bila druga. Uspešno so plavali tudi v štafetah. Ženska četverka je osvojila eno prvo, eno drugo in tretje mesto, pionirji pa so bili dvakrat četrti. Med boljšimi plavalci, ki so se uvrstili v finale, so bili: Gasparljeva, Seničarjeva, Paničeva, Fridrihova, Bobnova, Stopinšek, Iršič, Fazarinc, Kroflič, Kosiljeva in Aleksičeva.

V prihodnjih dneh pa bodo celjski plavalci nastopili v Kranju na republiškem prvenstvu za mlajše mladince. jk

BREZ IGRIŠČA

Spomladanski prvak, ekipa Celja, bo, kot vse kaže, pred bližnjim nadaljevanjem prvenstva ostala brez igrišča. Igrišče pri Osnovni šoli I. celjske čete je namreč v fazi sanacije in do pričetka tekmovanja zagotovo še ne bo nared, kajti dela se še sploh niso pričela. Izvedeli smo še, da bo igrišče v bodoče zaprtega tipa in da gledalci ne bodo imeli vstopa nanj (razen v copatah!), namenjeno bo le za šolsko uporabo in pa za treninge košarkarjev. Vsekakor bi bil velik handi-

cap, če bi morali igrati prvenstvene tekme brez prisotnosti gledalcev, ki so že večkrat s svojim bodrenjem odločilno prispevali k zmagi domačega moštva. Seveda je tu še precejšnja izguba po finančni plati, ki se bo klubu s tako skromnimi sredstvi še kako poznala. Upravni odbor mrzlično išče najboljšo rešitev nastale situacije, kajti prvenstvo se nadaljuje že 26. avgusta, ko bodo Celjani igrali na Vrhniki odločilno tekmo.

JANEZ CEPIN

FRANJO OREL

Pred kratkim se je od svojih najbližjih in od vseh ljubiteljev nogometa v Celju za vedno poslovil Franjo Orel, dolgoletni nogometaš in pozneje priznani nogometni sodnik, nogometni svetovalec in funkcionar. Sreča mu že v rani mladosti ni bila naklonjena. Komaj tri leta star je izgubil mamo, s 14 leti si je začel sam služiti kruh. Svoja najlepša leta je dal tovarni EMO, ker je veliko pripomogel k razvoju delavskega samoupravljanja in k izboljšanju položaja delavcev. Ves svoj prosti čas je že od svoje zgodnje mladosti posvetil nogometu in rokometu. Pri nogometu se je do leta 1947 udejstvoval kot vratar, kasneje pa je sodil nešte- teko tekem. Njegove značilnosti so bile objektivnost, discipliniranost in poštenost.

Po aktivnem sojenju je sodeloval v organih Pod-

zveze nogometnih sodnikov in organih Nogometne podzveze Celje. Dolga leta je bil predsednik komisije za deligiranje nogometnih sodnikov. Bil je tudi član disciplinske in tekmovalne komisije. Zadnje čase je bil republiški inštruktor in kontrolor.

Za svoje požrtvovalno delo je ob 50-letnici FSJ sprejel srebrno plaketo, ob 50-letnici NZS pa posebno priznanje.

Čeprav so njegovi najbližji sodelavci vedeli za njegovo slabo počutje, niso mogli dojeti, da je težka bolezen opravila tako hitro.

T. TAVCAR

Plavalna vrsta celjskega Neptuna, ki je osvojila tretje mesto. Levji delež so prispevale pionirke. Štiri kolajne že niso celjski plavalci osvojili na republiškem prvenstvu. To je nov rod odličnih plavalk, katerim moramo tudi nuditi pomoč in možnost vadbe. Foto: E. Krajc

KMETJE ZAVARUJTE SVOJE PRIDELKE PRI ZAVAROVALNICI „SAVA“, KAJTI

PO TOČI ZVONITI JE PREPOZNO

- Pač pa je mogoče zavarovati trud in denar vložen v polja in nasade.
- Zavarovalnica »SAVA« vključuje v krog svojih strank vedno več zasebnih kmetov, ki poleg svojega imetja zavarujejo tudi poljske pridelke, letine z nasadov.
- Vedno več kmetov se odloča za blagovno proizvodnjo, uvaja monokulture, pa je zato postal zavarovanje nuja.
- Kaj nam pove primer z Tolstega vrha nad Špitaličem, kjer je letos trikrat klestila toča?

Krajevna cesta, ki pri Špitaliču v konjiški občini zavije v strmine v naselje Tovsti vrh, je razvalina. Sledovi hudaourne vode so za lakot globoka korita podolž in po čez. Listje na drevju je razrečeno, ko da je jesen in je odpadalo preden se je obarvalo.

Tovsti vrh 43. To je domačija upokojenega gozdnega delavca RUDOLFA KRAJNCANA, ki je posestevce kupil, da bi bil na svojem in ker je pod hišo vinograd, s katerim imata z ženo veliko veselje. Mnogo truda terja, vendar če trta rodi, jima vrže še kaj čez domačo porabo za prodajo.

Rudolf Kranjčan je že imel zavarovan vinograd. Vmes kakšno leto spet ne. No, letos se je spet odločil. Plačal je 38 jurjev premije — ni jih z lahkoto odšel — toča kako mu je odleglo, ko so se prvič zgrnili črni oblaki nad Tolstim vrhom, ko je toča prvič klestila po vinogradu. Res, ni mu bilo vseeno. Ra- je bi videl, da bi ujme ne bilo. Se preden so prišli ceniti škodo je toča še enkrat zasula Tolsti vrh. Toliko je je bilo, da je pod kapjo leza-

la v kupih kot po snežnem metežu. Cenilec je po drugem udaru ocenil, da je škoda za okoli 55 odstotkov. Potlej je črno nebo še tretjič streslo leden tovor. Škoda se je povečala še za 20 odstotkov.

Tri četrtine pridelka je šlo po zlu. Koliko truda, koliko žuljev, koliko garanja v soncu in dežju, v ranih jutrih in v mraku?

Krajncanova sta žalostna in vesela hkrati. Žal jima je grozdja, vesela sta, da jima bo zavarovalnica »Sava« škodo poplačala.

— Sklenil sem, da bom odslej zavaroval vinograd vsako leto, vse dotlej, dokler ga bova mogla obdelovati. Tudi če ne bo škode, kot je bila letos. Če je ne bo, bo več pridelka, pravi Rudolf Kranjčan.

Res je, da Kranjčan ni odvisen od vinograda. Vsak mesec dobi svojo skromno pokojnino. Toda svojega truda na stara leta noče več prepustiti vremenu v milost ali nemilost.

Toča pa je trikrat klestila tudi po drugih vinogradih, po žitnih poljih, po koruzi in sadnem drevju. Med posestniki so takšni, kot na primer

RUDOLF KRAJNCAN s Tolstega vrha nad Špitaličem pred svojim vinogradom, ki ga je v letošnjem juliju trikrat klestila toča in mu po cenitvi cenilcev zavarovalnice »SAVA« uničila tri četrtine pridelka. Sreča v nesreči — vinograd je zavarovan.

Zorko in drugi, ki so kot Kranjčan, že bili zavarovali pridelke, pa ravno letos niso obnovili zavarovanja. Gotovo jim je žal... Toda kot pravi pregovor, po toči zvoniti je prepozno!

RUDOLF KRAJNCAN bo tudi poslej vselej zavaroval sadove vinske trte.

BORIS ČOP: VEDNO VEČ ZAVAROVANJ KMETIJSKIH PRIDELKOV

Sei oddelka pri celjski podružnici zavarovalnice »SAVA« Boris Čop pravi, da je vedno več zasebnih kmetovalcev, ki poleg poslopij in živine zavarujejo tudi kmetijske pridelke. Predvsem se za to vrsto zavarovanja odločajo napredni kmetje, ki se vse bolj vključujejo v blagovno proizvodnjo. Na takšnih kmetijah prevladuje po ena, največ dve kulturi, od katerih je odvisen ves dohodek posestva, oziroma družine. Proizvodni stroški pa zlasti na takšnih kmetijah niso majhni, tu je mehanizacija, so zaščitna sredstva, gnojila, močna krmila. Vsi ti stroški nanesejo milijone dinarjev dolgoročnih in kratkoročnih vlaganj poleg napornega dela od svita do mraka in poleg sredstev za kolikor toliko dostojen življenjski standard družine.

Takšni kmetovalci si ne morejo več privoščiti, da bi v primeru elementarne nesreče ne zavarovali tudi pridelkov, ki so zanje vir dohodka za življenje prek celega leta.

HMELJ, ŽITO IN GROZDJE — NAJBOLJ ZAVAROVANI PRIDELKI

Zavarovanje pridelkov med zasebnimi kmeti sicer ni tako vseobsegajoče, kot je to primer, v družbenem sektorju kmetijstva. Vendar pa se zasebni proizvajalci nekaterih kmetijskih pridelkov močno približujejo družbenemu sektorju. Tako je praktično zavarovan ves hmelj na celjskem območju, deloma tudi zato, ker so hmeljarji zvečine kooperanti kombinatov in kmetijskih zadrug, tu pa je zavarovanje vključeno v pogodbo.

Okoli 30 odstotkov žit in prav tolik odstotek vinogradov je na našem območju tudi že zavarovanih — predvsem proti toči, viharju, požarom kultur med rastjo. Vedno več je zanimanja tudi za zavarovanje sadnih nasadov, vrtnin, jagodičevja in podobnih pridelkov namenjenih za tržišče. Seveda bo treba zavarovanje razširiti tudi na druge vzroke škod, kot so pebe in drugo.

ŠE EN PRIMER SPOZNAVANJA, KI JE PRIŠLO PREPOZNO

Sei kmetijskega oddelka celjske podružnice zavarovalnice »SAVA« je navedel primer kmeta sadjarja, ki ima plantaže breskev, hrušk in jabolk. Pogodba za zavarovanje letine proti toči, viharju in tudi; pozebi je bila že napisana, toda tik pred podpisom si je kmet premislil in zavarovanja ni sklenil. Nesrečno naključje je bilo, da mu je pozebel ves hruškov nasad v cvetju. Škoda je velika, zlasti zanj, ki ima vso zemljo pod sadnim drevjem.

Ta primer je mnogo bolj boleč, kot bi bil Kranjčanov s Tolstega vrha, če bi svojega vinograda ne bil zavaroval. Le temu vinograd le ni glavni ali celo izključni vir dohodka.

Ob tem primeru pride mo do ozadja najpogostejših dilem:

MOČNEJŠA RIZIČNA SKUPNOST, BOLJŠI POGOJI, VEČ UGODNOSTI

Kot je povedal Boris Čop, je v našem območju zavarovan praktično ves hmelj. Ko bi bile zavarovane tudi vse žitarice, vsi vinogradi, bi se moč rizične skupnosti povečala ob občutno zmanjšani premiji. Nobena visoka tematika« ni da se povzročene škode zaradi vremenskih in drugih nesreč gibljejo v določenih okvirih, ki so kakšno leto kot na primer letos bolj rizično breme zavarovalnice, kakšno leto pa v breme zavarovancev, ki pa so vsekakor na boljšem, če škode ni in je pridelek očuvan.

Se vedno premajhno število zainteresiranih je vzrok, da zavarovanje nekaterih pridelkov in nekaterih vzrokov za povzročeno škodo še ni steklo zadovoljivo.

Vzemimo samo primer poplav. Če bi kmetje zavarovali le površine, ki jih poplave ogrožajo, bi morala biti premija tolikšna, da bi zavarovalnica vzdržala rizik, v kakršnega bi šla.

FRANC VALENČAK: ZAVAROVANJE NEPOGREŠLJIVO ZLASTI V PASIVNIH OBMOČJIH

Vodja poslovne enote kmetijskega kombinata »HMEZAD« v Kozju FRANC VA-

LENČAK je o vprašanju zavarovanja kmetijskih pridelkov povedal, da je leto pogrešljivo zlasti za kmetovalce v pasivnih območjih kot je Kozjansko, kjer je hodek od kmetijstva malodeni vir preživljanja. V primeru nesreče, bodisi da toliko toča, da je udar strela, divjal vihar, ostane ljudje v takšnih krajih dosedno praznih rok. Toda, takih območjih je ekonomski šibkost večine kmetovalcev poglavitni vzrok, da se zavarovanje ni še bolj uveljavilo. Uveljavlja pa se vseeno navkljub. Zlasti dobro poteka zavarovanje živine, v narodnih območjih pa tudi vinogradniškega pridelka, zavarovalnica »SAVA« po pogovoru prepričanju korektno ocenjuje nastale škode.

TRIKRAT PREMISLITE OB OBISKU ZASTOPNIKA ZAVAROVALNICE »SAVA«

Vsi našteti primeri, naš bi jih lahko na stotine, vredni pomisleka. Zastopnik zavarovalnice »SAVA« se morejo oglašati takrat, se zgrne nad polji črna lakov, ko se bliža ujma, trepet nad plodovi svojega truda. Pametno je sestiti z nami k pomisleku, si pustiti podrobnosti razložiti vse zavarovanju pridelkov, krat premisliti preden vas utegnil premamiti varljiv timizem ob lepem vremenu in upanju na srečo, kajti če je opoteča, pravi edinstvenih pregovorov, a drugi je po toči prepozno zvoci-

FRANC VALENČAK iz Kozja ga zavarovanje kmetijskih pridelkov toplo priporoča.

Modrost, ki pravi: kakor si sejal, tako boš žel, ni vselej najbolj modra. Kmet vloži svoj trud, del svojega imetja, svoje nade in jutrišnji kos kruha v preorano zemljo, nad katero ni strehe, katere ne more zakleniti s tremi ključavnicami. Moder je, kdor pridelek zavaruje in če pride ujma ne bo ostal praznih rok.

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
 CELJE

VELEBLAGOVNICA **T**

SEZONSKO ZNIŽANJE

Minili so časi, ko si je lahko samo petična gospoda privoščila lepo in izbrano oblačilo in so aristokrati tekmovali med seboj v modnih muhah. Danes lahko marsikatera gospodinja poseže po modni reviji, ki jih pri nas ne manjka, da ne govorimo o tistih, ki prihajajo iz tujine.

Toda čas in ljudje so se spremenili, pa zato tudi marsikateri moški ni več ravnodušen do svojega oblačila in zanimanje za moško modo je iz leta v leto večje. Kaj pa otroci?

Ni jih staršev, ki ne bi želeli, da bi bil njihov otrok lepo in pristrčno oblečen. Tudi tukaj je moda naredila velik korak dalje, proizvajalci pa, ki s svojimi izdelki polnijo trgovine, vedno bolj upoštevajo sodobna hotenja v modnem kreiranju. Le to pa je upoštevanje želje potrošnika.

No, najbolj muhasta je ženska moda in odtod bi lahko povzeli primerjavo s starim ljudskim pregovorom, da je sreča opoteča, pa moda tudi.

Toda če povsem stvarno gledamo na oblačenje, kaj lahko ugotovimo, da lepa obleka ni poceni. Vendar je iz te zagate povsem enostaven izhod ki ga s pomočjo dobro založene trgovine lahko rešimo. To je racionalno oblačenje. In kdo vam pomaga in svetuje? Veleblagovnica »T« vendar!

VELEBLAGOVNICA »T«, kajti v največji vročini je v njej nakup prijeten, saj je opremljena s klimatskimi napravami. Tako se bomo umaknili z ogretilih asfaltnih pločnikov in cest v prijetno osvežujočo Veleblagovnico »T«, kjer bomo povsem lahko zadostili svojim željam pri nakupu ob sezonskem znižanju moške, ženske in otroške konfekcije, moške, ženske in otroške obutve in pletenin vseh vrst. Kaj to pomeni? **Preprosto — kar nismo uspeli do sedaj, bomo do 20. septembra v Veleblagovnici »T«.**

Tudi drugod po svetu je postal nakup oblačil in obutve vse racionalnejši. Ob razprodaji v tem poletju, kupujemo za naslednje, isto pa velja za jesenski, zimski in pomladanski čas, saj vsak zahteva svoje modne in praktične spremembe.

Zato je pripravilo trgovsko podjetje **TEHNO-MERCATOR CELJE** sezonsko znižanje cen od 15. avgusta do 20. septembra, cene pa so znižane od 20 do 50 odstotkov. Kar zavidljiva številka, kajne?

Znižana cena velja tudi za obutev in ravno ta je v zadnjih letih dosegla v svojih modnih oblikah občutne — prijetne kreativne spremembe v primerjavi s prejšnjimi leti. Isto velja za pletenine, saj so vse pogostejši spremljevalec naše garderobe ravno zaradi svoje enostavnosti in udobnega, lahkega nošenja, nudijo pa tudi nelzčrpane oblike in vzorce pa barve itd. O tem bi vam sicer vede! povedati kaj več kakšen modni kreator, a z obiskom v VELEBLAGOVNICI »T« se boste sami prepričali, da je ni želje, ki je ne bi mogli izpolniti na oddelkih s konfekcijo, obutvijo, in pleteninami.

Tako vam bodo v dneh sezonskega znižanja cen omenjenim izdelkom nudili v VELEBLAGOVNICI »T« celo vrsto proizvodov najrazličnejših proizvajalcev, ki vas gotovo ne bodo razočarali, saj so že vaši stari znanci, ki vedo, kaj potrebujejo njihovi potrošniki. In čeprav boste kupovali poletna oblačila in obutev vam v prodajnih prostorih ne bo vroče, zaradi klimatskih naprav pa tudi zaradi cen ne — kot to radi v kakšni šali omenimo.

Torej na svidenje v Tehno-mercatorjevi VELEBLAGOVNICI »T«, ki je tudi vaš svetovallec — povsod in ob vsakem času!

**Moška, ženska in
 otroška konfekcija,
 vse vrste obutve
 in pletenine!**

20 - 50 %

**OD 15. AVGUSTA
 DO 20. SEPTEMBRA**

VELEBLAGOVNICA **T**

VAŠ SVETOVALEC — VEDNO IN POVŠOD!

**med
štirim
očmi**

BRADAVICE

V zadnj. številki našega tednika nas je neka bralka sraševala, kako naj si strokovno odstrani bradavice. Mi smo ji nasvet posredovali, ker pa je prišlo na to temo v uredništvo veliko pisem in nasvetov, kjer žele bralci pomagati, da se odstranijo takšne nevšečnosti, vam jih nekaj posredujemo. Prav lepa hvala vsem, ki so z nasveta sodelovali!

To, kar vam jaz svetujem, človek skoraj ne bi verjel, a če potem poizkusiš, uvidiš, da je tudi v starih receptih resnica. Moja hčerka je bradavice tudi imela, pa jih je odstranila po naslednjem navodilu: Ob polni luni naj vsakdo prešteje bradavice in naj toliko vozlov naredi na supanec. Se isti dan naj vse skupaj zakoplje v zemljo, pa ne sme nič nazaj pogledati. — Na tak način so moji hčerki bradavice izginile, a ne že drugi dan. Enkrat je pač pogledala na roko in mi pokazala, da jih nima več.

Enkrat drugi pa je eno pod kolonom namazala s črnim polžem in je potem izginila. Predno se

bo vaša bralka pustila »rezati«, naj še poizkusi na ta dva načina. Naj se ji ne zdi smešno in naj potem piše v Novi tednik!

B. A., Podvelka

Povem vam, da sem tudi jaz imela nezaželeno bradavico na vratu in sem jo sama odpravila. Ko sem si kupila v lekarni mazilo za bradavice in se z njim namazala, mi ni nič pomagalo. Potem sem poizkusila drugače. Doma sem imela v posodi spravljen lužni kamen. Namočila sem v lužni kamen zoborebec in z njim namazala bradavico. Nekaj časa me je peklo kot ogenj, potem pa se je napravila krasta. Čez par dni je krasta odpadla in bradavice ni bilo več. Na koži se ne pozna nobena udrčina, le tam, kjer je bila bradavica, je koža malo svetlejša. Kdor ima nezaželene bradavice na telesu, si jih lahko tako sam odpravi brez zdravnika.

S. B., Celje

Svojo pomoč je ponudila še Martinčič Marija

iz Jagnjenice, ki pravi, naj posredujemo naslov dekleta, ki ima težave z bradavicami. Mi pa jo prosimo, naj recept izda za vse naše bralce!

Nataša

POTNE NOGE

KAKO SE NAJ RESIM TAKELE NADLOGE, ki muči veliko smrtnikov? Potijo se mi noge in tudi preobnavanje nogavic mi zoprnega duha ne odpravi. Naredile so se mi že rane med prsti. Vsakodnevno umivanje s slano vodo ne pomaga. Je kakšno sredstvo, ki bi mi noge pozdravilo in trajno odstranilo neprijeten vonj?

Janez

Dragi janez, zavijte v najbližjo lekarno, kjer je sredstev proti potenju dovolj na izbiro. Povejte jim zakaj gre, tudi to, da imate že rane in strokovnjaki vam bodo znali svetovati!

Nataša

SOLSKE HALJE

V novem šolskem letu, ki je pred nami, bodo marsikateri učenci in dijakinja poleg novih knjig in drugih učil potrebne tudi nove halje. Izdatki so veliki in da starši ne bodo preveč obupani zaradi vaših zahtev, si lahko same skrojite šolsko haljo in s tem vsaj nekakšno razbremenite družinski proračun. Morje in začetek šolskega leta sta ga tako močno navedla. Predstavljam vam tri halje.

Prva je iz klota oziroma rdečega ali modrega platna. Ovrtnik, zavijki na rokavih in žepu ter pas so karistari. Karo je podlagi ustrezne barve. Halja je spredaj do vrha zaprta z zadrgo.

Kratka haljica do bokov je primerna k hlačam. Krojena je na A. V ramenih pa so namesto viškov erakomerno razporejene gubice, ki so zašite nekoliko nižje od ramen, navzdol pa se razpirajo. Ovrtnik je okrogel, položen — bubi. Nanj pripnete bel škrobljen ovrtnik, ki ga dnevno menjate, da je vedno bel in gladek.

Tretja halja je kratka, primerna k hlačam in krilu. Krojena je kot suknič ali danes moderen blazer. Za ta model je primerna čvrstejša tkanina — lister ali drugo blago iz umetnih viaken. Suknič je dvoreden, da pa je živahnejši, so gumbi zlati ali pa srebrni. V okras mu je našit žep VIZJAK JANA

**ženin
vsakdan**

Jana

**RADIO
Celje**

Ob delavnikih začetek oddaj ob 16.00 s poročili in Tehnomerkatorjevo reklamo, ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.40 — zabavni globus, ob 17.00 — kronika, ob 17.15 — obvestila. Zaključek ob delavnikih ob 18.00.

Četrtek, 17. avgusta: 17.30 — aktualno v sindikatih, 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 18. avgusta: 17.30 — mladinska oddaja, 17.45 — od popevke do popevke.

Sobota, 19. avgusta: 17.28 — poslušate jih najraje, 17.58 — vesti iz veleblagovnice Ni-ma. Velenje

Nedelja, 20. avgusta: 11.00 — napoved časa in sporeda, Tehnomerkatorjevo sporočilo, 11.03 — pogovor s poslušalci, 11.23 — obvestila, 11.38 — zabavni globus, 11.58 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — Fran Roš: Stave za kratak čas (satura), 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.28 — vesti iz veleblagovnice Na-ma, Velenje, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 21. avgusta: 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 22. avgusta: 17.30 — torkova reportaža, 17.45 — domači ansambli.

Sreda, 23. avgusta: 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe.

Ljubljana

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 18. AVGUSTA: 8.10 Operna matineja, 9.20 Melodije za prijetno razvedrilo, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Nace Lovšin: Kakšno prirejo dosejajo z rjavim govedom druge in kakšno pri nas, 12.40 Z domačimi ansambli, 13.30 Priporočajo vam...

14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Napotki za turiste, 16.00 »Vrtljaka«, 17.10 Človek in zdravje, 18.15 »Signal«, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom treh dolin, 20.00 Pesmi in plesi drugih narodov, 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih, 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih.

SOBOTA, 19. AVGUSTA: 8.10 Glasbena matineja, 9.35 S Pihalnim orkestrom RTV Ljubljana, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Aleksander Hrčič: Nematode pri krizantemah, 12.40 Po domače, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 S pesmijo in besedo po Jugoslaviji, 15.30 Glasbeni intermezzo 16.00 »Vrtljaka«, 17.10 Gremo v kino, 18.15 iz operetnega sveta, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Mihe Dovžana, 20.00 »V soboto zvečera«, 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 20. AVGUSTA: 4.30—8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Dragutin Horšič: Mulci pa tački, 9.05 Iščemo popevko poletja, 10.05 Se pomnite, tovariši... Lado Ambrožič: Novljan: Prve slovenske brigade v boju proti oboroženemu belogardizmu, 10.25 Pesmi borbe in dela, 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 13.30 Nedeljska reportaža, 14.05 Melodije z velikimi zabavnimi orkestri 15.05 Slovenska zemlja v pesmi in besedi, 17.05 Nedeljsko športno popoldne, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice, 20.00 V nedeljo zvečer, 22.20 Godala za lahko noč.

PONEDELJEK, 21. AVGUSTA: 8.10 Glasbena matineja, 9.20 Glasbena pravljica — K. Cipci: Ježeva hišica, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Vet. Jože Jurca: Koli mastitis pri kravah, 12.40 Godala milice na koncertnem odru, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljaka«, 18.15 Popevke in plesni ritmi, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15

Minute z ansamblom Pavla Kosca, 20.00 Stereofonski operni koncert, 22.15 Za ljubitelje jazza.

TOREK, 22. AVGUSTA: 8.10 Operna matineja, 9.20 Z orkestrom Walt Harris, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine — 12.30 Kmetijski nasveti — Jože Kregar: Sadne, zelenjadne in okrasne rastline za višinske vasi, 12.40 Z domačimi godci in ansambli, 13.30 Priporočajo vam... 14.40 »Na poti s kitaro« 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljaka«, 17.10 Popoldanski simfonični koncert, 18.15 V terek na svidenje! 18.45 S pevcom Otom Pestnerjem, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Toneta Zagarja, 20.00 Prodajalna melodij, 20.30 Radijska igra — Wolfgang Weyrauch: Človek v stiski, 22.15 Od popevke do popevke.

SREDA, 23. AVGUSTA: 8.10 glasbena matineja, 9.25 Popevke in zvoki iz studija 14, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Ing. Lojze Zumer: Naše lesno gospodarstvo, 12.40 od vasi do vasi, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljaka«, 17.10 Poletno glasbeno popotovanje, 18.15 Igramo za vas, 19.00 Lahko noč otroci! 19.15 Glasbene razglednice, 20.00 Koncert Simfoničnega orkestra RTV Ljubljana, 22.15 S festivalov jazza.

ČETRTEK, 24. AVGUSTA: 8.10 Glasbena matineja, 9.20 Paleta zabavnih zvokov, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Dušan Terčelj: Priprave za trgatve, 12.40 Igrajo pihalne godbe, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Z ansamblom Silva Stingla, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljaka«, 17.10 Koncert po željah poslušalcev, 18.15 Kitara v ritmu, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Silva Stingla, 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in naprevov, 22.15 Iz albuma izvajalcev jazza.

TV spored

NEDELJA

8.30 MADZARSKI TV PREGLED (Poborje, Piešvec) (Bgd)
9.40 PO DOMAČE Z ZAPUSCENI NIMI KHANJCI (Ljubljana)
10.12 KMETIJSKA ODDAJA (Zagreb)
10.55 MOZAIK (Ljubljana)
11.00 OTROSKA MATINEJA: Sezonski in Mary Morgane, Carni svet živah, barvna tuma (Ljubljana)
11.50 MESTICE PEYTON (Ljubljana)
12.40 TV KAZIPOT (do 13.00) (Ljubljana)
NEDELJSKO POPOLDNE
18.00 DIRKA ZA SONCEM — barvni film (Ljubljana)
19.35 ZA KONEC LENA (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 KO NISEM BIL VEC VOJAK — nadaljevanje (Bgd)
21.15 NASTOP SOVJETSKEGA ANSAMBLA CERO (Zagreb)
21.30 ŠPORTNI PREGLED (RT)
22.00 POROCILA (Ljubljana)
UHF — oddajnik Kravec:
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

PONEDELJEK

18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 EN DAN V ROBEŽAVNU — barvna reportaža (Ljubljana)
18.40 DANSKA POP GLASBA (Lj)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 KOT KROGI V VODI — dokumentarna oddaja (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 DANSKA TV SE PREDSTAVLJA — barvni zapis (Ljubljana)
20.35 COPENHAGEN DESIGN (Lj)
21.00 DOBRO ZIVLJENJE — TV drama (Ljubljana)
22.10 ZDRAVJE — SEX — izobraževalna oddaja (Ljubljana)
22.35 POROCILA (Ljubljana)
22.40 SAHOVSKI KOMENTAR (Ljubljana)
UHF — oddajnik Kravec:
17.40 LUTKE (Sarajevo)
18.00 TV VRTEC (Zagreb)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
18.30 TV POSTA (Zagreb)
19.00 MLADI ZA MLADE (Skopje)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

TOREK

17.15 MADZARSKI TV PREGLED (Poborje, Piešvec do 17.30) (Beograd)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 M. Ježernik: MEDVEDOV GORNJAVEC — VII. del (Ljubljana)
18.50 MOZAIK (Ljubljana)
18.55 SODOBNI POUK V JA — Oddaja iz cikla Od zore do mraka (Ljubljana)
19.25 BAJNA BASTA — oddaja iz cikla Karavana (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 ZAPUSCENA ZEMLJA — film (Ljubljana)
22.20 LABODJE JEZERO — II. del sovjetskega barvnega filma (Ljubljana)
23.10 POROCILA (Ljubljana)
UHF — oddajnik Kravec:
17.40 DALJNOGLED (Beograd)
18.15 KRONIKA (Zagreb)

18.30 ZNANOST (Beograd)
19.15 HUMORISTIČNA ODDAJA (Beograd)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)

SREDA

18.25 MADZARSKI TV PREGLED (Poborje, Piešvec do 18.40) (Beograd)
18.30 SEDASILJAN IN MARY MORGANE — serijski film (Ljubljana)
18.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 NA SEDMI STEZI (Ljubljana)
19.30 NASI OPERNI PEVCI: Bogdana Stritarjeva (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 V. Brancati: RAFFAELE — nadaljevanje in konec (Lj)
21.25 AVSTRALJA: oddaja iz cikla Potovanje Tiborja Sekelja (Ljubljana)
21.55 POROCILA (Ljubljana)
22.00 SAHOVSKI KOMENTAR (Ljubljana)
UHF — oddajnik Kravec:
17.40 RISANKE (Zagreb)
17.50 SERIJSKI FILM (Zagreb)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
18.30 REPORTAŽA (Sarajevo)
19.00 RISANKE (Beograd)
19.15 JAZZ (Beograd)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

ČETRTEK

16.45 MADZARSKI TV PREGLED (Poborje, Piešvec do 17.00) (Beograd)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 GOSPOD PIPER — barvni film (Ljubljana)
18.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 CARNI SVET ZIVALI — barvni film (Ljubljana)
19.25 JUGOSLOVANSKA MESTA: Palj (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 G. Neveus: VIDOCQ (Človek s sto imeni) — 4. del (Ljubljana)
21.25 SODOBNIKI: Pablo Neruda (Ljubljana)
22.10 VOJUNI, AGENTI, VOJAKI: Iginula raketa (Ljubljana)
22.45 POROCILA (Ljubljana)
UHF — oddajnik Kravec:
17.40 OTROSKI SPORED (Zagreb)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
18.30 NARODNA GLASBA (Zagreb)
19.00 BESEDA O SLIKI (Zagreb)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

PETEK

16.25 MADZARSKI TV PREGLED (Poborje, Piešvec do 16.40) (Beograd)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 VESELI TOBOGAN: Jesenice — II. del (Ljubljana)
19.00 MESTICE PEYTON (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 VARUJMO GOZDOVE PRED POZARI (Ljubljana)
20.30 3-2-1 (Ljubljana)
22.10 POROCILA (Ljubljana)
22.15 SAHOVSKI KOMENTAR (Ljubljana)
UHF — oddajnik Kravec:
17.40 OTROSKI SPORED (Zagreb)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
18.30 SKRIVNOSTI ZIVLJENJA

(Beograd)
19.00 NARODNA GLASBA (Sarajevo)
19.30 RISANKA (Beograd)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

SOBOTA

14.50 München: ZACETEK OLIMPIJADE — barvni prenos 17.00/17.15 (EVR-Ljubljana)
17.40 PO DOMACE Z ANSAMBLOM SLAVKA ZNIDARSIČ IN OKTETOM JELOVIČ (Ljubljana)
18.10 OBZORNIK (Ljubljana)
18.25 V DEZELI KLOBUKOV — serijski film (Ljubljana)
18.50 OBISK V ZIVALSKEM VRTO — barvni film (Ljubljana)
19.15 MOZAIK (Ljubljana)
19.20 POPLAVE V PREKMURJU (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 FESTIVAL ZABAVNE GLASBE V NOVEM SADU — pesniški koncert (Ljubljana)
21.35 ZACETEK OLIMPIJADE — barvni posnetek iz Münche (Ljubljana)
22.35 MOJ PRIJATELJ TONI — barvni ser. film (Ljubljana)
23.25 TV KAZIPOT (Ljubljana)
23.45 POROCILA (Ljubljana)
UHF — oddajnik Kravec:
17.25 POROCILA (Zagreb)
17.30 NARODNA GLASBA (Bgd)
18.00 KRONIKA (Zagreb)
18.15 OTROSKI SPORED (Bgd)
19.15 IGRALEC JE IGRALEC (Bgd)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

POPRAVEK

V 31. številki Novega tednika z dne 3. avgusta 1972 (18. stran) je bil objavljen sestavek z naslovom: Letuš: jamaški klub »Bakijas«. V tem sestavku pa sta žal dve nepravilnosti. Pisec navaja, da si je JK s svojimi sredstvi že kupil šotor. To je nepravilna trditev, kajti JK si je omenjeni šotor samo izposodil. Nepravilna pa je druga nepravilnost: Piše, da je, po izjavi predsednika JK, še prosvetno društvo ostalo gluho na njegovo prošnjo. Te prošnje pa v resnici prosvetno društvo ni prejelo od JK. Torej se pisec opravičuje prizadetim članom prosvetnega društva in svojo napačno trditev tudi preklicuje. Pisec se opravičuje tudi članom JK, da je prišlo do napake, ki je nihče ni želel.

M. B.

poznamo zdravilna zelišča?

SPORIŠ - VERBENA OFFICINALIS

Julija prične cveteti ljubka glinica imenovana sporiš. Najbolje je enoletna rastlina, ki ima tigo, pokončno, skavdo do 40 cm visoko vešto steblo. To nosi nasprotje, kratkodlakave, pernatoljne, podolgovate, ostro napočane liste in na koncu zglistne cvetoče vejice. Ječkastomodri cevasti cvetovi so majhni, sedeči in razščeni v rahle tenke klase. Od razpade na štiri plodi-

neka j grenčin, glikozan verbenalin, rudninske snovi itd. Ljudska medicina priporoča sporiš kot zdravilo tako pri živčnih, vročičnih boleznih, kot pri obolelih jetrih in pesku v mehurju. Pripravljamo si lahko čaj, tako da vzamemo ščep suhe droge in prevmemo v skodelici vode. Sporiš, kuhan na vinu, pospešuje mesečno perilo. Vodo, v kateri smo kuhali sporiš, ponekod tudi priporočajo za izpiranje in grgranje pri različnih obolenjih v ustih in grlu. Če samemu sporišu dodamo še kamilice rman, dobimo zdravilni čaj, ki pospešuje izločanje žolča in tudi čisti žolčna izvoda.

Sporiš uspešno uporabljajo za zdravljenje ran pri žilni. Lanene krpe namočimo v sporiševem čaju in polagamo na rane. Rane tudi izpiramo, ker se te hitreje celijo.

BORIS JAGODIČ, dipl. pharm.

Sporiš cveti od junija do septembra in raste od ce-ah, poteh, njivah in pašnic, ob jarkih itd. Nabirajo vso rastlino brez korenin od cvetenjem. Manjše rastje odrezemo pri tleh, pri večjih rastlinah pa porežemo mlajše stranske vejice. Abrano rastlino nato posušimo na soncu ali na topli. Iz pet kg sveže rastline dobimo en kg suhe droge.

Sporiš vsebuje precej siuzi,

Zalec

POLETNA RAZGLEDNICA

Ali kako v žalskih gostilnah ob nedeljah zvečer ni dobiti kruha, če pa ga dobiš, je v njem svrž, da o netočenju odprtega piva v večernih urah sploh ne govorimo.

V časnikih smo zasledili, kako pa slišali tudi v radiu o gostinskem podjetju mečjar v Zalcu, ki vabi celene goste na vrček odprtega piva in sveže ribe v Kolorsko restavracijo, ki je v dopu njihovega podjetja.

Bil je petek, okoli pol desete ure zvečer. Vrnitev z doma je botrovala temu, da oama ni bilo kruha. Odločili so se, da se napotimo na vrček piva in ribe, privlačno ovost v žalski gostilni.

»Ribe in odprto pivo prosim.« smo naročili pri šanku, ker natakariče predolgo ni do k mizi polni steklenine, polnim pepelnikom in polni prtom.

»Gospod, nimamo kruha.« »Pa bi se ga dalo kje dobiti?« smo drezali v natakaričo.

»Bomo pogledali pri Hmeljarju.« Kmalu se je vrnila,endar tudi tam niso imeli kruha.

Zahvalili smo se za prijaznost in odšli s praznimi žedoci domov.

Sobotni večer je bil sopen in grla suha. Pojdimo na vrček piva. Ura je bila deset minut do osmih zvečer, vrt se poln gostov, ki so se odpravljali v kino.

»Štiri vrčke odprtega piva, prosim.«

»Nimamo, pravkar smo zadnjega stočili, novega sode danes ne bomo nastavljali.« je bil kratek, jednat in ester odgovor. Odšli smo k Hmeljarju, kjer smo odprto pivo dobili.

Nedelja zvečer, ponovno sedmo in deveto uro.

Naročamo pri šanku. »Ribe in pivo, prosim.«

»Ista natakariča, baje običajne gostinske šole, ki nas je stregla že v petek, nas je

spoznala. »Gospod, v kruhu je svrž. Vam to raje prej povem, da se potem ne boste razburjali.«

»Kako svrž?« »Ne veste, kaj je svrž? Kruh je od sobote, smo že dobili starega.«

»Tudi sam sem v soboto popoldne kupil v žalski pekarni kruh, pa je bil še vroč. Si grem pa po kruh domov, vi pa specite ribe.«

»Ne me zatrkavati, jaz nisem nič kriva.«

»Kdo pa je potem kriv?«

»Ne vem.«

Prinesel sem si kruh in pojedel porcijo rib. Pri sosednji mizi sta dva fanta naročila tudi ribe. Natakariča ju je postregla. Fanta sta takoj opazila, da je s kruhom nekaj narobe, saj je bil moker in neprijetnega vonja. Vrnila sta ribe s kruhom. Njima prej ni povedala, da je kruh pokvarjen.

Odšli smo k Hmeljarju, poprašali tudi po kruhu in izvedeli, da ga imajo, ampak da je v njem svrž.

»Kaj pa potem daste gostom poleg hrane?«

»Zemljice, pa so tudi stare.«

Kruha nismo dobili tudi pri »Senici«, kjer ga je zmanjkalo, niti ne pri »Rizmalu«, kjer ga je tudi zmanjkalo, da ga niso imeli niti za sendviče.

Prepotovali smo celotno žalsko gostinstvo in ob koncu bili neprijetno razpoloženi. Komu na čast dajejo v časnike in radio reklame za svoje usluge, ki so blago povedane na najnižji strokovni ravni, odnos gostinskega kadra v Kolodvorski restavraciji pa prava sramota za podjetje. Nad izhodom iz Kolodvorske restavracije visi napis: »Hvala za obisk, se priporočamo«. Za kaj se priporočajo? Za nestrokovne usluge ali kaj drugega? Prepričan sem, da za kvaliteto ne, ker je ni. Pa do gostov bi bili lahko vsaj malo bolj prijazni, da na vsezadnje ne bi dobili občutka, da se moram jaz njim opravičiti, ker sem jih zmotil in zalotil tri dni ob koncu tedna v nepripravljenosti.

T. VRABL

27. in 28. avgusta 1972

LICITACIJA pri CARINARNICI LJUBLJANA

Carinarnica Ljubljana bo 27. in 28. avgusta 1972 prodajala osebne avtomobile in ostalo blago:

avtomobile v nedeljo, 27. avgusta v prostorih Soiskega centra za tisk in papir, Ljubljana, Pokopalska 33 od 8. ure naprej, ostalo blago pa 28. avgusta od 8. ure naprej v prostorih Carinarnice Ljubljana, Smartinska 152 a, soba 13/11.

Ogled vozil in ostalega blaga bo samo dne 26. avgusta 1972 v soboto od 8. do 13. ure in od 14. do 17. ure v carinarnici Ljubljana.

AVTOMOBILI Začetna cena din

- 1. o. a. OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1971, zaleten 30.000.-
- 2. o. a. BMW 200, letnik 1969, zaleten 30.000.-
- 3. o. a. MERCEDES 300 SEL automatik, letnik 1968, nevozen 30.000.-
- 4. o. a. AUDI 100 LS Automatik, letnik 1972, zaleten 28.000.-
- 5. o. a. PEUGEOT 404, letnik 1965, zaleten 20.000.-
- 6. o. a. OPEL KADETT L, letnik 1966, nevozen 20.000.-
- 7. o. a. VW 1302, letnik 1971, zaleten 20.000.-
- 8. o. a. BMW 2000, letnik 1968, zaleten 18.000.-
- 9. o. a. OPEL KADETT COUPE, letnik 1970, zaleten 15.000.-
- 10. o. a. FORD, letnik 1971, zaleten 15.000.-
- 11. o. a. VOLVO 121, letnik 1967, zaleten 15.000.-
- 12. o. a. OPEL KADETT COUPE, letnik 1965, nevozen 13.000.-
- 13. o. a. LANCIA FULVIA COUPE, letnik 1969, zaleten 13.000.-
- 14. o. a. OPEL REKORD, letnik 1970, zaleten 12.000.-
- 15. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1966, zaleten 11.000.-
- 16. o. a. AUDI 600, letnik 1972, zaleten 11.000.-
- 17. o. a. FORD GT, letnik 1971, zaleten 11.000.-
- 18. o. a. OPEL REKORD letnik 1968, zaleten 10.000.-
- 19. o. a. VW 1300, letnik 1970, zaleten 10.000.-
- 20. o. a. OPEL KADETT, letnik 1966, zaleten 10.000.-
- 21. o. a. OPEL REKORD, letnik 1966, zaleten 10.000.-
- 22. o. a. MERCEDES LK 312, kiper letnik 1958, nevozen 10.000.-
- 23. o. a. VW 1200, letnik 1962, nevozen 10.000.-
- 24. o. a. MERCEDES 190 C, letnik 1964, zaleten 9.500.-
- 25. o. a. OPEL REKORD letnik 1963, nevozen 9.500.-
- 26. o. a. SIMCA 1301 letnik 1964, zaleten 9.000.-
- 27. o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, nevozen 9.000.-
- 28. o. a. OPEL REKORD letnik 1966, zaleten 8.500.-
- 29. o. a. OPEL REKORD, letnik 1966, zaleten 8.500.-
- 30. o. a. VOLKSWAGEN 1300, letnik 1967, nevozen 8.500.-
- 31. o. a. VOLKSWAGEN 1200, letnik 1964, zaleten 8.000.-
- 32. o. a. AUSTIN MORIS, 1100 letnik 1963, nevozen 8.000.-
- 33. o. a. OPEL REKORD, letnik 1971, zaleten 8.000.-
- 34. o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, nevozen 8.000.-
- 35. o. a. BMW 1600, letnik 1966, zaleten 7.500.-
- 36. o. a. FORD TAUNUS 15 M, letnik 1966, zaleten 7.000.-
- 37. o. a. FORD TAUNUS CARAVAN letnik 1968 zaleten 6.500.-
- 38. o. a. VAUXHALL CRESTA, letnik 1968, zaleten 7.500.-
- 39. o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, zaleten 7.500.-
- 40. o. a. FIAT 1500, letnik 1965, nevozen 7.000.-
- 41. o. a. VOLKSWAGEN 1200 letnik 1965, nevozen 7.000.-
- 42. o. a. VOLKSWAGEN 1200, letnik 1966, nevozen 7.000.-
- 43. o. a. FORD TAUNUS 15 M, letnik 1970, zaleten 6.500.-
- 44. o. a. OPEL REKORD CARAVAN letnik 1962, nevozen 6.500.-
- 45. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten 6.000.-
- 46. o. a. OPEL REKORD letnik 1964, zaleten 6.000.-
- 47. o. a. AUDI 90 Super, letnik 1966 zaleten 6.000.-
- 48. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten 6.000.-
- 49. o. a. OPEL REKORD letnik 1962, nevozen 6.000.-
- 50. o. a. FORD TAUNUS 15 M, letnik 1968 zaleten 5.500.-
- 51. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1964, nevozen 5.500.-
- 52. o. a. OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen 5.000.-
- 53. o. a. MERCEDES 190 D letnik 1959, nevozen 5.000.-
- 54. o. a. FORD TAUNUS CARAVAN letnik 1966, zaleten 5.000.-
- 55. o. a. FORD CORTINA, letnik 1966, nevozen 5.000.-
- 56. o. a. OPEL REKORD COUPE, letnik 1965, zaleten 5.000.-
- 57. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, zaleten 4.500.-
- 58. o. a. VOLKSWAGEN 1200, letnik 1959, nevozen 4.500.-
- 59. o. a. FORD TAUNUS 17 M letnik 1963, zaleten 4.500.-
- 60. o. a. VOLKSWAGEN 1200, letnik 1960, zaleten 4.500.-
- 61. o. a. VOLKSWAGEN 1500, letnik 1963, zaleten 4.500.-
- 62. o. a. RENAULT 10, letnik 1967, nevozen 4.500.-
- 63. o. a. FORD TAUNUS 12 M letnik 1963, zaleten 4.500.-
- 64. o. a. VOLKSWAGEN 1200, letnik 1962, nevozen 4.500.-
- 65. o. a. FORD TAUNUS 12 M letnik 1964, zaleten 1.500.-
- 66. o. a. FIAT 124, letnik 1959, zaleten 1.500.-
- 67. o. a. VOLKSWAGEN 1200, letnik 1964, reg. karoserije 4.000.-

- 68. o. a. FORD TAUNUS 17 M letnik 196., zaleten 4.000.-
 - 69. o. a. RENAULT 4 L, letnik 1965, zaleten 4.000.-
 - 70. o. a. VW 1200, letnik 1966, zaleten 4.000.-
 - 71. o. a. OPEL REKORD letnik 1962, nevozen 4.000.-
 - 72. o. a. VOLKSWAGEN, letnik 1960, zaleten 4.000.-
 - 73. o. a. FIAT 1500 L, letnik 1965, nevozen 1.500.-
 - 74. o. a. VOLKSWAGEN 1200, letnik 1960, zaleten 1.500.-
 - 75. o. a. RENAULT DAUPHINE, letnik 1960, nevozen 1.500.-
 - 76. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1964, zaleten 3.000.-
 - 77. o. a. VOLKSWAGEN 1500 letnik 1965, zaleten 3.000.-
 - 78. o. a. BORGWARD ISABELLA TS, letnik 1960, nevozen 3.000.-
 - 79. o. a. VOLKSWAGEN 1200, letnik 1963, zaleten 3.000.-
 - 80. o. a. ISETTA BMW, letnik 1966, nevozen 3.000.-
 - 81. o. a. VW 1500 Variant, letnik 1966, zaleten 3.000.-
 - 82. o. a. VW CARMAN GHIA, letnik 1960, nevozen 3.000.-
 - 83. o. a. OPEL REKORD letnik 1964, zaleten 2.500.-
 - 84. o. a. TRIUMPH HERALD, letnik 1966, zaleten 2.500.-
 - 85. o. a. OPEL KADETT, letnik 1963, zaleten 2.500.-
 - 86. o. a. RENAULT GORDINI letnik 1961, nevozen 2.500.-
 - 87. o. a. FIAT 600 letnik 1962, zaleten 2.000.-
 - 88. o. a. OPEL REKORD, letnik 1962, zaleten 2.000.-
 - 89. o. a. OPEL REKORD CARAVAN letnik 1962, nevozen 1.900.-
 - 90. o. a. OPEL REKORD, letnik 1960, nevozen 1.500.-
 - 91. tovorna prikolica, nosilnost 24 ton, nevozna 1.000.-
 - 92. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, zaleten 1.000.-
 - 93. o. a. FIAT 1100, letnik 1960, nevozen 1.000.-
 - 94. o. a. PEUGEOT 404, Caravan letnik 1968, nekompletan 900.-
 - 95. o. a. OPEL KAPITAN, letnik 1962, nevozen 900.-
 - 96. o. a. FORD TAUNUS 15 M, reg samo motor 800.-
 - 97. o. a. OPEL REKORD COUPE, letnik 1962, reg motorja 700.-
 - 98. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1955, nevozen 600.-
- PONOVNO NA LICITACIJI**
- 99. tov avto MERCEDES BENZ 322, kiper, letnik 1965, nosilnost 6 ton, nevozen 54.000.-
 - 100. o. a. MERCEDES 190 D, letnik 1963, nevozen 50.000.-
 - 101. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1965, zaleten 10.000.-
 - 102. o. a. MERCEDES 230, letnik 1968, reg. motorja 10.000.-
 - 103. o. a. RENAULT FLORIDE, letnik 1962, nevozen 7.500.-
 - 104. o. a. VOLKSWAGEN 1200, letnik 1957, nevozen 7.000.-
 - 105. o. a. FIAT 1300, letnik 1961, zaleten 6.000.-
 - 106. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1963, nevozen 4.500.-
 - 107. o. a. VOLKSWAGEN 1200, letnik 1957, nevozen 4.000.-
 - 108. o. a. Volkswagen kombi 1200, letnik 1960, zaleten 4.000.-
 - 109. o. a. FORD TAUNUS 17 M, Caravan, letnik 1963 zalet 4.000.-
 - 110. o. a. VOLKSWAGEN 1200 letnik 1958, zaleten 1.500.-
 - 111. o. a. CITROEN ID 19 BREAK, letnik 1962, nevozen 2.100.-
 - 112. o. a. VOLKSWAGEN 1200, letnik 1952, nevozen 1.400.-
 - 113. o. a. FIAT 750 letnik 1963, nevozen 1.000.-
 - 114. o. a. FORD COMBI, letnik 1955, nevozen 1.000.-
 - 115. o. a. OPEL REKORD letnik 1959, nevozen 700.-
 - 116. o. a. FIAT 600 letnik 1958, nevozen 500.-
 - 117. o. a. VW COMBI FURGON letnik 1961, nevozen 3.000.-
 - 118. o. a. OPEL REKORD COUPE, letnik 1968, zaleten 8.000.-
 - 119. razni rabljeni avtomobilski deli (motorji za VW OPEL REKORD in drugo blago) cca 6000 kg 10.000.-

in ostalo blago. (mopedi, motorji, itd.)

Pravico udeležbe na javni dražbi imajo vse pravne in fizične osebe. Udeleženci morajo v dne, ki so toženi za ogled blaga, tj. v soboto, 26. 8. 1972, vplačati kavnice od začetne cene v carinarnici Ljubljana, predstavniki podjetij pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo svojega podjetja.

V nedeljo, 27. avgusta ne bomo sprejemali vplačil kavnice, temveč v soboto, 26. avgusta 1972.

Vse informacije o javni dražbi lahko dobite po telefonu 316-388 od 22. 8. 1972 dalje.

Spisek ostalega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu bo objavljen na oglasni deski carinarnice Ljubljana.

IZ CARINARNICE LJUBLJANA

V vsak dom
NOVI TEDNIK

mali oglasi

PRODAM

PRODAM 100 in 50 lit. specialno sadro stiskalnice na vzmet, dam tudi v zameno za suh rezan hrastov les vseh debelin in dolžin. Pilih Jakob, Trnovlje 203 — 63000

PRODAM Zastavo 750. Lončarič Silvo, Slamec 4, Tešarje.

PRODAM Fiat 1100 v voznem stanju, cena 6700,00, Fojnica Himzo, Ribarjeva 3, Celje.

OTROSKO posteljico z jogi vložkom, malo rabljeno prodam za 400 ND Ivanka Strašek, Maistrova 4, Celje

PRODAM R 8 Major dobro ohranjen, Ogljed možen 19. 8. Omladič Antonija Poljče 9 pošta Braslovce.

GLOBOK in športni voziček ugodno prodam. Stajanovič, Saranovičeva 8, Celje.

PRODAM Fiat 750 za 6500,00 ali za ček. Pintar Ivan, Rečica, 54, Laško.

PRODAM tovorni avto magirus kiper 5 ton, registriran do 1973. leta. Vaš Jože Zg. Hudinja 11.

BRIVSKA stola dobro ohranjena, pokretna na navoj ugodno prodam. Hojnik, Laško.

UGODNO prodam Fiat 750. Dr. Fidler, Vojnik 284.

PRODAM leto in pol starega junca. Ogljed vsako popoldne, Pečovnik 26/a.

PRODAM takoj vseljivo hišo, deset arov zemlje, brajše 5 minut od železniške postaje Smartno ob Paki, na zelo lepem mestu. Preselj, Velenje, Tomšičeva 24.

ZASTAVO 750 letnik maj 72, 4000 km prodam — gotovina Jug Ivan, Soseska 21 a Zalec.

PRODAM dobro ohranjeno kosilnico Alpina, Zdolšek Anton, Pogorje 22, Sentjur.

PRODAM pisalni stroj Underwood, Covník, Celje, Savinova 9.

PRODAM poravnalni skobelnik in stroj za izdelavo kvadrov 25 x 40 in 30 x 40, in vibrator ter 6 m² mehkih drv. Zupanek Stefan, Novake 22, Strmec pri Vojniku.

PRODAM novo hišo za rušenje. Ponudbe pod »Zidaki«.

FOTOKOPIRNI aparat »Develop« in virsko črpalko prodam. Gräcer Viljem, Celje, Ulica Bratov Vošnjakov 6.

PRODAM poltovorni avto Zastava 615. Vprašajte pri Sem Laško, Kreigherjeva 15.

PRODAM avto »Fiat Topolino 500 C« Raček Ivan, Miklošičeva 11, Celje.

PRODAM dobro ohranjen pianino znamke »Hofmann« črne barve. Ogljed vsak dan med 14 in 15 uro razen sobote. Pod »Pianinos«.

PRODAM dobro ohranjen avto Skoda. Oštr Celje, Na zelenici 1 otok III.

UGODNO prodam R 10 Major. Pinter Vlado, Kosova 25, Celje.

RADI selitve prodam dobro ohranjeno kuhinjo, spalnico, oljne peči in kopalno kad. Ogljed v petek in soboto od 9 do 16 ure. Marijovska 40 pritličje.

WARTBURG Standard 14.000 km prodam. Mahnič Jože, Zagata 3, Celje

PRODAM na lepi sončni legi posestvo 8 ha sestojče iz hiše, gospodarskega poslopja, gozda, sadovnjaka, vinograda in njive. V hiši elektrika ter voda. Dostop do hiše z avtom. Kramer Maks, Studenci 50, Zalec.

STANOVANJE

MLAD par išče neopremljeno sobo ali več prostorov za krajši čas. Najemina po dogovoru. Ponudbe pod »Uslužbenca«.

SOLIDNO dekle sprejem v opremljeno sobo kot sestanovalko. Stanetova ulica 16/I, Celje.

V SREDISCU Sentjurja oddam sobo in hrano upokojenki ali upokojenca za varstvo otroka. Ponudbe pod »Vestnas«.

TRICLANSKA družina išče sobo in kuhinjo ali večjo sobo za eno leto v Celju ali bližnji okolici. Ostalo po dogovoru. Javornik Franc, strugar, »Libela«, Mariborska c. 1.

UPOKOJENEC z ženo išče stanovanje do smrti. Za uslugo bi tudi pomagala pri delu ali plačala. Labko nudim tudi posojilo. Pod »Stanovanjca«.

UPOKOJENKA nujno iščeta prodam za 400 ND Ivanka Strašek, Maistrova 4, Celje

ODDAM posteljo ženski osebi v skupni sobi. Sotlar, celje, Kovinarska 10.

MLADA zakonca iščeta stanovanje ali večjo sobo kjerkoli v Celju. Cenjene ponudbe pod »Jesena«.

SPLOŠNA bolnica Celje potrebuje za svoje medicinske sestre več opremljenih sob. Prosimo, da pošljete ponudbe na upravo Bolnice, Celje.

ODDAM sobo s podporabo kopalnice moškemu. Kovač, Celje, Savinova 3.

NA STANOVANJE sprejem podnajemnika. Celje, Mariborska 176.

MLAD INŽENIR išče opremljeno sobo v centru Celja. Ponudbe pod »September«.

SPREJMEM sestanovalka. Lepa sončna soba. Celje, Jeretinova 8.

ODDAM opremljeno sobo za dve osebi s kopalnico. »Solidnas«.

ZAKONCA brez otrok iščeta večjo sobo ali manjše stanovanje v Celju ali Sentjurju. V Sentjurju pa odkupita tudi starejšo hišo ali gradbeno parcelo. »Gotovina«.

NA STANOVANJE sprejem 2 srednjeolki po možnosti sosalni ekonomske smeri. Celje, Zidanškova 25/II levo.

MATI z dveletnim otrokom potrebuje prazno sobo takoj. Plačam dobro. Pod »Do 1000,00«.

PRAZNO SOBO v bližini mesta za dve leti išče mlad zakonski par »Nagrada 1000,00 din«.

ZAJEMLITEV

ISCEM mlajšo upokojenko za varstvo dveh otrok in pomoč v gospodinjstvu. 8 ur dnevno M. Smigoc, Nušičeva 9, Celje.

2 KROJASKI vajenki sprejem v uk. Aristovnik Viniko, krojaštvo Celje, Zidanškova 32.

VAJENKA ali delavca za pričete v vodovodni instalaterski in kleparski stroki sprejme. Stropnik, Celje, Babno 31.

SPREJMEM frizersko vajenko in mlajšo pomočnico za sobotno pomaganje. Frizerka Zakošek, Trnovlje 164, Celje

SPREJME krojaško vajenko (-ca) v uk. Gerjevič Ivan, Celje, Ljubljanska 74/a.

NUJNO iščem gospodinja na malo posestvo. Ponudbe »Sem sam«.

KUPIM

KUPIM suh rezan hrastov les vseh debelin in dolžin. Pilih Jakob, Celje, Trnovlje 203 — 63000.

KUPIM dodatno peč Tobi ali Sloboda, Fideršek Konrad, Celje, Cankarjeva 2.

RAZNO

ZAMENJAM hišo za manjše posestvo v okolici Celja. Ponudbe pod »Nova hiša«.

ZA SOBO nudim pomoč v gospodinjstvu, starejši osebi. Pod »Nudim pomoč«.

Na podlagi 6. člena pravilnika o štipendiranju kadrov za upravo Skupščine občine Smarje pri Jelšah uprava

SKUPŠČINE OBČINE ŠMARJE PRI JELŠAH

razpisuje za šolsko leto 1972/73 natečaj za podelitev

ŠTIPENDIJ

za naslednje šole:

- 2 za srednjo geodetsko šolo
- 1 za višjo pravno šolo
- 1 za višjo šolo za socialne delavce
- 1 za pravno fakulteto

Kandidati morajo poslati pismene prošnje najkasneje do 10. septembra 1972 upravi skupščine občine Smarje pri Jelšah.

Prošnja mora biti opremljena z naslednjimi prilogami:

- življenjepis,
- izjava prosilca, da ne prejema drugih štipendij,
- potrdilo o vpisu na ustrezno šolo oziroma fakulteto z navedbo letnika in semestra,
- zadnje šolsko spričevalo oziroma potrdilo o uspešno opravljenih izpitih,
- potrdilo o premoženjskem stanju prosilca,
- potrdilo delovne organizacije o višini prejemkov staršev.

MEDNARODNA ŠPEDICIJA TRANSJUG RIJEKA POSLOVNICA CELJE Gregorčičeva 2

razpisuje prazna delovna mesta:

- 2 CARINSKA DEKLARANTA
- 2 KOMERCIJALNA DISPONENTA
- 1 STENOAKTILOGRAF

Pogoj za sprejem je končana srednja šola.

Prošnje pošljite na naslov: Transjug Celje, Gregorčičeva 2, ali osebno izročite šefu poslovnice najkasneje do 30. 8. 1972.

Gradbeno industrijsko podjetje »INGRAD« CELJE Ljubljanska cesta 16

sprejme v uk večje število

UČENCEV (vajencev)

za izučitev poklicev

GRABENI TESAR ZELEZOKRIVEC

ter naslednje število učencev za poklice:

- 2 STAVBNA KLEPARJA
- 2 STAVBNA MIZARJA
- 2 STROJNA MIZARJA
- 2 STAVBNA KLJUČAVNICARJA
- 1 STROJNEGA KLJUČAVNICARJA
- 1 MONTERJA OGREVALNIH NAPRAV
- 2 ELEKTROINSTALATERJA

Prošnji za sprejem je treba priložiti:

- rojstni list in
- spričevalo o uspešno dovršeni osemletki.

Za poklice tesar in železokrivec se lahko prijavijo tudi kandidati, ki so osnovnošolsko obveznost dokončali v 7. razredu. Prijave sprejema kadrovska služba podjetja do 25. avgusta 1972.

Komisija za osnovna sredstva

KMETIJSKEGA KOMBINATA ŠENTJUR

razpisuje

JAVNO PRODAJO

naslednjih nepremičnin:

POSLOVNIH PROSTOROV bivše mešnice Teharje s pripadajočim zemljiščem in celotno zgradbo

Javna prodaja bo v ponedeljek, dne 21. 8. 1972, s pričetkom ob 8. uri v Teharju. Začetna cena za zemljišče in zgradbo s poslovnimi prostori je 60.000 din. Interesenti morajo pred pričetkom prodaje položiti 10 odst. varščino.

VELEBLAGOVNICA
TIKONINA
CELJE

VSE ZA ŠOLO

ŠOLSKE TORBICE
AKTOVKE
ŠOLSKE HALJE

velika izbira
oblek
za šolo in dom

VELEBLAGOVNICA
TIKONINA
CELJE

UGANKARSKI

PAVLIHA
PRIDE, KADAR PRIDE
je že tu!

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Vežnosna vročina v teh dneh marsikoga prisili, da se na daleč izogne mestu in izgine čim dlje v naravo, da ujame vsaj malo hladu. Ničesar čudnega ni, če so obrežja rek in potokov prepolna, da o bazenih ne govorimo. Celjski bazen je iz dneva v dan polnejši in popolnoma normalno je, če se v njem dobesedno stiska množica ljudi. V zadnjih dneh so nasteli skoraj vsak dan po dva tisoč ljudi, ob sobotah pa še celo več. To nujno kaže na dejstvo, da Celje krvavo potrebuje vsaj še en olimpijski bazen. Foto: Rudi Pogorevc

slovenija avto

Automotri

POD TO STREHO BOSTE
KUPILI VAŠE VOZILO
IN VSE KAR POTREBUJETE ZANJ

ZASTAVA - FIAT - TOMOS - NSU - ŠKODA

- avtomobili: ZASTAVA, TOMOS CITROEN, NSU
- rezervni deli: ZASTAVA, TOMOS CITROEN, NSU in ŠKODA
- rezervni deli za kolesa in motorje
- avtoelektrični material
- akumulatorji in avto gume
- skratka vse, kar potrebujete za vaš avto

VZEMITE NAJBOLJŠE

LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor, za katerega boste prepričani, da je pravi. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka. S tem že sodelujete pri žrebanju.

V žrebanje bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z nagradami LIBELE in KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE bodo nagrajeni te tisti izžrebanci, ki bodo pravilno odgovorili. Pet izžrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in bralke v novi NT igri.

In še posebne nagrade za nove naročnike. Za vse nove naročnike, ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru, pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebno žrebanje — za Libelino konvektorsko peč ali pa za maser.

Skupno torej čez 500 nagrad Libele in Keramične industrije Liboje za nove naročnike in bralce.

In še 300 knjižnih nagrad NT.

Kuponov je vsak dan več. Zelo pridni so bralci v Celju, Zalcu, Sentjurju in Smarju, čakamo pa še nekaj večji odziv iz Laškega, Konjic, Velenja in Mozirja. V tem počitniškem in res pasjem vremenu vam postavljamo lažja vprašanja, tako da res ni potreben prevelik trud. Zato se opogumite in nam poleg kupona na dopisnici napišite še par vrstic o vašem delu doma, pa o tem, koliko časa sploh imate za branje in takele kramljanje z nami.

- Izžrebani so bili tile naši bralci:
- Jože Rajtnajer, Titov trg 3, Celje
 - Jože Tomažič, Ljubljanska 80, Celje
 - Frida Krhlanko, Rogatec 18
 - Valeri Košič, Ulica Moše Pijade 12, Celje
 - Rudi Brlejš, Radeče 97
 - Jožica Kočnik, SDK, Slov. Konjice
 - Darja Borovšek, Ulica 29. nov. 47, Celje
 - Ljiljana Klajne, Borisa Kraigherja 22, Laško

- Stoletno pratiko dobijo po pošti:
- Ivan Štante, Ulica 29. nov. 47, Celje
 - Nada Vitanc, Ljubljanska 33, Celje
 - Vid Marčen, Lopaca 32, Prevorje
 - Vera Vošinek, Podpeč 11, Loče pri Poljčanah
 - Sonja Gradišnik, Sentjur 179

Največ glasov ste namenili naslednjim prispevkom: Njčovo življenje je materinstvo. Praznovanje hmeljarjev, Mlini in mlinarji, Zmehena javnost, Bralci pišejo, Šola je bila kasarna in ječa, Urhova čudežna rešitev, Lahko bi bilo bolje, Ali poznate svoj kraj? Skratka — v tedniku ste našli precej sestavkov, ki so potešili vašo radovednost.

NOVO VPRAŠANJE ZA VAS

Kdo bo svetovni šahovski prvak — Spasški ali Fischer? Saj spremljate veliki dvoboj stoletja, ali ne?

Dopisnice s kuponi nam pošljite do ponedeljka, 21. avgusta 1972! Izžrebanci, istega dne se dobimo v uredništvu ob 17. uri.

KUPON 27

Odgovor: _____

Ime in priimek: _____

Točen naslov: _____

Zelja vsakega trgovca in kupca je, da na pregledni tehtnici lahko sledi nakupu. LIBELA Celje je pripravila vrsto sodobnih tehtnic z gramsko točnostjo.

Avtomatske tehtnice OLIMPIA, MAXIMA in BETA de LUXE so primerne za vsakega trgovca, kateremu je cilj pridobiti zaupanje potrošnikov. Zato uporabljajte LIBELA tehtnice, v vaš ponos in veselje potrošnika.

LIBELA-CELJE

NAROČILNICA

IME _____

PRIIMEK _____

TOČEN NASLOV _____

POSTA _____

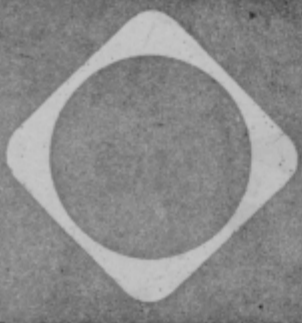
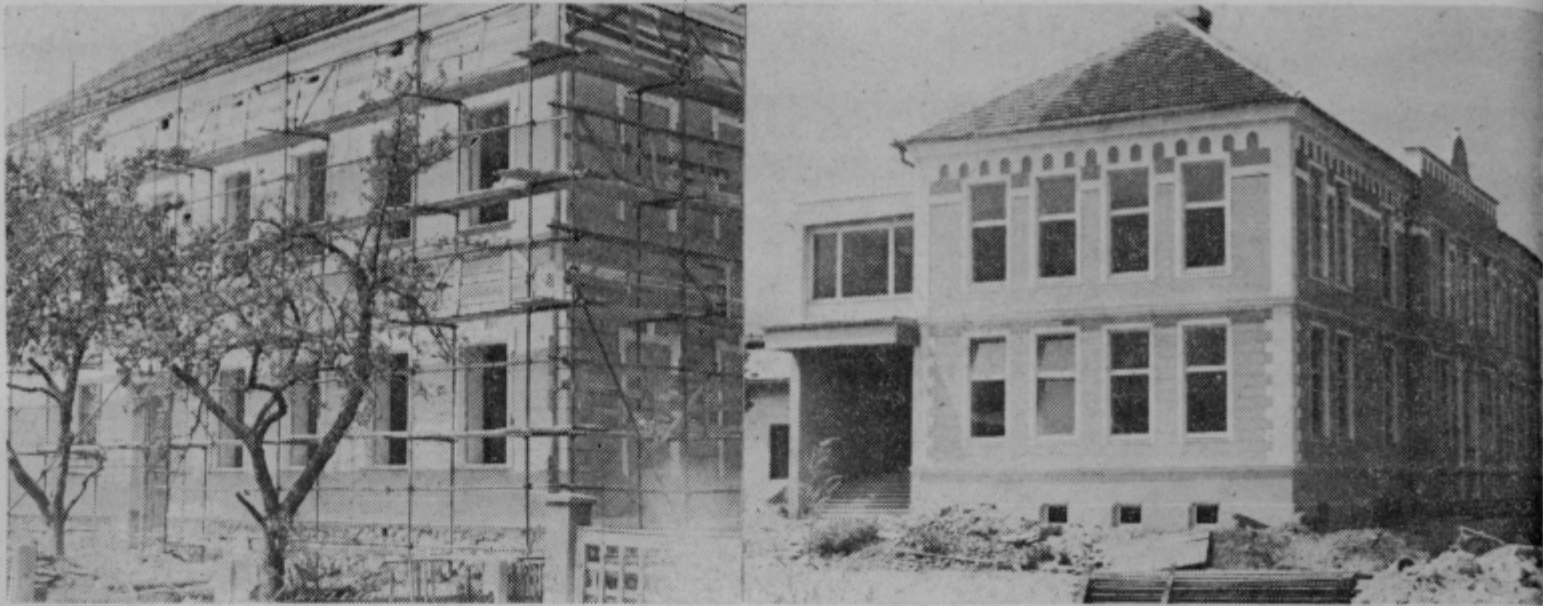
s to naročilnico naročam Novi tednik in se : podpisom obvezujem da bom redno plačeval(a) naročnino Podpis

LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA

„NOVE ŠOLE“

Medtem, ko v Gotovljah še potekajo obnovitvena dela na osnovni šoli, so v Konjicah zunanjo »obleko« že naredili, tako da bodo otroci, počitnice se počasi približujejo koncu, z veseljem spet hodili v »nove« šole.

Foto: D. MEDVED

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

širi svojo maloprodajno mrežo
NOVA BLAGOVNICA TUDI
V MARIBORU

KOVITMARKET

Grajski trg 1 (v bližini hotela Orel)

Otvoritev bo v prvih dneh septembra

Mlini in mlinarji

Piše DRAGO MEDVED

PO SLEDOVIH OSTALIH

V eni prejšnjih številkih sem obljubil, da bom obiskal tudi Zalokarjev mlin, ki je poslednji v dolini Bistrice in s Krajnčevim mlinom v soseski izpolnjujeta vrzel med Fužinami in Lesičnim. Do lanskega leta je bilo v mlinu še živo, potem pa je vse obstalo. Zdi se mi pa, da od smrti gospodinje Marije, ki je umrla pred petimi leti, ni v hiši več tiste značilne živahnosti.

Mlin MARKA ZALOKARJA je eden izmed štirinajstih ob Bistrici in ni dolgo tega, ko smo predstavili poslednji mlin pred izlivom v Sotlo. Zanimivo je predvsem to, da je Bistrica edina voda, ki je ob svoji strugi ohranila toliko mlinov, saj je znano, da je v celih dolinah, kjer je bilo svoj čas po trinajst ali še več mlinov v razdalji ure hoda, morda ostal samo še eden ali največ dva. Takšen primer je bil v Dvoru pri Smarju, pa v Savinjski dolini in v dolini Hudinje proti Vitanju, kjer sta ohranjena samo dva mlina, ostali pa ne le da ne meljejo več, temveč jih sploh ni, kajti zidovje je razpadlo in le domačini se jih bodo spominjali. Tujec, ki bo šel skozi tiste kraje, ne bo vedel o njih ničesar, ker ni ostala za njimi nobena sled.

V Markovem mlinu je pravzaprav zelo žalostno. Kolo sameva med zelenim mahom in travami, ki so se bujno razrasle po raki, ki je vsa vlažna in prhljena. V mlinu je mirno in Marko, ki šteje dvainsedemdeset let in ki je partizani na Dolenjskem v 10. udarni ljubljanski brigadi, ima zdaj okoli domačije druge opravke. In ko sem prišel k njemu s prošnjo, da mi pove zgodovino svojega mlina, sem ga komaj prepričal, da mu ni treba britja, ker sem pač omenil, da bi ga rad slikal. Gospodar Zalokar se ni mogel več spomniti, koliko bi bil star njegov mlin. Nekaj sto let prav gotovo, saj o tem priča okorna zidava s kamnom, izredno majhna okna in vegasti podboji vrat. Mlin je podedoval njegov oče Franc, ki je z ženo Ma-

rijo imel precej veliko posestvo. Bilo je to leta 1895. Marko se je naučil mlinarstva pri svojem očetu in leta 1931 je dobil tudi on obrt. Istega leta sta se vzela z Marijo

in bili so to časi, ko je bilo v mlinu največ dela. Marko se je nenadoma med pogovorom zresnil in temna senca mu je legla čez obraz. Pred ena-

insedemdesetimi leti, ko je Marko še kot enoletni dojenček močil plenice, je nekdo zažgal njihov mlin, ki je v noči zgorel, ostalo je samo kamnito zidovje, ki kljubuje še danes. Po-

Zalokarjev mlin v Zagorju počiva ob Bistrici. Zdaj je še dobro ohranjen, a z leti bo čas opravil svoje...

tem ga je oče prenovil — zdaj pa so časi drugačni od tistih. Mlinarju ne kaže obnavljati mlina.

Po Markovem odhodu v partizane so v mlinu zagospodarili Nemci in onеспobili mlin kot pri sosedu Krajnču. Tako so se tudi Zalokarjevi pridružili tisti dolgi vrsti mlinarjev, ki so zaradi ljubezni do svoje zemlje plačevali dolg tujemu zavojalcu, ki se je hranil z njihovo moko. Po vojni je bilo treba vse ponovno obnavljati in čas je le počasi celil rane, ki jih je zapustil čas štiriletnega, nepozabnega trpljenja.

Zdaj bo eno leto, odkar nihče ne pripelje žita k Mraku. Tako bo tudi ostalo, saj pri hiši ni naslednika, da bi karkoli poskusil. Pa tudi če bi, bi to bil nesmisel. Lahko le ugotovimo, da imajo nekakšno negotovo bodočnost od štirinajstih mlinov ob Bistrici le trije. Morda je to celo neka posebnost. Kozjanskemu je uspelo ohraniti toliko mlinov do danes, čeprav jih bo enajst popolnoma propadlo, to pa je več, kot vseh ostalih v drugih predelih celjskega območja. Ostal bo Križnikov Miha iz Fužin, pa Dvoršakov v Lesičnem in mлади Kukovičič iz Podsrede, ki optimistično nadaljuje delo svojega očeta.

NOVI tehtnik

33

NOVI TEHTNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega društva Celje, Laško Slovenske Konjice Sentjur Šmarje pri Ješah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglaš: Trž V kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Edi Goršič, Jure Krašovec, Milan Seničar, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga CGP »Delo« — Tisk in klišej: CGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Tekoči račun: 501-167/2 CGP »DELO« Ljubljana — Tel. uredništvo 23-69 in 31-05 mali oglasi in naročnine 28-00